

सूचना ॥

अनेक प्रकार की पुस्तकें इस अंत्रालयमें मुद्रित हुई हैं उनमें से जितने पुराण हैं उनसे चुनकर कुछ पुस्तकें नीचे लिखी जाती हैं जिन महाशयों को इसमें से किसी पुस्तककी आवश्यकता हो वे इस प्रेसके मैनेजरको पत्र लिखकर मँगालें तथा पुस्तकों का जो सूचीपत्र छपा है वह भी मँगाकर देख लें ॥

देवीभागवत भाषा ॥

इसका उल्था पंडित महेशदत्त सुकुलने किया है—इसमें मुख्य करके श्रीदेवीजीके पाठ आदिक का विस्तार और सर्व प्रकारकी शक्तियों का कथन और उनके अवतार, मंत्र, तंत्र, यंत्र, कवच, कीलक, अर्गला, पूजा, स्तोत्र, माहात्म्य, संदाचार, प्रातःकृत्य, रुद्रालंकार, गायत्री और देवियों के पुरश्चरण का वर्णन, सन्ध्योपासन, ब्रह्मयज्ञादि असंख्य तंत्र मंत्र रूप विषय हूँ भाषा ऐसी स्पष्ट है कि साधारण लोग भी समझ सकते हैं ॥

लिंगपुराण ॥

इसका उल्था आप्तेग्वानेके बहुत सर्वसे जयपुर निवासि पंडित दुर्गाप्रसादजीने भाषामें किया है—जिसमें अनेक प्रकारके इतिहास, सूर्यवंश, चन्द्रवंशका वर्णन, ग्रह नक्षत्र, भूगोल और खगोलका कथन, देव, दानव, गन्धर्व, यक्ष, राक्षस और नागादिकी उत्पत्ति इत्यादि बहुतसी कथायें हैं ॥

भूमिका

श्रीमाधवोजयतु । जोकि अनादि कालसे अनादि शक्ति श्रीभगवती दुर्गाके उपासक
 बहुधा सब मनुष्य हैं और मुख्यकर इस अवध मण्डल में तो सबही शक्ति के आराधक
 करनेवाले हैं परन्तु किसी का ध्यान उस के मुख्य ग्रन्थों के प्रकाश करने में नहीं हुआ
 और इसी से बहुधा लोग उसके चरित्रोंको नहीं जानते जिनसे उनकी रुचि उस अनादि
 शक्ति की भक्तिमें हो इस हेतु से सब छोटबड़ों का हित विचार इष्टवाक्यंशी अर्थात्
 रघुवंशी श्रीमन्महाराजाधिराज श्रीरामचन्द्रजी जिनका यश प्रताप तेज बीरता और
 उदारता नवलण्ड पृथ्वी में विदित है और सदैवसे जिनके कुलमें बड़े २ तेजस्वी प्रतापी
 महाराजा चक्रवर्ती होते आये हैं उनकी कृतज्ञता और कृपालुता चली आती है उसी
 घराने और राज्यके अधिकारी क्षत्रियकुलभूषण राजशिरोमणि यशस्वी प्रतापी दयावान्
 पुण्यवान् अतिउदार जिनके काशी आदि बड़े २ तीर्थस्थानों में अत्युत्तम शिवालय बने
 हैं और देश २ में उदारताकी कीर्ति विख्यात है और परमशक्त हैं जिन्होंने प्रथम तो

श्रीदेवीभागवत सटीक बहुत शुद्धतापूर्वक छपवाकर हजारों पुस्तकें परिडित ब्राह्मणों को स्वत्कारपूर्वक दक्षिणा सहित दानकी ऐसे प्रतापी गढ़ अमेठी आदि के स्वामी राजा माधवसिंह प्रतापी ने अब फिर कृपालुता प्रकटकर श्रीदेवीगीता जिसको कोई भी नहीं जानता उसको प्रकाश करने और लोगों का उद्धार करनेकेलिये परिडित महेशदत्त शुक्ल को आज्ञा दी कि तुम इसको श्री देवीभागवतसे पृथक्कर बहुत शुद्ध करो और अवध अखबार के सम्पादक मुन्शी नवलकिशोर साहव से फर्माया कि आप इसको बहुत पुष्ट अक्षरों में जिसका वृद्ध भी बे परिश्रम पाठ कर सकें बहुत उत्तम कागजपर छपवाइये सो उक्त महाराज की आज्ञानुसार परिडित महेशदत्त शुक्लने बहुतसा परिश्रम करके अत्यन्त शुद्ध किया और पूर्वोक्त मुन्शी साहव ने उत्तम पुष्ट अक्षरों में लिखवाकर छपवाई ॥

इति

श्रीदेवैर्युतमः ॥ शक्त्याश्रयं जगत्सर्वं निर्यासच्चित्स्वरूपिणी । अद्वितीयात्री जभूता व्या-
 पिकासर्ववस्तुषु १ तत्कलालेशभाजस्तुब्रह्मविष्णुशिवादयः । उत्पत्तिपालनाभात्रकर्तृत्वे
 प्रभविष्णवः २ तद्ब्रह्मदृढपाकेन कोशले देश उत्तमे । सार्थमायवसंज्ञस्तुराजामद्रघुवंशजः ३
 देवीमाह्वात्म्यश्रवणे श्रद्धाजातामहात्मनः । पुण्यपुंजातिरेकेण देवीगीतामतां स्थिता ४
 कालानुकूलताभावात्साहस्रत्रियपुंगवः । मुन्शीनवलपूर्वेण किशोरेण च संगतः ५ तेनोक्तं
 मम प्रार्थयैहि देवी गीताविमुद्रणम् । तदाज्ञया समारम्भो जातो गीताविमुद्रणे ६ अशोधितं मु-
 द्रणं च लोकेन प्रचरेदिति । कालीपदसंज्ञकेनाथद्विजवर्येण शोधितम् ७ शोधितामुद्रितागीता
 जाता सिद्धिमुपयुषी । अर्थतोलिपितोवापि तत्तुल्यानैव विद्यते ८ ॥

इति

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीलक्ष्मोमातरं रंगनाथाख्यं पितरंगुरुम् । नीलकंठः प्रकुरुते न त्वागीता विमर्शिताम् १
चतुः सप्रतिपद्यैस्तु पावत्याख्यं परं महः । हिमालये प्रादुरभूदिति सभ्यगिहो ब्यते । पूर्वाध्याये पुनश्च हिमवत्प
ष्टे प्रादुरासीत् तु तन्महद्वत्युक्तं तत्कथां पृच्छति धरा धराधीशेति धराधराः पर्वतास्तेषामधीशो हिमालयः

जनमेजय उवाच धराधराधीशमौला वा विरासीत् परं महः । यदुक्तं भवता पूर्वविस्तरात्तद्व
दस्वमे १ को विरज्येत मतिमान् पिवन् शक्तिकथामृतम् । सुधां तु पिवतां मृत्युः स नैतच्छ
एव तो भवेत् २ व्यास उ० । धन्योऽसि कृतकृत्यासि शिक्षितोऽसि महात्मभिः । भाग्यवान्
सियद्देव्यानिर्व्याजो भक्तिरस्ति ते ३ शृणु राजन् पुरा वृत्तं सती देहगिन भर्जिते । आन्तःशिव
स्तु बभ्राम कचिद्देशे स्थिरो भवतु ४ प्रपञ्चमानरहितः समाधिगतमानसः । ध्यायन् देवी
स्वरूपं तु कालं निन्ये स आत्मवान् ५ सौभाग्यरहितं जातं त्रैलोक्यं स चराचरम् । शक्ति
हर्निजगत्सर्व साध्विद्वद्वाप्यं स पर्वतम् ६ आनन्दः शुष्कतां यातः सर्वेषां हृदयांतरे । उदा
सीनाः सर्वलोकार्चिता जर्जरचेतसः ७ सदा दुःखोदधौ मग्नारोगग्रस्तास्तदा भवन् ।

तस्य मौलावित्यर्थः १ वक्तुं रुताहार्थं कथावणस्वोत्साहं दर्शयति को विरज्येतेति सुधां बुपि वताममराणां यो
मृत्युः स देवी कथां मृतश्रवणतो नैव भवेदित्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । सौभाग्यरहितं भवत्यर्थः तदा पराशक्तेः
पुरयश्च लोकाया देव्याः पालयिष्या जगन्मातुरभावाज्जातमित्यर्थः ॥ ६ । ७ । महात्मापि विपरीतगतयः

शासनकर्त्र्याः सत्यादेव्या अभावाज्जाता इत्यर्थः ८ । ६ ब्रह्मणादचोरोयस्मैतादृशास्तस्मिन्नेवसन्थौता
रकासुरेभवदित्यर्थः कोसौब्रह्मणाचरोदत्तस्तदाहशिवोरसस्त्विति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अस्माकम

ग्रहाणादेवतानांचवैपरीत्येनवर्त्तनम् ८ अधिभूताधिदेवानांसत्यभावान्नुपाभवन् ।

अथास्मिन्नेवकालेतुतारकाख्योमहासुरः ६ ब्रह्मदत्तवरोदैत्योभवत्रैलोक्यनाशकः ।

शिवौरसस्तुयःपुत्रःसतेहताभविष्यति १० इतिकल्पितमृत्युःसदेवदेवैर्महासुरः ।

शिवौरसस्तुताभावाज्जगज्जचननंदच ११ तेनचोपद्रुताःसर्वेवस्थानात्प्रच्युताःसु

राः । शिवौरसस्तुताभावाच्चिंतामापदुर्दृत्ययाम् १२ नांगनाशंकरस्यास्तिकथं तत्सुत

संभवः । अस्माकंभाग्यहीनानांकथकार्यंभविष्यति १३ इतिचिंतानुरास्सर्वेजग्मवै

कुरुठमण्डले । शशंसुहृदिमेकांतैसचोपायंजगदह १४ कुतश्चिचन्तानुराःसर्वेकाम

कल्पदुमाशिवा । जागर्त्तिंभुवनेशानीमणिद्वीपाधिवाग्मिनी १५ अस्माकमनयादेवत

दुपेक्षास्तिनान्यथा । शिक्षैवेयंजगन्मात्राकृतास्मच्छिक्षणायच १६ लालनेताडनेमा

तुर्नाकारुण्यंयथार्भके । तद्वदेवजगन्मातुर्नियंत्र्यागुणदोषयोः १७ अपराधोभव

नयादपरयादेवभगवत्या उपेक्षास्तिसाचोपेक्षानोस्मन्नाशायकिन्वेतादृशोसमापराधोनकर्तव्य इति शिक्ष
णार्थेत्यर्थः १६ तत्र दृष्टान्तमाह लालने इति अर्भकेबाले १७ यद्यप्यपराधिनो वयं तथापि तां मातरं ज

गज्जननीं विनाकोपरः सहेतास्मदपराधं पदे पदे जायमानमित्यर्थः १८।१६ स्वजाययालक्ष्यासहदेव्या
आराधनार्थं विष्णुरपिदेवैः सहनिर्जगामेत्यर्थः २०।२१ अंबा प्रीत्यर्थं यज्ञानानां विधास्तृतीयस्कन्धोक्ताज्योति
ष्ठोमादद्यश्चतद्विधायाज्ञाअंवायज्ञं चक्रिरेइत्यर्थः तृतीयादि व्रतानि हिमालयं प्रति भगवत्यावक्ष्यमाणानि २२
नामपरायणाः देवीनामजापिन इत्यर्थः सूक्तपराः अहं रुद्रेभिरित्यादि देवीसूक्तजापिन इत्यर्थः तामपारा

त्येवतनयस्यपदेपदे । कोपरः सहेतेलोकैकैवलंमातरंविना १८ तस्माद्यूपरांवातां
शरणंयातमाचिरम् । निर्व्याजयाचित्तदृत्यासात्रः कार्यविधास्यति १९ इत्यादिश्यसु
रान्सर्वान्महाविष्णुः स्वजायया । संयुतो निर्जगामाशुदेवैः सहसुराधिपः २० आजगा
ममहाशैलं हिमवंतं नगाधिपम् । अभवंश्चसुराः सर्वेपुंश्चरणकर्म्मिणः २१ अंवायज्ञ
विधानज्ञाअंवायज्ञंचचक्रिरे । तृतीयादिब्रतान्याशुचक्रुः सर्वे सुरानप २२ केचित्स
माधिनिष्णाताः केचिन्नामपरायणाः । केचित्सूक्तपराः केचिन्नामपरायणोत्सुकाः २३ मं
त्रपरायणपराः केचित्कृच्छ्रादिकारिणः । अंतर्योगपराः केचित्केचिन्न्यासपरायणाः २४

यणं तंत्राजादि तंत्रेषूक्तं कालरीत्या पारायणं तस्मिन्नुत्सुकानि निष्णाताः केचिदित्यर्थः २३ मंत्रपाराय
णं सायंकुंडलनीक्रियामथुमती शुद्धाचकालीकला । मातंगीविजयाजयाभगवतीदेवीशिवाशाभवीतिश्लो
कोक्तरात्या भुवनेश्वरीपारिजातेस्पष्टीकृतं तत्परातन्निष्णाताः केचिदित्यर्थः कृच्छ्रादिब्रतं कृच्छ्रचान्द्रायणा

दिकं अन्तर्ध्यागः प्रपंचयागः प्राणाग्निहोत्रं च प्रपंचसारे उक्तं तत्पराः कचिदित्यर्थः २४ हल्लेखया मायविजर्मन्त्रेण भुवनेदवरीर्मन्त्रेणेत्यर्थः २५ भगोर्दिने भृगुवासरैः स तस्मिन्नेवाकाशे स्थियमाजगाम व हु शोभमानामुमाहैमवतीमित्यादि श्रुतिवोधितं तन्महः शाक्लं महः प्रादुर्बभूवेत्यर्थः २६ वेद चतुष्टये न

हल्लेखयापराशक्तेः पूजांचक्रुरतंदिताः । इत्येवंबहुवर्षाणिकालोगाज्जनमेजय २५ अकस्माच्चैत्रमासीयनवम्याञ्चभृगोर्दिने । प्रादुर्बभूवपुस्तत्तन्महः श्रुतिवोधितम् २६ चतुर्दिक्षुचतुर्वेदैर्मन्त्रिमद्भिष्टुतम् । कोटिसूर्यप्रतीकाशंकोटिचन्द्रमुशीतलम् २७ विद्युत्कोटिसमानाभमरुणतत्परंमहः । नैवचोर्ध्वनतिर्यक्चनमध्येपरिजग्रभत् २८ आद्यतरहितंतत्तुनहस्तांधंगसंयुतम् । नचस्त्रीरूपमथवानपुरुषमथोभयम् २९ दीप्त्यापि धानंनेत्राणांतैषामासीन्महीपते । पुनश्चधैर्यमालंब्य यावत्तददृशुःसुराः ३० तावत्तदे वस्त्रीरूपेणाभादिव्यमनोहरम् । अतीवरमणीयांगीकुमारीनवयौवनाम् ३१ उद्यत्पीनंकुचद्वंद्वानिदितांभोजकुडमलाम् । रणत्किंकिणिकाजालसिजन्मजीरमेखलाम् ३२ कनकां

चतुर्दिक्षुस्थितेन सेवितमित्यर्थः २७ अरुणमारक्तमनुग्रहार्थं स्वीकृतरजोगुणवत्वात् एतद्रूपप्रतिपादिकां श्रुतिपठति नैवचोर्ध्वमितिपरिजग्रभत् स्थानत्रयेपि न परिछिन्नमित्यर्थः २८ अयोभयंनपुंसकमपिनेत्यर्थः २९ प्रथमतस्तस्यदीक्षानेत्रपिधानं जातं पदवात्तदेवमहः स्त्रीरूपेणाभात् प्रकाशं प्रापेत्यर्थः ३० ३१ उद्यदा

विभ्वयर्थीनं कुचद्वंद्वं तेन निविते कमलकुड्मले यस्याः रणच्छब्दायमानं यत् किंकिणिकाजालं तेन
सिंजन्ती शब्दायमाने मंजरिमेखले नूपुरकांची भूषणे यस्याः ३२ गलबन्धः कंठभूषणं ३३ तनुकेतके वा
लंकेतकंपत्रेतिवैतेसंराज्यो नीलभ्रमरस्तद्वदतिनीले कुन्तले कर्णपोलमध्यस्थौ केशौ यस्याः ३४

गदकेयूरग्रैवेयकविभूषिताम् । अनर्घ्यमणिसंभिन्नगलबंधविराजिताम् ३३ तनुकेतकसं
राजन्नीलभ्रमरकुन्तलाम् । नितंबांबिंबसुभगांरोमराजिविराजिताम् ३४ कर्पूरशकलो
न्मिश्रतांबूलपूरिताननाम् । कनकनकताटंकविटंकवदनांबुजाम् ३५ अष्टमीचन्द्रबिं
बाभललाटामायतश्रुवम् । रक्तांर्विदनयनामन्नसांमधुराधराम् ३६ कुंदकुण्डलदंताभां
मुक्ताहारविराजिताम् । रत्नसंभिन्नमुकुटांचन्द्ररेखावतंसिनीम् ३७ मालकामालतीमा
लाकेशपाशविराजिताम् । काश्मीरविंदुनिटलानेतत्रत्रयविलासिनीम् ३८ पाशांकुशव
राभीतिचतुर्वाहुत्रिलोचनाम् । रक्तवस्त्रपरीधानां दाडिमीकुसुमप्रभाम् ३९ सर्वशृङ्गार
वेषाढ्यांसर्वदेवनमस्कृताम् । सर्वाशापूरिकांसर्वमातरंसर्वमोहिनीम् ४० प्रसादसुमुखी
मंभांमंदस्मितमुखींबुजाम् । अव्याजकरुणामूर्तिर्दृष्टुः पुरतःसुराः ४१ वक्तुं नाशक्नुव

कनंतौदीप्यमानौ यौ कनकताटंकौ ताभ्यांविटंकं सुन्दरं वदनाम्बुजं यस्याः ३५ अष्टमीचन्द्रोर्ध्वचन्द्रः उन्न
त्तां उन्नतनासिकां ३६ । ३७ निटलं ललाटं ३८ त्रिलोचनामिति पुनरुक्तिर्लोचनानामातिसौंदर्यबोध

नार्था ३६। ४०। ४१ यतोवाप्यसंरुद्धनिस्वनास्ततोवक्तुं नाशक्नुवन्नित्यर्थः इतिकर्तव्यतायामूहाः सर्वे
विलोकनं कृतवन्त एवस्थिता इत्यर्थः ४२। ४३ नमोदेव्यै इति वैदिकोमन्त्रः प्रकृत्यै प्रकृतिश्चप्रतिज्ञा
दृष्टान्तानुपरोधादिति सूत्रप्रतिपाद्य साम्यावस्थामायोपाधिकव्रक्षारूपिण्यै भद्रायै सकलकल्याणगुणरत्ना
करायै नियताः संयुताः ४४ तामग्निवर्णामिति अद्यमपि ऋद्धमन्त्रः अग्निसमानारुणवर्णोत्पसाज्ञाने
नज्वलन्तीदीप्यमानां सर्वज्ञामित्यर्थः तथा च श्रुतिः तपसाचीयतेब्रह्मेति मुंडके वैरोचनीं विशेषेण दीप्तां
कर्मफलेषु निमित्तेषु ब्राह्मणादिभिर्जुष्टां सेवितां दुर्गाम् टांगयोगात्मकदुःखरूपायासेनप्राप्यां ज्ञानेन सुतर

निकिचिद्वाप्यसंरुद्धमस्वराः । प्रेमाश्रुनोचनाःसर्वविलोचनपराःस्थिताः ४२ कथंचि
त्सर्थैर्यमालंब्य भक्त्याचानतकंधराः । प्रेमाश्रुपूर्णनयनाः तुष्टुवुर्जगदंबिकाम् ४३
श्रीदेवाऊचुः नमोदेव्यैमहादेव्यैशिवायैसततंनमः । नमःप्रकृत्यैभद्रायैनियताःप्रण
ताःस्मताम् ४४ तामग्निवर्णोत्पसाज्वलन्तींवैरोचनींकर्मफलेषुजुष्टाम् । दुर्गादेवी

सितरणयोग्ये संसारेतरसेतरगायतस्थैदुर्गायैनमोस्त्वित्यर्थः तस्यै इति शेषः यद्वा अग्निशब्देनाग्निबी
जं रेफोगृह्यते स रकारो वर्णो यस्यामेवास्ते तां तपः शब्दो मायावाचकस्तेन तुरीयस्वरईकारोगृह्यते
तेन ज्वलन्तीं तदयुक्तामित्यर्थः विरोचनः सूर्यस्तेन तद्वर्जं रेफो गृह्यते सूर्यस्यविद्धात्मकपरमेश्वरत्वेन
विन्दोश्च हकारात्मत्वेन प्रपंचसारे तृतीयचतुर्थपटलयर्योरुक्त्वात् तेन हकारयुक्तामित्यर्थः तथा च
मायाबीजरूपिणीं दुर्गीं शरणमहमित्यादि पूर्वेषु समानार्थं नारायणोपनिब्रज्ये तुतां दुर्गीं देवीं शरण

महं प्रपद्ये कीदृशीमग्निस्मानवर्णी तपसा स्वकीयसन्तापेन ज्वलन्तीमस्मच्छत्रुं दहन्तीं विशेषेण रोचते स्व
यमेवप्रकाशते इति विरोचनः परमात्मतेन दृष्टत्वाद्देवोचनीं कर्मफलेषु स्वर्गपशुपुत्रादिषु निमित्त
भूतेषु जुष्टासुपासकैः सेविताः हे सुतरसिमुष्टु संसारतरणहेतो हे देवि तरसेतारयित्र्यै तुभ्यंनमोस्त्वित्य
र्थः इत्युक्तमाधवाचार्यैः ४५ देवीवाचमितिदेवाः प्राणाः वाचं देवीं द्योतमानां वाचं वैश्वरोरूपामजनयंतो
त्पादितवन्तस्तां विश्वरूपाः बहुरूपाः पशवोस्मदादयो वदन्ति सर्वव्यवहारसिद्ध्यर्थं मेयं सर्वव्यवहारो
पयोगिनीधेनुः कामदुधा मन्द्रामादयित्री प्रतिष्ठामान दानादिना इपमूर्जैर्दुहाना अन्नबलदात्री वायूपा

शरणमहंप्रपद्ये सुतरसितरसेनमः ४५ देवीवाचमजनयंतदेवास्तांविश्वरूपाःपशवो
वदन्ति । सानामंद्रमूर्जैर्दुहानाधेनुर्वाग्गस्मानुपमुष्टुतैतु ४६ कालरात्रौब्रह्मस्तुतां
वैष्णवींस्कन्दमातरम् । सरस्वतीमदितिदक्षदुहितरंनमामःपावनांशिवाम् ४७ म
हालक्ष्म्यैचविद्महेसर्वशक्त्यैचधीमहि तन्नोदेवीप्रचोदयात् ४८ नमोविराट्स्वरूपि

भगवती नोस्मान् सुष्टुता सतीत्यैतु प्राप्नोत्वित्यर्थः अयमपि ऋङ् मन्त्र एव ४६ कालरात्रीमिति अय
मपि देव्यर्थवै शिरस्योमन्त्रः सर्वमारकस्यापि कालस्यरात्री नाशिकेत्यर्थः प्रलये कालस्यापिनाशात्
ब्रह्मस्तुतां मधुकैटभवधसमये ब्रह्मणास्तुतां वैष्णवीं विष्णुशक्तिं लक्ष्मीं स्कन्दमातरं पार्वतीं शिवशक्तिं
आदिति देवमातरं दक्षदुहितरं सती नाम्नीं एतादृशौ नानारूपधरां शिवां भुवनेश्वरीं पावनां नमाम
इत्यर्थः ४७ महालक्ष्म्यै चेति इयमपि देव्यर्थवैशिरःस्थायायत्री तत्र चतुर्थी द्वितीयार्थे महालक्ष्मीं विद्म

हे जानीम इत्यर्थः तथा सर्वशक्तिं धीमहि ध्यायम इत्यर्थः तादृति विलुप्तसम्पत्तं तेन तत्र ज्ञाने ध्याने च नोस्मान् सा देवी प्रचोदयात्प्रेरयत्वित्यर्थः ४८ चतुष्पात् ब्रह्मात्मिकां नमस्करोति नमोविराडिति ४९ एयैनमः सूत्रात्ममूर्त्तये । नमोऽव्याकृतरूपिण्यैनमः श्रीब्रह्ममूर्त्तये ४९ यदज्ञानाज्जगद्भ्रातिरज्जुसर्पस्त्रंगादिवत् । यज्ज्ञानाल्लयमाप्नोति नमस्तम्भुवनेश्वरीम् ५० नमस्तत्पदलक्ष्यार्थैश्चिदेकरसरूपिणाम् । अखण्डानन्दरूपां तवेदतात्पर्यभूमिकाम् ५१ ध्वञ्चकोशातिरिक्तांतामवस्थात्रयसाक्षिणीम् । नमस्त्वं पदलक्ष्यार्थं प्रत्यगात्मस्वरूपिणीम् ५२ नमः प्रणवरूपायैनमोर्होकारमूर्त्तये । नानामंत्रात्मिकायै ते करुणायै नमोनमः ५३ इति स्तुतान्तां दैवैर्मणिद्वीपाधिवासिनी । प्राहवाचामधुरयामत्तकोकिलनिस्वना ५४ देव्युवाच ॥ वदंतु विबुधाः सर्वे गदर्थमिह संगताः । वरदाहं सदा भक्तकामकल्पद्रुमास्मि च ५५ तिष्ठत्यांमयिका चिंतायुष्माकं भक्तिशालिनाम् । समुद्ररामिमद्भक्तान्दुःखसंसारसागरात् ५६ इति प्रतिज्ञामे सत्यां ज्ञानीथ विबुधोत्तमाः । इति त्रेमा कुलांवाणीं श्रुत्वा संतुष्टमानसाः ५७ निर्भयानिर्जराराजन्नुर्दुःखं स्वकीयकम् । देवाजुचुः ॥ ताज्ञातं किंचिदप्यन्नभवत्यास्ति जगत्त्रये ५८ सर्वज्ञया सर्वसाक्षिरूपिण्यापरेमश्वरि । तारकेणासुरेन्द्रेण पीडिताः स्मो दिवानिशम् ५९ शिवांगजा द्वधस्त यदज्ञानाद्यत्स्वरूपस्यापि रिज्ञानादित्यर्थः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ।

शिवां गजाच्छिवौरसात् पुत्रान् ६० सर्वज्ञ पुरत इति सर्वज्ञायास्तवपुरतोस्माभिः प्रमरैः जनेः किंक्व
व्यं किं निवेदनयिं त्वं किं न जानामीत्यर्थः एतदुद्देश्यइति इदं यदुक्तं तदुद्देशतो मुख्यत्वेन यत्स्थितं
तदुक्तं अपरमन्यत् दुःखमस्माकं यदस्ति तत्किमर्थं तव वक्तव्यं तत्त्वमेव सर्वज्ञातं कथं जानामीत्यर्थः ६१ मुख्य
मभिलषितं प्रार्थयन्ति सर्वदेति देहेतवे देहाभिमाननिमित्तमपरं प्रार्थनीयमित्यर्थः ६२ या हिमाल

स्यनिर्मितो ब्रह्मणा शिवे । शिवांगनातु नैवास्ति जानासित्वं महेश्वरि ६० सर्वज्ञपुरतः
किंवा वक्तव्यं प्रमरैर्जनैः । एतदुद्देशतः प्रोक्तमपरं तर्कयां बिके ६१ सर्वदा चरणोभोजे
भक्तिः स्यात्तव निश्चयना । प्रार्थनीयमिदं मुख्यमपरं देहेतवे ६२ इति तेषां वचः श्रुत्वा
प्रोवाच परमेश्वरी । मम शक्तिस्तु या गौरी भविष्यति हिमालये ६३ शिवाय सा प्रदद्या
स्यात्सा वं कार्यं विधास्यति । भक्तिर्मेच्चरणोभोजे भूयाद्युष्माकमादरात् ६४ हिमाल
यो हि मम सामामुपास्तेति भक्तिः । ततस्तस्य गृहे जन्ममप्रियकरं मतम् ६५ व्यास
उवाच हिमालयोपितच्छुत्वात्यनुग्रहकरं वचः । वाष्पैः संरुद्धं कंठाक्षो महाराज्जीवचो
ब्रवीत् ६६ महत्तरं तु कुरुषेयस्यानुग्रहमिच्छसि । नो चेत्काहं जडः स्थाणुः कृत्वं सञ्चि

ये अनुना भविष्यति साशि वाय देयासाशक्तिर्वः कार्यं स्वजन्यपुत्रद्वारा तारकासुरबधरूपं करिष्यती
त्यर्थः ६३ ६४ ननु हिमालये किमिति भगवत्यावतारो गृह्यते तत्राह हिमालये हीति ६५ महाराज्जीं सर्वेश्वरीं
भुवनेश्वरीं ६६ मद्भक्त्या तुष्टात्वं मद्गृहे वतारं गृह्णासीति केवलं मल्लालनार्थं भववस्तु तस्तु यस्यानुग्रह

मिच्छसि तं पुरुषं महत्तरं कुरुष्व केवलं स्वेच्छयेवेत्याह महत्तरमिति तथा च श्रुतिः यंकामये तंतमुग्रं कृणोमि तं ब्रह्माणं तमृषिं सुमेधामिति इदं यदि नारितं तर्हि तत्राह नोचेदिति कृत्वमतिदूरामनो वाचामपि अगोचरा सञ्चिदानन्दरूपिणी ६७ एतादृश्यास्तवपितृत्वं जनकत्वं ममजन्मशतैरनन्तजन्म भिरप्यसंभाव्यं संभावनाविषयमपि न भवति तत्त्वपितृत्वं इदमिति स्मदिच्छेव केवलं कारणं तनुमम

तत्स्वरूपिणी ६७ असंभाव्यजन्मशतैस्त्वापितृत्वंमानघे । अश्नमेधादिपुण्यैर्वा पुण्यैर्वा तत्समाधिजैः ६८ अद्यप्रपंचेकीर्तिः स्याज्जगन्मातासुताभवत् । अहोहिमा लयस्यास्यधन्योसौ भाग्यवानिति ६९ येस्यास्तुजठरे संसृति ब्रह्मांडानां च कोटयः । सैव यस्य सुताजाता कोवा स्यात्तत्समो भवि ७० न जाने स्मत्पितृणां किं स्थानं स्यान्नमि तंपरम् । एतादृशानां वासाय येषां वंशोऽस्ति मादृशः ७१ इदं यथा च दत्तमेकपया पूर्णप्रेम या । सर्ववेदांतसिद्धं च त्वद्रूपं ब्रूहि मे तथा ७२ यो गंधं भक्तिमहितां ज्ञानं च श्रुति संमतम्

योग्यतादिकमित्यर्थः तदेवाह अदवमेधेति ६८ अथ स्वभाग्यं वर्णयति अद्यप्रपंचइति अहो अस्य हि मालयस्य जगन्मातासुताकन्याभवत् धन्योसौ भाग्यवानिति प्रपंचे अद्याद्यप्रभृतीकीर्तिः स्यादित्यन्वयः ६९ पराशक्त्यानुग्रहेण प्रेमपूर्णतः करणः स्वमुखेनैव स्वभाग्यं पुनर्वर्णयति यस्यास्त्विति कोवा स्यान्नको पीत्यर्थः ७० येषां वंशे मादृशो भाग्यवानस्ति तेषां किं स्थानं ब्रह्मलोकाद्यपेक्षयाधिकं किं निर्मितं स्या

तन्नजाने इति भावः ७१ पुनः प्रार्थयते इदं यथेति इदमिति दुर्लभं त्वार्पितृत्वं यथा त्वया करणया दत्तं तथेत्यन्वयः ७२ त्वमेवाहमिति तव मम चाभेदोयेन स्यात्तदित्यर्थः ७३ । ७४ ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलके गौडपाठानुसारिव्याख्यानसप्तमस्कन्धे देवीगीतायामेकोऽध्यायः ॥ १ ॥

वदस्व परमेश नित्वमेवाहं यतो भवेत् ७३ व्यास उवाच इति तस्य वचः श्रुत्वा प्रसन्नमुखं पंकजा । वक्तुमारभतां वासारहस्यं श्रुतिगूहितम् ॥ ७४ ॥

इति श्रीदेवीभागवते सप्तमस्कन्धे देवीगीतायामेकोऽध्यायः ॥ १ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ शृण्वंतु निर्जराः सर्वे व्याहरंत्याव चो मम । यस्य श्रवणमात्रेण मद्रूपत्वं प्रपद्यते १ अहमेवास पूर्वतु नान्यत्किंचिन्नगाधिप । तदात्मरूपं चित्सं वित्परब्रह्मे

पंचांशद्विरथ श्लोकैरात्मतत्त्वनिरूपणम् ॥ करोति जगदंबा सास्वमुखेनेति नोच्यते । हिमालयं पुरस्कृत्य सर्वदेवान् देवीवरवस्तुपदेशं करोति शृण्वंतिति व्याहरंत्याः कथयंत्याः १ अहमेवेति पूर्वतु सृष्टेस्तु पूर्वमहमात्मरूपिण्येवासौ भवमत्तो न्यत्किंचिदपि न सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यमात्मतत्त्वनासत्यर्थः तथा च श्रुतिः आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीन्नान्यत् किंचिन्मिथ्येति तदात्मरूपमिति तदेवात्मरूपं चित्सं वि

त्परं ब्रह्मैकनामकं भवति सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेत्यादिका जगत्कारणप्रतिपादकश्रुतिषु प्रतिपादिताः शब्दास्तस्यैवात्मरूपस्य वाचकाः सतीत्यर्थः २ तथा च सर्वदेवप्रतिपाद्यमात्मरूपमेवासीति समन्वयाध्यायोक्तः सर्वपदानां ब्रह्मण्य्यात्मरूपे समन्वयउक्तो वेदितव्य इति कीदृक्तदाल्मरूपमस्तीति चेत्तत्राह अत्रतर्क्यमिति अनुमानाविषयः श्रुत्यैकसमधिगम्यमित्यर्थः अनिर्देश्यश्रुत्यापि जातिगुणक्रियासंज्ञाभिनिर्देशदुमशक्यमित्यर्थः अनौपम्ययदितत्तदृशोद्वितीयः पदार्थोजगत्यास्यात्तदतदुपमानेन सञ्चात्मोपमेयः स्यान्न तु तद्वस्तितस्मादनौपम्यं अनामयमस्ति जायते वद्धते इत्यादि षट्भावविकारशून्यमित्यर्थः तेषां विकाराणां देहोपाधिनिष्ठत्वादस्य चाल्मनो देहाभावात्तद्विकाररहितमनामयमेवेतदित्यर्थः एतादृशनिर्गुणम् क

कनामकम् २ अत्रतर्क्यमनिर्देश्यमनौपम्यमनामयम् । तस्य काचित्स्वतः सिद्धांशक्तिर्मयिति विश्रुता ३ न सती सानासती सानोभयित्मा विरोधतः । एतद्विलक्षणाका

थं जगत्कारणमिति चेच्चवाह तस्येति काचिदनिर्वचनीया तस्याममात्यरूपस्य स्वतः सिद्धानादिभूताशक्तिरस्ति सामायेत्यादिपदैः सर्वश्रुतौ विश्रुता प्रसिद्धास्ति माया तु प्रकृतिं विद्यान्मायावाशयान्तरसिंहीत्यादिश्रुतिषु ३ साकीदृशी वर्तते तदाह न सतीति अत्र विरोधत इत्यादृत्याज्ञानत्रयेऽपि योज्यम् ब्रह्मवत्कालयत्रावध्यासतीन वर्तते ब्रह्मज्ञानेन वाध्यत्वरूपविरोधात् नापि बंध्यापुत्रवदसती व्यावहारिक सन्तावत्त्वविरोधात् नाम्बुभयात्मा सत्त्वात्त्वविशिष्टा विरुद्धमयोः सत्त्वात्त्वयोरेकत्र सहावस्थानविरोधादेतत्तत्राविलक्षणाकाचिदनिर्वचनीया वस्तुभूतास्ति सदा अनिर्दिश्या वन्मोक्षस्थापि न्यस्तीत्यर्थः तथा च

तापनीयश्रुतिः मायाचतमोरूपानुभूतैस्तदेतज्जडं मोहात्मकमनंतम् तुच्छमिदं रूपमस्य व्यञ्जिका
नित्यनिवृत्तानि सदैव दृष्टास्य सत्त्वमसत्त्वं वदंशयति ४ तत्र दृष्टान्तमाह पावकस्येतिसहजानादि
ध्रुवायावन्मोक्षस्थायिनीमायाशक्तिर्ममास्तीत्यर्थः एतेन मायाशक्त्या सद्धितयत्वं ब्रह्मणोस्तीतिकथं जग
त्सृष्टेः पूर्वब्रह्मसजातीयविजातीयस्वगतभेदं न्यमिति शंका परास्ताशक्तेः शक्तानतिरेकात् न हि वहि
शक्तिर्वहनेः पृथक् न क्वचित्कदाचिद्गृह्यते किंचिद्वदितयः सत्यपदार्थो नास्तीत्येकमेवाद्वितयं ब्रह्मेति
श्रुतेरर्थस्तथाचासत्यमायया सद्धितयत्वेपि दोषाभावात् ५ नत्वेतादृश्याभुवनेदवर्थोस्तत्रोच्चनीचजीव

चिद्वस्तुभूतास्ति सर्वदा ४ पावकस्योष्णतेवेयमुष्णां शोरिव दीधितिः । चन्द्रस्य
चन्द्रिकेवेयमेयं सहजाधुत्रा ५ तस्यां कर्माणि जीवानां जीवाः कालाश्च संचरे ॥
अभेदेन विलीनाः स्युः सुषुप्तौ व्यग्रहारवत् ६ स्वशक्तेश्च समायोगाद्दहं बीजात्मतां ग
ता । स्वाधारावरणात्तस्यादोषत्वं च समागतम् ७ चेतन्यस्य समायोगान्निमित्तत्वं

सर्जनेवैषम्यनैर्धृग्यदोषा अपतेदिति च तत्राह तस्यां कर्माणीति जीवाः कर्माणि कालाश्च सर्वे अनादयस्ते
च सुषुप्तौ यथा प्रतिदिवसव्यग्रहारोलानोभवतीति तदा संचरे प्रलयकाले अस्यां मायायामभेदे अलोनाः
स्युस्तथा च यथा यस्य जीवस्य कर्माणि भवन्ति तथा २ मायाफलं दीयत इति नममवैषम्य नैर्धृग्यदो
षगंधोपीति भावः ६ तादृशीया समशक्तिर्वीजकर्मकालविशिष्टा तया युक्ताह निर्गुणापि बीजात्मतां
जगत्कारणतां गतास्मीत्याह स्वराशेदचेति ननु तं वैशं किरियत्वां नव्यामोहयति तथा जीवशक्तिरपि

जीवनव्यासोहयेत्तथाच शुक्ता एवजीवाइति सृष्टिर्निरर्थिकेति चेन्नत्राह स्वाध्यागवर्णादिति स्वं माया तस्या आधार आत्मातस्यावर्णादोछादनादस्यामायाया दोषत्वमत्यस्तीत्यर्थः अयमायः मायायारूप द्रव्यम् मायाविद्यात्मकमस्ति मायाया विद्याच स्वयमेवभवतीति श्रुतेस्तत्र प्रथमायाममशक्तिर्मायात्वा स्याः स्वाश्रयव्या मोहकारित्वाभावेपि जीवाश्रिता विद्यारूपस्य द्वितीय मायास्वरूपस्य स्वाश्रयव्या मोहकारित्वमस्त्वेवेति तज्जीवमोक्षार्थं सृष्टिः सार्थिकेवेति ७ ननु तथापिलोके कार्यमात्रम् प्रत्युपादान कारणनिमित्त कारणयोरपेक्षास्ति घटादिव दूरीनाज्जगत उत्पादनकर्त्रीत्वम् त्वेकैवेति कथमेकत्रकारण

चकथ्यते । प्रपञ्चपरिणामाच्चसमवायित्वमुच्यते ८ केचित्तातपइत्याहुस्ततमः केचि ज्जडपरे । ज्ञानमायाप्रधानञ्चप्रकृतिशक्तिमप्यजां ९ विमर्शइतितांप्राहुः शैवशास्त्रवि शारदाः । अविद्यामितरेप्राहुर्वेदतत्त्वार्थचिंतकाः १० एवंनानाविधानिस्थुर्नामानिनि

द्रयसद्भाव इति चेत्तत्राह चैतन्यस्येति समायोगान्मायायाम् समागमाच्चैतन्यस्य मायायांप्रतिबिम्बितस्य चिदाभासस्य निमित्तत्वं निमित्तकरणत्वं कथ्यतइत्यर्थः प्रपञ्चेति प्रपञ्चरूपेण परिणामात्समवायित्वमुपादानकारणत्वमुच्यतेमायाया इति शेषः चिदाभासो निमित्तकारणं मायोपादान कारणमिति विभागः अथिद्वानभूतशुद्ध बिम्बभूतं चैतन्यं तु विवर्त्तोपादानमित्यर्थात् सिद्धम् ८ तस्यामायायाः सद्भावप्रतिपादकानि वचनानि श्रुतिप्रोक्तानि कथयति केचित्तामिति केचिच्छास्त्रिनस्तं मायांतपइति वदन्तीत्यर्थः तथाच श्रुतिस्तपसाचीयते ब्रह्मेति मुण्डकेतमः केचिदिति तथाच श्रुतिः नासदासीन्नोसदासीदित्या

दित्तमआसीत्तिसागुहमग्रे इतितदेतज्जडमिति तापनीये जडत्वमुक्तं स ऐक्षत लोकानुत्सृजा इति श्रुतौ ज्ञानत्वमुक्तं अजा माया प्रधान प्रकृति शक्तिपरादयः शब्दादश्वेतादश्वेतरशाखायांप्रसिद्धा तथाच सर्ववेद सम्मतेयमायेतिभावः ९ । १० तदोवाह एवमिति मनुमायाया जडत्वं मिथ्यात्वं चकुत इति चेत्तत्राह तस्याइति तस्या दृश्यत्वात्स्वाधिष्ठानज्ञाननाशयत्वाज्जडत्वं मिथ्यात्वंचेत्यर्थः यद्यदृश्यं तत् जडं यथा घटीत्यादि व्याप्तेः स्वाधिष्ठानज्ञाननाशयत्वं मिथ्यात्वमिति मिथ्यात्वलक्षणात् ११ एवं मायायाजडत्वं मिथ्यात्वं चोपपाद्य आत्मनस्तदुभयवत्वं नास्तीत्युपपादयति चैतन्यस्येति यदि चैतन्यस्य दृश्यत्वं स्यात्

गमादिषु । तस्याजडत्वंदृश्यत्वाज्ज्ञाननाशात्ततोसती ११ चैतन्यस्यनदृश्यत्वंदृश्यत्वे जडमेवतत् । स्वप्रकाशं च चैतन्यं नपरेणप्रकाशितम् १२ अनवस्थादोषसत्यान्न स्वे नापिप्रकाशितम् । कर्मकर्तृविरोधः स्यात्तस्मात्तद्दीपवत्स्वयम् १३ प्रकाशमानमन्ये

हिं तज्जडमेव भविष्यति यद्यदृश्यं तत्तज्जडमिति व्याप्तेस्तथाच सर्वस्यजडत्वात्प्रकाशकाभावाज्जगदोध्यप्रसंगात्तस्मान्तदृश्यमित्यर्थः नतुतस्य दृश्यत्वाभावे तदस्तित्वेप्रमाणाभावात्तदभाव एव प्रसज्येतेति चेत्तत्राह स्वप्रकाशावेति यद्विदं चैतन्यं परप्रकाशंस्यात्तर्हि स परः केनान्येन पूकाशितः सोऽप्यन्यः केन काशित इत्यनवस्थास्यान्नचस्वेनापिस्वंपूकाशितमेकस्यैव कर्तृत्वकर्मत्व विरुद्धमदृश्यत्वत्वाभात्तस्मात्प्रेनिच्छतापि यथादीपः स्वयंप्रकाशः परपूकाशेति तद्वन्मदीयं चैतन्यमपि हेतुर्वत् स्वयंभासमानमन्ये दासूर्यादीनां भासकं विद्धीत्यर्थः तथा च श्रुतिः न तत्र सूर्यो नच चन्द्र तारकेनेमाविद्युतोभांतिकुतोय

मग्निः तमेवभात मनुभातिसर्वतस्य भासासर्वमिदं विभातीति येन सूर्यस्तपति तेजसेन्द्रइति च । १२ ।
 १३ । १४ । यस्माद्धेतोर्नित्यत्वं साक्षिरूपस्योक्तं तमेवहेतुमुपपादयति जाग्रदिति अवस्थात्रयेऽपि दुर्दय
 स्य पदार्थजातस्य व्यभिचारोस्तत्संविदो व्यभिचाराभावश्चयतस्मात्संविदोर्नित्यतमित्यर्थः ननुसंविदो
 पि व्यभिचारोस्तुतत्राह संविदइति ॥ योहं जागरितं पश्यामि स एवाहंस्वानं पश्यामि स एवाहं सुषुप्तं
 पश्यामीत्यनुभवे यथावस्थपूयस्याभावोऽनुभूयतेन तथा कर्हिचित् कदापि संविदोऽभावोऽनुभूयते तस्मा
 दनिच्छतापि संविदो नित्यत्वमाश्रयणीयमित्यर्थः १५ ननुबौद्धैः संविदोऽप्यभावोऽनुभूयते अतएव ते बौ

षांभासकंविद्विपर्वत । अतएवचनित्यत्वंसिद्धंसंविदोर्नोर्मम १४ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्या
 दौदृश्यस्यव्यभिचारतः । संविदोऽप्यव्यभिचारश्च नानुभूतोऽस्ति कर्हिचित् १५ यदि त
 स्याप्यनुभवस्तर्ह्येनसाक्षिणा । अनुभूतः स एवात्राशिष्टः संविद्वपुःपरः १६ अतए
 वचनित्यत्वं प्रोक्तं स च्छास्त्रकोविदः । आनन्दरूपताचास्याः परंप्रेमास्यदत्वतः १७

द्वायत्सत्तत्क्षणिकमिति व्याप्त्याज्ञानस्याप्य नित्यत्वमिच्छतीति तत्रेत्तत्राह यदितस्यापीति यदितस्यसंवि
 द्भूपाभावस्यानुभवस्वर्हिंयेन साक्षिणा तस्यसंविद्वपुस्यायमभवोऽनुभूतः स एवात्रसाक्षी संविद्वपुर्ज्ञानशरीरो
 वशिष्टः इति साक्षिज्ञानं नित्यमेव सर्ववैरंगीकर्तव्यमित्यर्थः १६ तत्र शास्त्रवेदनुभवं प्रमाणयति अतएव
 ति अधुनात्मनः सुखरूपत्वमुपपादयति आनन्दरूपतौति अस्याः संविदोयतः परंप्रेमास्पदत्वमनुभूयते
 तस्मादस्याः संविद आनन्दरूपता सुखरूपतास्तीत्यर्थः नह्यसुखंपरंप्रेमास्पदम्भवतीति तदुक्तं नूतंसंहि

तायामसुखस्य नहिप्रेमास्पदत्वंपरिदृश्यते १७ तत्रानुभवंदंशयति भानभूवंहीतिहियतोहमाभूव मिति न किंतु भूयासमेवेति प्रेमसर्वलोकस्यात्मनिस्थितमस्तिनद्येतदात्मनः सुखरूपत्वाभावेसंभवाति तस्मात्प्रणिमात्रस्यानुभवादानन्दनात्मतासंविदोस्येवेत्यर्थः आत्मनो संगत्वमुपपादयति सर्वस्येति सर्वप्रपंचस्य मायानिर्मितत्वेनमिथ्यात्वान् मिथ्यापदार्थस्यसर्पदरेज्ज्वादिष्वसंबंधइवात्मनोपि मिथ्याप्रपंचेनासंबंधादसंगत्वंस्पष्टमेवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ सर्वस्यपरिच्छेदकस्य मिथ्यातादेवात्मनः परिच्छेदोपिनास्तीत्याह अपरिच्छिन्नेति अतएवसर्वस्यमिथ्यात्वादेवममात्मरूपिण्या अपरिच्छिन्नतापिमतेत्यर्थः अत्रकोविज्ज्ञान स्वरूप

मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनिस्थितम् । सर्वस्यान्यस्यमिथ्यात्वादसंगत्वंस्फुटं मम १८ अपरिच्छिन्नताप्येवमतएवमतामम । तच्चज्ञानंनात्मधर्मोधर्मत्वजडतात्मनः १९ ज्ञानस्यजडशेषत्वंनदृष्टंनचसंभवि । चिद्धर्मत्वंतथानास्तितचित्तश्चिन्नहिभिद्यते २० तस्मादात्माज्ञानरूपःसुखरूपश्चसर्वदा । सत्यःपूर्णोऽप्यसंगश्चद्वैतजाल

प्रनात्माकिंत्वात्मनो धर्मोज्ञानमितिवदंतितन्मतं खंडयतितच्चज्ञानमिति यदिज्ञानमात्मधर्मः स्याच्च दात्मनोजडत्वापत्तिः ज्ञानातिरिक्तस्यजडत्वात्तस्माज्ज्ञानंतात्मनो धर्मइत्यर्थः १९ किंचज्ञानस्यजडशेषत्वं घटादिविषयदर्शनान्मृकुरापिदृष्टं नचसंभवतितमः प्रकाशयोस्तयोर्धर्मधर्मत्वमित्यर्थः नन्वात्मानजडः किंतुचिद्रूपएवेति तद्धर्मत्वं ज्ञानस्यसंभवतीति चेत्तत्राहिचिद्धर्मत्वमितिउभयोश्चिचोरेकत्वादात्मनोज्ञानस्यचाचिद्रूपस्यनयार्थमिधर्मभावः संभवतीत्यर्थः भेदेहिसतिधर्मिधर्मभावः यदिपुनर्ज्ञानमात्मनश्चिद्रूपा

द्विन्नस्वीकृत्यततोऽहं तज्ज्ञानं चितोभिन्नमचिदेव स्यादिति तदुक्तं सूतसंहितायां यज्ञवैभवखंडे चितोन्यशेष
ताभावाच्चितोचिच्छेषतानहिस एवादि पदार्थानां चेतनत्वप्रशक्तिः चिच्छेषत्वं चनास्येव चितदिचिन्नहि
मिद्यते २ चेदचिच्चित्तस्याच्चित्तोचित्वं विरुध्यते तथा चिच्छेत्तनस्यापि नशेषत्वमवाप्नुयात् शेषत्वे सति
तत् सिद्धिस्तत्सिद्धौ शेषता चितः अतोऽन्यशेषता लोके चितोऽन्या प्रतीयत इति २० उपसंहरति तस्मादि
तितस्मादात्माज्ञानरूप एवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ इत्थं सृष्टेः पूर्वासंशक्तिकस्यात्मरूपस्य स्थितिमुक्त्वा नंतरं तस्मादा
त्मनः सृष्टिमाह सपुनरिति स आत्मा पुनः काम इच्छा कर्मादिदिष्टमनेकविधं आदिना जीवास्तद्युक्ताया मा

विवर्जितः २१ सपुनः काम कर्मादियुक्त्या स्वीयमायया । पूर्वानुभूतसंस्कारात्कालक
र्मविपाकतः २२ अविवेकाच्च तत्त्वस्य सिसृग्भावान् प्रजायते । अबुद्धिपूर्वः सर्गोऽयं काथ
तरत्वेन गाधिप २३ एतद्विग्रहमात्रोक्तं मम रूपमलौकिकं । अव्याकृतं तदव्यक्तं माया

या शक्तिस्तथा पूर्वो जगतोऽनुभवस्तन्नन्योयः संस्कारस्तस्माद्देतोः कालेन कृतोयः कर्मणां विपाको नाम परि
पाकः फलदानाद्योऽनुस्वरूपस्तस्माच्च हेतो रित्यर्थः २३ तत्त्वस्य चतुर्विधं तत्त्वात्मकस्याविवेकाच्च
तस्य तत्त्वस्य पृथक्करणार्थमिति तात्पर्यं सिद्धं सावान् जायत इत्यर्थः यथा वज्रमुच्छ्रुतं भवति
तथैव परमात्मापि कालकर्म संस्कारवशात्तत्प्राणितत्त्वकं फलभोगसमये प्राप्ते जगत्सर्जने नैच्छावान्
भवति यथा च सृष्टः पुरुषः पूर्वसंस्कारवशेन जागर्ति तद्वत्परमात्मापि लय रूपस्वापावस्थायो जागर्ति प्र
लयो हि परमेश्वरस्य स्वापः अदुष्टाद्बुद्धिपूर्व इति साचेयं स्वापज्जागृणरूपावस्थान् बुद्धिकृता तदानीं बुद्धे

रभावात् किंतु प्राणिकर्मसंस्कारकृतेति अयं सगो जागरणरूपोत्पत्तिः सोबुद्धिकृतोज्ञेयइत्यर्थः २३ एतत्स्वरूपस्य सर्वोत्तम सित्वमाह एतद्विपदिइति मम मुख्यमलौकिकं लोकातीतरूपमित्यर्थः तस्य नामान्तराणि वेदोक्तान्याह अव्याकृतमिति २४ । २५ सर्वप्राणिनां कर्मणि घनीभूताति यस्मिन् सर्वकर्मसाक्षीत्यर्थः इच्छाज्ञान क्रियाश्रयमिति तथाच श्रुतिः इवेतादेतरेन तस्य कार्यकरणं च विद्यतनतत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते परस्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकं ज्ञानबलक्रिया चेति पुराणांतरेऽपि इच्छा

शबलमित्यपि २४ श्रोच्यते सर्वशास्त्रेषु सर्वकारणकारणम् । तत्त्वानामादिभूतं च स द्विदानन्दविग्रहम् २५ सर्वकर्मघनीभूतमिच्छाज्ञानक्रियाश्रयं । ह्रींकारमंत्रवाच्यं तदादितत्त्वं तदुच्यते २६ तस्मादाकाशउत्पन्नः शब्दतन्मात्ररूपकः । भवेत्स्पर्शात्मको वायुस्तेजोरूपात्मकंपुनः २७ जलं रसात्मकं पद्मं चात्ततो गंधात्मिकाधरा । शब्दैकगुण आकाशो वायुः स्पर्श रवान्वितः २८ शब्दस्पर्शरूपगुणं तेज इत्युच्यते बुधैः । शब्दस्पर्शरूपरसैरायो वेदगुणाः स्मृताः २९ शब्दस्पर्शरूपरसगंधैः पंचगुणाधरा । तेभ्यो भव

ज्ञानक्रियाचैव रौद्रीब्राह्मीतु वैष्णवी त्रिधा शक्तिः स्थिता यत्र तत्परं ज्योतिरौजि तद्द्वीकारस्पदं मंत्रस्येदमेवं तत्त्वं वाच्यमित्याह ह्रींकारेति २६ एवमादितत्त्वस्य ह्यस्य महिमानमुपवर्णयति तस्यादादितत्त्वात् ह्रींकारवाच्यादात्मन आकाशः संभूत इत्यादिक्रमेण अपरं च कृतं भूतमुष्टिमाह तस्मादाकाशइति अपरं च कृतं आकाश उत्पन्नइत्यर्थः २७ । २८ । २९ । अधुना लिङ्गदेहोत्पत्तिमाह तेभ्य इति तेभ्यः सूक्ष्मभूतेभ्यो महत् व्यापकं सूत्रमभवत्

यत्सूत्रं लिंगमिति परिचक्षतेलिंगशब्देनोच्यतइत्यर्थः तेस्योभूतेभ्यो वक्ष्यमाणक्रमेण लिंगदेह उपपन्नइत्यर्थः । ३० । तत्रसूत्रशब्देनवायुर्गृह्यते वायुर्वसूत्रंवायुनावसूत्रेण सर्वाणिभूतानिसंवद्वानिति श्रुतेः तत्सूत्रंसर्वात्मकं सर्वप्राणात्मकं भवतितत्सूत्रं परमात्मनः सूक्ष्मदेहइत्यर्थः यत्पूर्वमव्यक्तमिन्युक्तं तत्परमात्मनः कारणदेहइत्याह अव्यक्तकारणोदेहइति ३१ यस्मिन्जगद्विजकारणरूपंस्थितं यस्माच्चलिंगदेहोद्भवस्तदव्यक्तमितिपूर्वेणान्वयः इत्थंपरमात्मनः सकाशादपंचीकृतभूततोत्पत्तिमुक्तामध्यैए

न्महत्सूत्रंयल्लिंगंपरिचक्षते ३० सर्वात्मकतत्संप्रोक्तंसूक्ष्मदेहोयमात्मनः । अव्यक्तकारणोदेहःसचोक्तंपूर्वमेवहि ३१ यस्मिन्जगद्विजरूपंस्थितंलिंगोद्भवोयतः । ततःस्थूला निभूतानिपंचीकरणमार्गतः ३२ पंचसंख्यानिजायतेतत्प्रकारस्तथोच्यते । पूर्वोक्तानि चभूतानिप्रत्येकंविभजेद्विधा ३३ एकैकंभागमेकस्यचतुर्धाविभजेद्विरे । स्वस्वेतरद्वितीयांशेयोजनात्पंचपंचते ३४ तत्कार्यंचविराट्देहः स्थूलदेहोयमात्मनः । पंचभूतस्थ

वकारण देहस्वरूपंसूक्ष्मं सूक्ष्मभूतोत्पत्तिप्रसंगेनोक्तापंचचीकृतभूततोत्पत्तिमाह ततःस्थूलानीति ततो पंचीकृतभूततोत्पत्त्यनंतरमित्यर्थः ३२ पंचीकरणप्रकारमेवाह पूर्वोक्तानीतियान्यपंचीकृतभूतानि पूर्वमुक्तानितन्मध्ये एकैकंभूतंद्विधा विभजेत्तत्राव्यक्तभूतस्ययोर्धोभागस्तंचतुर्धाविभजेत् विभज्यस्वस्मात् स्वस्मादितरचद्भूतं तस्ययोर्द्वितीयांशोर्धोभागाल्मकस्तास्मिन् योजनातेसर्वे पंचपदार्थाः पंचावयवाभवे तित्यर्थः ॥३३॥ ३४ ॥ एवंपंचीकृतभूतानांयत्कार्यं तत्कार्यंचविराट्देहोभवतीत्यर्थः सचिराद्देहःपरमेस्वरस्य

स्थूलदेहोभवतीत्याह स्थूलदेहोयमात्मनइति आत्मनोममेत्यर्थः अर्थेन्द्रियान्तःकरणं प्राणानांपूर्वोक्तं
 लिङ्गदेहान्तर्गतानामुत्पत्तिमाह पंचभूतस्थेति पंचभूतानांयसत्वाशास्तेः प्रत्येकज्ञानेन्द्रियाणिपंचभवन्ति
 ३५ । मिलितैस्तुतैः सत्वाद्यैरन्तःकरणं भवतीत्याह मिलितैः तैरिति ३६ वृत्तिभेदस्वरूपमाहयदाल्विति ।
 संकल्पविकल्पकृत्यपद्व्यातःकरणं करोति तद्वातदंतःकरणं मनइत्याभिर्यमनः संज्ञकंभवतीत्यर्थः यदासं
 शयहीनं यथास्यात्तथासुनिश्चितवस्तुतदंतःकरणं प्रवेक्षितवातद्वुद्धिसंज्ञकंभवतीत्यर्थः । ३७ । यदानुरा

सत्त्वांशैः श्रोत्रादीनांसमुद्भवः ३५ ज्ञानेन्द्रियाणांराजेन्द्रप्रत्येकमिलितैस्तुतैः । अन्तः
 करणमेकंस्याद्द्वुत्तिभेदाच्चतुर्विधं ३६ यदातुसंकल्पविकल्पकृत्यंतदामेवत्तन्मनइत्य
 भिर्युं । स्याद्द्वुद्धिसंज्ञं चयदाप्रवेक्षिसुनिश्चितं संशयहीनरूपं ३७ अनुसंधानरूपंतच्चि
 सं चपरिकीर्तितं । अहंकृत्यात्मवृत्त्यातुतदहंकारतांगतं ३८ तेषांरजौशैर्जातानि क्रमा
 न्कर्मैन्द्रियाणि च । प्रत्येकमिलितैस्तैस्तुप्राणोभवति पंचधा ३९ हृदिप्राणो गुदेयानो नाभि
 स्थस्तुसमानकः । कण्ठदेशेऽप्युदानः स्याद्द्वयानः सर्वशरीरगः ४० ज्ञानेन्द्रियाणिपञ्चैव

धानवृत्तिर्भवति तदंतःकरणस्य चित्तमितिसंज्ञेत्यर्थः अहंकृत्यात्मवृत्त्येति आत्मशब्दः स्वरूपपरः अहंकृति
 स्वरूपवृत्त्यातुतदंतःकरणमहंकारतांगतमहंकारसंज्ञालभतइत्यर्थः ३८ अथकर्मन्द्रियाणामुत्पत्तिमाहते
 वामिति तेषांपंचभूतानांप्रत्येकंरजौशैः कर्मैन्द्रियाणिपंचोत्पद्यन्ते तैर्मिलितैस्तुरजौशैः प्राणापानादि पंच
 वृत्त्यात्मकः प्राणोभवतीत्यर्थः ३९ तेषांवायूनां वृत्तिभेदात् तेषांस्थानानिनामानि चाहहृदिप्राणइति ४०

अधुना पूर्वोक्तलिंगदेहस्य श्वात्स्वरूपमुच्यते ज्ञानेन्द्रियाणीतिधियाचसहितं मनइति मनोबुद्धिश्वेत्यर्थः ४१ एतत्सप्तदशवयवकं सूक्ष्मशरीरं ममभवति यत्तल्लिंगसंज्ञकंभवति तदित्याह एतत्सूक्ष्ममिति इत्येदेहत्रयस्वरूपमुक्त्वा जीवेश्वरविभागकरणमाह तत्रयाप्रकृतिरितितत्रैका शुद्धसत्त्वविधानासामाया द्वितीयामलिनसत्त्वप्रधाना साविद्येति मायाविद्ययोर्भेदः ४२ तत्रयास्वाश्रयक्षेत्रज्ञानवृणुयात्सामायेति निगद्यते ४३ तस्यामिति तस्यां स्वाश्रयाव्यामोहकारिण्यां शुद्धसत्त्वप्रधानायां मायायामीशितुः

पञ्चकर्मैन्द्रियाणिच । प्राणादिपञ्चकंचैवाधियाचसहितंमनः ४१ एतत्सूक्ष्मशरीरं स्थान्ममलिंगंयदुच्यते । तत्रयाप्रकृतिःप्रोक्तासाराजनद्विविधामृता ४२ सत्त्वात्मिका तुमायास्यादविद्यागुणमिश्रिता । स्वाश्रययातुसंरक्षेत्सामायेतिनिगद्यते ४३ तस्यांय त्प्रतिबिम्बस्याद्विम्बभूतस्यचेशितुः । सर्वेश्वरःसमाख्यातः स्वाश्रयज्ञानवान्परः ४४ सर्वज्ञःसर्वकर्त्ताचसर्वानुग्रहकारकः । अविद्यायांतुयत्किंचित्प्रतिबिम्बंनगाधिप ४५ तदेवजीवसंज्ञस्यात्सर्वदुःखाश्रयंपुनः । द्वयोरपीहसंप्रोक्तदेहत्रयमविद्याया ४६ देहत्रया

परमात्मनोयत्प्रतिबिम्बपतति तत्प्रतिबिम्बमीश्वरः समाख्यातः सर्वेश्वरः स्वाश्रयंव्यापकं ब्रह्मतज्ज्ञानवान्भवति मायायाः तदाधारब्रह्मणोनावरणात् ४४ किंचतस्यव्यापकत्वात् कुत्रापितज्ज्ञानस्यावरणाभावात्सर्वज्ञोभवति अर्चित्यमायाशक्तिमत्वात् सर्वकर्त्ताचसर्वानुग्रहकर्त्ताचिभवतीत्यर्थः अविद्यायामिति मलिनसत्त्वप्रधानायामविद्यायांयत्प्रतिबिम्बंतज्जीवसंज्ञंभवतीत्युच्यते ४५ तज्जीवसंज्ञं मलिन

सत्त्वप्रधानाविद्यायातदाश्रयस्यस्वरूपभूतानन्दस्यावरणात्सर्वदुःखाश्रयमसंख्यज्ञानव्यापकं च भवतीत्यर्थः द्वयोरपीति द्वयोरपीश्वरजीवयोर्देहत्रयं पूर्वोक्तं भवति ईश्वरस्यावरणाभावेऽपि विक्षेपस्यसत्त्वात् अत्राविद्येत्यनेन मायाविद्ययोरुभयोरपिग्रहणं ४६ देहत्रयाभिमानेतिउभयोरपि देहत्रयाभिमाना न्नामत्रयंभवतीत्यर्थः तत्रजीवस्यनामत्रयंवदति प्राज्ञस्त्विति कारणदेहाभिमानीयः सप्राज्ञः सूक्ष्मदेहाभिमानीतुतैजसः ४७ स्थूलदेहीति स्थूलदेहाभिमानीतुविश्वसंज्ञकइत्यर्थः एवमीश्वरोपि देहत्र

भिमानाच्चाप्यभूनामत्रयंपुनः । प्राज्ञस्तुकारणात्मास्यात्सूक्ष्मदेहीतुतैजसः ४७ स्थूलदेहीतुविश्वसंज्ञिविधःपरिकीर्तितः । एवमीशोपिसंप्रोक्तईशसूत्रविराट्पदैः ४८ प्रथमोव्यष्टिरूपस्तुसमष्ट्यात्मापरैः स्मृतः । सहिसर्वेश्वरः साक्षाज्जीवानुग्रहकाम्यया ४९ करोतिविविधंविश्वंनानाभोगाश्रयंपुनः । मच्छक्तिप्रेरितोनित्यंमयिराजन्प्रकल्पितः ५०

इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणे अष्टादशसाहस्र्यांसंहितायां

सप्तमस्कन्धे देवीगीतायांद्वितीयोऽध्यायः २ ॥

याभिमानादीशसूत्रविराट्पदैः संप्रोक्तः कथितइत्यर्थः ४८ प्रथमइति प्रथमोजीवोव्यष्टिरूपोव्यष्टिदेहत्रयाभिमानीत्यर्थः परईश्वरस्तुसमष्टिः समष्टिदेहाभिमानीत्यर्थः ईश्वरस्यमहिमानं वर्णयति सहिसर्वेश्वरइति तस्यस्वानुभवानंदेननिरंतरं नित्यतृप्तत्वेपिकेवलं जीवानुग्रहकाम्यया जीवानांभोगोभवत्वितिच्छया नानाविधंविश्वं नानाभोगाश्रयं रचयतीति करुणासमुद्रईश्वरइत्यर्थः ४९ सो

पीतिहेराजन् सोपीद्वरोमम ब्रह्मरूपियाया मायाशक्तिस्तया प्रेरितएवसर्वकरोति यतःसईश्वरो
मयिब्रह्मरूपियांरज्जुसर्पवदेवकल्पितस्ततोमच्छक्त्यार्थीनएवेत्यर्थः ॥ ५० ॥

इतिश्रीदेवीभागवततिलकैगौडपाठानुसारिव्याख्यानसप्तमस्कन्धेदेवीगीतायाद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

षट्पञ्चाशन्महापद्यैरुपवादपुरःसरम् । महाधोरंविद्वद्रूपंदर्शितंचेतिकथ्यते ॥ इत्थमप्यारोपमुक्तापवादमा
ह ॥ मन्मायेति हे पर्वत ययामन्मायाशक्त्याचराचरं जगत्सर्वैकलुसंसापिमायामतः मत्स्वरूपात्पृथङ्ना
स्ति तस्यामपिकल्पितत्वेन मिथ्यात्वान् मिथ्यापदार्थस्य चाधिष्ठानसत्तातिरिक्तसत्ताभावात् तस्मादहमेवा

श्रीदेव्युवाच मन्मायाशक्तिसंक्लृप्तं जगत्सर्वंचराचरम् । सापिमत्तः पृथक्कृमायानास्त्येव
परमार्थतः १ व्यवहारदृशासेयं विद्यामायेतिविश्रुता । तत्त्वदृष्ट्यातुनास्त्येवतत्त्वमेवा
स्तिकैवलम् २ साहंसर्वजगत्सृष्ट्वातदंतःप्रविशाम्यहम् । मायाकर्मोदिसहितागिरेप्रा

स्मिपरमार्थतो नान्यत्किंचिद्वत्स्वंतरमस्तीत्यर्थः १ ननुसर्वथाद्वैताभावेजगत्कथंभासतेइतिचेतत्राहव्यव
हारेतिभनाद्यविद्याभ्रांतानां योव्यवहारस्तदृशातदृष्ट्यामायाविद्येति विश्रुताभवतितत्त्वदृष्ट्यातुब्रह्मदृ
ष्ट्यातुसानेवास्ति किंतुतत्त्वमेकैवलमस्तीत्यर्थः नहिभ्रांतदृष्ट्यारज्जुसर्पतत्कारणाज्ज्ञानसत्त्वेपि रज्जुदृ
ष्ट्यात्किंचिदपितद्वर्ततइतिभावः तथाचश्रुतिः । ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नवद्वेनचसाधकः । नमुमुक्षुर्नैवमुक्तः इ
त्येषापरमार्थेति । तापनीयेच अस्तत्त्वमरजस्कमतमस्कमनाद्यमितिब्रह्मवर्णितं २ ननुयदिप्रपंचोमिथ्या
तर्हिततदंतः पातिजीवोपिमिथ्येतिक्लृप्तं तथाचजीवस्यमिथ्यात्वेमोक्षदशायां तस्यावस्थानाभावेनस्व

नाशार्थकदापि जीवोयलंनकुर्यादिति मोक्षशास्त्रं व्यर्थमेवेति चेत्त्राह साहमिति हे गिरेमायाचा विद्याकर्मणि चतुःप्राणिनां अनादिनानासंस्काराश्चतैः सहिताहमेव कूटस्थब्रह्मरूपा सर्वजगत्प्रथमतः सृष्टातदंतस्त न्मध्येषु दे आकाशवदादर्शे प्रतिबिम्बवत् यद्वाचिदाभासरूपेण प्रविशामितत्रापि प्राणपुरःसराप्राणमग्रतः कृत्वा प्राविशामि ३ तत्किमर्थमिति चेत्त्राह लोकांतरगतिरिति यदहंप्राणं पुरःसरं कृत्वा प्राणाभिमानं कृ त्वानप्रवेक्ष्यामिति मम व्यापकत्वात् लोकांतरगमनादिके जननमरणादिव्यवहारश्चकथं स्याद्वा हि व्या पकस्थगमनागमनं देहसंबन्धो देहत्यागश्च संभवति इति हेतुना तत्सिद्ध्यर्थं प्राणपुरःसरं प्राविशामि तस्मिंश्च प्राणे स्वीकृते सति तस्य देहांतरप्रवेशजनमतस्यागे मरणंतथैव लोकांतरगतिश्चेति सर्वसिद्ध्यति अयं भा

एतदुपपुरःसरा ३ लोकांतरगतिर्नोचित्कथं स्यादिति हेतुना । यथा यथा भवंत्येवमाया भेदास्तथा तथा ४ उपाधिभेदाद्भिन्नाहं घटाकाशादयो यथा । उच्चनीचादिवस्तुनिभा सरुन्भास्क

वः न केवलं जीवरं चिदाभासस्यैव येन पूर्वोक्तं दूषणं भवेत् किंतु हि अहं कूटस्थरूपिणी तथातः करणंतदाश्रयभूता विद्या चिदाभासश्चेति चतुष्टयं मिलित्वा जीवत्वं तथा वज्ञानेना विद्यांतः करणं चिदाभासानानां शेषि कूटस्थब्रह्मांशस्य मुक्तावशेषान् जीवस्य मोक्षार्थं समवृत्तिर्न चामोक्षशास्त्रानर्थक्यमिति ननु तद्विद्वैकत्वा उज्जीवस्य आप्येकत्वं स्यादिति चेत्त्राह यथा यथेति यथा व्यापक एक एवाकाशो घटाद्युपाधिभेदेन यथा भिद्यते तथा विधानेनैकत्वस्वीकारेण विद्यानामंतःकरणानां च भेदात् कूटस्थोपि भिद्यत इति जीवबहुत्वेनाप्युपपन्नमेवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः इंद्रो मायाभिः पुरुषं पश्यत्येतयुक्ता ह्यस्य हरयः शतदशेत्ययं वैहरया इति ४

ननुतर्हितवज्रगदंतः याति त्वेन तव दोषेण दुष्टत्वमपि स्यात्तत्राह उच्चनीचादिवस्तूनीति यथासूर्यः सर्वाण्युच्चनीचादिवस्तूनी भासयन्नपि न दुष्यति तथैवाहं कदापि दोषैर्दुष्टानास्मीत्यर्थः ५ ननु सूर्यः साक्षिभूतो न दुष्यतीति युक्तं त्वंतु सकलकार्यकर्त्रीति कर्तुर्दोषलोपो भविष्यत्येवेति चेन्न तत्राह मयि बुद्ध्यादीति विमुढा बुद्ध्यादिनिष्ठं कर्तृत्वमविवेकेन मयात्मन्यस्यैवात्माकर्तृत्वेति ननु बुद्धयो विवेकिनस्तथाचसूर्यवद

रः सदा ५ न दुष्यति तथैवाहं दोषैर्लिप्ता कदापि न । मयि बुद्ध्यादिकर्तृत्वमध्यस्यैवापरेजनाः ६ वदन्ति चात्माकर्तृत्वेति विमुढाननुबुद्धयः । अज्ञानभेदतस्तद्वन्मायायाभेदतस्तथा ७ जीवेश्वरविभागश्च कल्पितो माययैव तु । घटाकाशमहाकाशविभागः कल्पितो यथा ८ तथैव कल्पितो भेदो जीवात्मपरमात्मनोः । यथा जीवबहुत्वं च माययैव न च स्वतः ९ तथैव श्वरबहुत्वं च मायायानस्वभावतः । देहेन्द्रियादिसंघातवासनाभेदभेदितता १० अविद्याजीवभेदस्य हेतुर्नान्यः प्रकीर्तितः । गुणानां वासनाभेदभेदितता यधरा

हमपि साक्षिण्येव न कर्त्रीति भावः ६ अज्ञानभेदतइति जीवबहुत्ववदीश्वरमूर्तिबहुत्वमपि मायाभेदान्मायाकल्पितब्रह्मविष्णवाद्याकारभेदाद्भवतीति जीवेश्वरसिद्धिमुपसंहरति जीवेश्वरावभागश्चेति ब्रह्मानभेदज्जीवसिद्धिर्मायाभेदादीश्वरसिद्धिरित्यर्थः ७ तत्र दृष्टान्तमाह घटाकाशेति ८ ईश्वरबहुत्वं ब्रह्मविष्णवादिरूपेश्वरबहुत्वमित्यर्थः ९ जीवभेदे देतुं विशदयति देहेन्द्रियादीति १० हेधराधरपर्वतगुणा

दे० गी० नां ये वासनाभेदाः सात्त्विकाराजसास्तामसाश्चैतन्भेदिता या माया सा परभेदस्य ब्रह्मविषया दीश्वरभे-
दस्य हेतुर्नान्यदित्यर्थः इदं सूतसंहितान्तर्गतसूतगतायां स्पष्टव्याख्यातं च तत्र माधवाचार्यः ११
३० यत एकमेव चैतन्यं सर्वात्मकं ततोहं सर्वात्मिकास्मीत्याहमर्थाति श्रुतं प्रोक्तं अथितमित्यर्थः १२

धर १ माया सा परभेदस्य हेतुर्नान्यः कदाचन । मयि सर्वमिदं प्रोक्तमोक्तं च धरणीधर १२
ईश्वरो हं च सूत्रात्मा विराडात्माहमस्मि च ब्रह्माहं विष्णुरुद्रौ च गौरी ब्राह्मी च वैष्णवी १३
सूर्यो हं तारकश्चाहं तारकेशस्तथास्म्यहम् । पशुपक्षिस्वरूपाहं चाण्डालो हं च तत्सक
रः १४ व्याधो हं क्रूरकर्माहं सत्कर्माहं महाजनः । स्त्रीपुंनपुंसकाकारोऽप्यहमेव न संशयः १५
यच्च किंचित्कचिद्वस्तु दृश्यते श्रूयतेऽपि वा । अन्तर्वाहिश्च तत्सर्वव्याप्याहं सर्वदा स्थि
ता १६ न तदस्ति मया त्यक्तं वस्तु किंचिच्चराचरम् । यद्यस्ति चेत्तच्छून्यं स्याद्वन्ध्यापुत्रो
पमं हितम् १७ रज्जुर्यथा सर्पमालाभेदैरेका विभाति हि । तथेवेशादिरूपेण भास्यहं ना
त्र संशयः १८ अधिष्ठानातिरेकेण कल्पितं तन्न भासते । तस्मान्मत्सत्तयैवैतत्सत्ता

ईश्वरः कारणदेहाभिमानी सूत्रात्मा हिरण्यगर्भः विराट् स्थूलदेहाभिमानी १३ । १४
१५ । १६ शून्यं स्यादिति मया सद्रूपया त्यक्तं शून्यमसदेव स्यादित्यर्थः १७ । १८ अधिष्ठानाति
रेकेणेति अधिष्ठानसत्तातिरेकेणेत्यर्थः एतदतत्कल्पितं जगत्तस्मान्मत्सत्तयैव सत्तावद्वैवान्यथेत्य

र्थः १९ समष्ट्यात्मेतिसर्वाभिमानिविराट्स्वरूपं यथावद्वसीत्यर्थः २० पूजयंतश्चेति सर्वेषां भगवती
विराट्स्वरूपदर्शनोत्सुकत्वात्वाभीष्टसंपादने प्रवृत्तस्य हिमालयस्य तद्वचः साधुसाधिविति पूजयंत इ
त्यर्थः २१ । २२ द्यौर्मस्तकमिति अत्र द्यौःशब्देन सर्वोर्ध्वः सत्यलोको गृह्यते २३ वायुरेवैतस्य प्राणाः

वक्ष्यान्यथा भवेत् १९ हिमालय उवाच ॥ यथावदसि देवेशि समष्ट्यात्मवपुस्त्वदम् । त
थैव द्रष्टुमिच्छामि यदि देविकृपामयि २० व्यास उवाच ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा सर्वे देवाः
सविष्णवः । न नन्दुर्मदितात्मानः पूजयंतश्च तद्वचः २१ अथ देवमन्त्रं ज्ञात्वा भक्तकामदु
ष्टा शिवा । अदर्शयन्निजरूपं भक्तकामप्रपूरिणी २२ अपश्यंस्ते महादेव्या विराड् रूपं
रात्परम् । द्यौर्मस्तकं भवेद्यस्य चन्द्रसूर्यौ च चक्षुषी २३ दिशः श्रोत्रे च वेदाः प्राणा वायुः
प्रकीर्त्तितः । विश्वं हृदयमित्याहुः पृथ्वी तु जघनं स्मृतम् २४ न भस्तलं नाभिसरो ज्योति
श्चक्रमुरः स्थलम् । महर्लोकस्तु ग्रीवास्यब्ज नो लोको मुखं स्मृतम् २५ तपो लोको राराटि
स्तु सत्यलोकादयः स्थितः । इन्द्रादयो वाहवस्तु शब्दः श्रोत्रं महेशितुः २६ नासत्यदस्त्रौ

विश्वं सर्वोत्तमकमव्यक्तमित्यर्थस्तदस्य रूपस्य हृदयं २४ न भस्तलं भुवर्लोकः २५ सत्यलोकादयः स्थित
स्तपो लोको राराटिर्ललाटमित्यर्थः शब्दं श्रोत्रमिति योऽस्माकं श्रोत्रविषयः शब्दः सतस्य स्वरूपस्य श्रोत्रं
श्रोत्रेन्द्रियं भवतीत्यर्थः पूर्वत्र दिशा श्रोत्रेन्द्रियस्य शब्दः श्रोत्रेन्द्रियाधारो गृह्यत इति न पुनरुक्तिः २६

नासत्यदृष्टौ अदिवनीकुमारौ तावस्यरूपस्य नासे नासापुटेस्तः गंधस्तुघ्राणप्राणेन्द्रियमित्यर्थः २७ ब्रह्म
स्थानं प्रजापतिवतुर्मुखस्थानं तदस्यभ्रूविजृम्भोभ्रूविकाशः आपोजलानितुतालुः रसनेन्द्रियाधारोभव
ति तदग्नोरसस्तुजिह्वाभवति रसनेन्द्रियंभवतीत्यर्थः २८ स्नेहकलाः स्त्रीपुत्रादिस्नेहलेशाः सर्गः सृष्टि

नासेस्तोगन्धोघ्राणस्मृतौबुधैः । मुखमग्निःसमाख्यातोदिवारात्रीचपक्षमणी २७ ब्र
ह्मस्थानंभ्रूविजृम्भोप्यापस्तालुःप्रकीर्त्तितः । रसोजिह्वासमाख्याता यमोदंष्ट्राःप्रकीर्त्ति
ताः २८ दन्ताःस्नेहकलाप्यस्याहासोमायाप्रकीर्त्तिता । सर्गस्त्वयाङ्गमोक्षःस्याद्वाङ्मोक्षो
ष्ठोमहेशितुः २९ लोभःस्यादधरोष्ठःस्याधर्ममार्गस्तुष्टभुमः । प्रजापतिश्चमेढ्रस्या
द्यःक्षणाजगतीतले ३० कुक्षिःसमुद्रागिरयोऽस्थानिदेव्यामहेशितुः । नद्योनाड्यःस
माख्यातावृक्षाःकेशाःप्रकीर्त्तिताः ३१ कौमारयौवनजरा वयोस्यगतिरुत्तमा । वला
हकास्तुकेशाःस्यःसंध्येतेवाससीविभोः ३२ राजन्श्रीजगदंबायाश्चन्द्रमास्तुमनःसु
तः । विज्ञानशक्तिस्तुहरीरुद्रोन्तःकरणस्मृतम् ३३ अश्वादिजातयःसर्वाः श्रोणीदे

रेवापांगमोक्षः कटाक्षइत्यर्थः २९ अधर्ममार्गस्तुष्टभागइत्यर्थः ३० महेशितुर्मेहेश्वर्यादेव्यागिरयः
पर्वताग्रस्थानीत्यर्थः ३१ कौमारेति त्रिविधंवयोगगतिरित्यर्थः ३२ चन्द्रमास्त्विति तुशब्दोभन इत्य
त्रयोज्योद्देराजन् जनमेजय श्रीजगदंबायाश्चन्द्रोमनोपिस्मृतइत्यर्थः तेनपूर्वोक्तेनत्रमध्ये गणितस्यचंद्रम्

सोमनस्वमपिबोधितमिति बोध्यं विज्ञानशक्तिवृद्धिः सादरिः ३३ अतलादीति अतलादिपातालांता
 लोका यथायोग्यं कटयधोभागतांगताः कटिमारभ्यपादमूलपर्यन्तं व्यवस्थिता इत्यर्थः ३४ तथाचश्रु
 तिः अग्निर्मूर्धाचक्षुषीचंद्रमूर्धौ विशः श्रोत्रेवाग्निव्रताश्च वेदाः वायुः प्राणो हृदयं विद्वन्मस्य पद्भ्यां पृथिवी ह्ये
 ष सर्वभूतांतराप्तेति जिह्वया सर्वजगत्संलिहानं खादयन्तं ३५ दंष्ट्रासुकटकटारावः कटकटेशब्दो
 शेस्थिताविभोः । अतलादिमहालोकाः कट्यधोभागतांगताः ३४ एतादृशमहारूपं
 ददृशुः सुरपुंगवाः । ज्वालामालासहस्राब्ज्यं लेलिहानं च जिह्वया ३५ दंष्ट्राकटकटारावं
 वसंतं वह्निमक्षिभिः । नानाद्युधधरं वीरं ब्रह्मक्षत्रौदनं च यत ३६ सहस्रशीषनयनं सहस्र
 चरणं तथा । कोटिसूर्यप्रतीकांशं विद्युत्कोटिसमप्रभम् ३७ भयंकरं महाघोरं हृदक्ष्णोत्खा
 सकारकम् । ददृशुस्ते सुराः सर्वहाहाकारं च चक्रिरे ३८ विकम्पमानहृदया मूर्च्छामाप्नु
 र्दुरत्ययाम् । स्मरणं च गतं तेषां जगदम्बेयमित्यपि ३९ अथ ये वा स्थिता वेदा इत्यनुदि
 क्षुमहाविभोः । बोधयामासुरत्युग्रं मूर्च्छतोर्मिच्छितानामुरान् ४० अथ ते धैर्यमालं
 ब्यलब्ध्वा च स्मृतिमुत्तमाम् । प्रेमाश्रुपूर्णनयनारुद्धकंठास्तु निर्जराः ४१ वाष्पगद्गद
 यस्य ब्रह्मक्षत्रे ओदनो यस्य यस्य ब्रह्मक्षत्रं चोभे भवत ओदनो मृत्युर्यस्योपसेचनमिति श्रुतेः ३६ । ३७
 हाहाकारं भयेन भीतत्वाच्चक्रिरे इत्यर्थः ३८ स्मरणं च गतमिति इयं जगदंबा समाकं पालयित्रीति स्मर
 णमपि तेषां गतं नष्टमित्यर्थः ३९ अथ यद्विविधो देव्या इत्यनुदिक्षु ये मूर्त्तिमंतो वेदाः स्थितास्ते मू

च्छित्तान् देवान्मुच्छातो बोधयामासुत्युत्थापयामासुरित्यर्थः ४०। ४१। ४२ समयाजाताः स्मद्वित्यर्थः ४३ स्वस्याप्यज्ञेयइति यावान्यत्परिमाणवान्यदश्चयादुशस्तत्रस्वपराक्रमः सतवस्वस्याप्यज्ञेय इति तादृशोसौतवपराक्रमोस्माकं तदवार्कजायमानानां कथं सविषयो भवेत्तन्मप्यतिथ्यर्थः तथाच श्रुतिः अर्वाग्देवाग्रस्य विसर्जने नाथाकोवेदयते आबभूवेंतियोस्याध्यक्षः परमेव्योमन्सोऽग्रं वेदयति वा न वेदे

यावाचास्तोतुं समुपचक्रिरे। देवा ऊचुः॥ अपरायं क्षमस्वांबपाहिदीनां स्वदुद्भवान् ४२
कोपं संहरे देवेशि सभयारूपदर्शनात् । कातेस्तुतिः प्रकर्तव्यापामरैर्निर्जरिह ४३
स्वस्याप्यज्ञेय एवांसौ यावान्यदश्चस्वविक्रमः । तदवार्कजायमानानां कथं सविषयो भवेत् ४४
नमस्ते भुवनेशानि नमस्ते प्रणवात्मके । सर्ववेदान्तसंसिद्धे नमो ह्येकारमुत्तये ४५
यस्मादग्निः समुत्पन्नो यस्मात्सूर्यश्च चन्द्रमाः । यस्मादोषधयः सर्वास्तस्मै सर्वात्मने नमः ४६
यस्माच्चेदेवाः सम्भूताः साध्याः पक्षिण एव च । पशवश्च मनुष्या इव तस्मै सर्वात्मने नमः ४७
प्राणापानौ त्रीहियवौ तपःश्रद्धा ऋतं तथा । ब्रह्म चर्यं विधिश्चैव यस्मात्तस्मै नमो नमः ४८
सप्तप्राणां चिषो यस्मात्समिधः सप्त एव च । होमाः

ति । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । यस्मात्संभूतो विधिरिति कर्तव्यतारूपस्तस्मै नम इत्यन्वयः ४८ सप्तप्राणां चिषइति प्राणाश्चार्चिषश्चेति द्वंद्वः सप्तशर्षण्याः प्राणास्तस्मादेव भवन्तीत्यर्थः तेषां च सप्तार्चिषादीनां स्वस्वविषयावद्योतनानि तथा सप्तसमिधः सप्तविषयाविषयैर्हि प्राणाः समिध्यन्ते सप्त होमास्तद्विषयविज्ञा

नानियदस्य विज्ञानं तत्तज्जुहोतीति श्रुत्यंतरात् तथा सप्तलोकां इन्द्रियस्थानानि ये ते यस्माज्जातास्तस्मै सर्वात्मने नमः ४६ । ५० । ५१ । तथा च श्रुतिर्मुडके यस्मादग्निः समिद्धो यस्य सूर्यः सोमात्पर्जन्यश्चोसप्ततथालोकास्तस्मै सर्वात्मने नमः ४६ यस्मात्समुद्रागिरयः सिन्धवः प्रचरन्ति च । यस्मादोषधयः सर्वा रसास्तस्मै नमो नमः ५० यस्माद्यज्ञः समुद्भूतो दीक्षायुषश्च दक्षिणाः । ऋचो यजूंषि सामानि तस्मै सर्वात्मने नमः ५१ नमः पुरस्तात्पृष्ठे च नमस्ते पाश्वर्योर्द्वयोः । अध ऊर्ध्वं चतुर्दिक्षु मातर्भूयोनमो नमः ५२ उपसंहर देवेशि रूपमेतदलौकिकम् । तदेव दर्शयास्माकं रूपं सुन्दरम् ५३ व्यास उवाच ॥ इति भीतान् सुरान् दृष्ट्वा जगदम्बा कृपांवा । संहृत्य रूपं घोरं तद्दर्शयामास सुन्दरम् ५४ पाशां कुशवराभीतिधरं सर्वाङ्गकोमलम् । करुणापूर्वनयनं मन्दस्मितमुखं बभूव ५५ दृष्ट्वा तत्सुन्दरं रूपं तदा भीतिविवर्जिताः । शान्तिं चित्ताः प्रणेमुस्ते हर्षगद्गदनिस्वनाः ५६ ॥

इति श्री देवी भागवते महापुराणे देवीगीतायां सप्तमस्कन्धे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ ॥

यथैव प्रजानामित्यादितस्मादृचः सामयजूंषि दीक्षायज्ञादृच सर्वैकतवोदक्षिणा इव सर्वत्सरो यज्जजादृच लोकाः सोमो यत्र प्रवते यत्र सूर्य इति ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥

इति श्री देवी भागवत तिलकैर्गोडपाठानुसारिव्याख्याने देवीगीतायां तृतीयोऽध्यायः ३ ॥

पंचाशत्पदार्थस्तु वैराग्यकथनोत्तरम् । ज्ञानमेव तु संपाद्य मोक्षार्थमिति कथ्यते ॥ दर्शितं विश्वमनायासेन लब्धमस्माभिरिति सहजमस्तीति । नमंतव्यमिति । देवान् प्राप्तिभगवती प्राद्वक्ष्यमिति १ । २ प्रकृतमिति ब्रह्मविद्योपदेशप्रकरणं हि प्रचलितं पूर्वमध्यदेवैर्विश्वरूपदर्शनार्थं प्रार्थितासतीति । विश्वरूपं दर्शयामास उपसंहृते तु विश्वरूपे पुनः प्रकृतं यदुपदेशप्रकरणं तच्छृण्विति हिमालयं प्रतिभगवती वदतीति बोध्यं

श्रीदेव्युवाच ॥ कथं यममन्दभाग्या वै केदं रूपं महाद्भुतम् । तथापि भक्तवात्सल्यादी दृशं दर्शितं मया १ न वेदाध्ययनैर्योगैर्न दानैस्तपसेऽप्यया । रूपं द्रष्टुमिदं शक्यं केवलं मत्कृपां विना २ प्रकृतं शृणुराजेन्द्र परमात्मानं जीवताम् । उपाधियोगात्संप्राप्तः कर्तृत्वादि कमप्युत ३ क्रियाः करोति विविधा धर्मा धर्मैर्कहेतवः । नाना योनीस्ततः प्राप्य सुखदुःखैश्च पूज्यते ४ पुनस्तत्संस्कृतिवशान्नाना कर्मरतः सदा । नाना देहान्समाप्नोति सुखदुःखैश्च युज्यते ५ घटीयं त्रवेदतस्य न विरामः कदापि हि । अज्ञानमेव मूलं स्या

परमात्मात्रजीवतामिति अमूढो मूढ इव व्यवहारवान्नास्ते मायैवेति श्रुतेरित्यर्थः ३ वैराग्यार्थमाह क्रियाः करोति ४ तत्संस्कृतिः सुखदुःखसंस्कारः ५ एतस्येति एतस्य जन्ममरणप्रबंधरूपसंसारस्य विरामः समाप्तिः कदापि नास्ति अद्यपर्यन्तमनंतमसृष्टिप्रलयेषु जातेष्वपि जीवसंसारस्य विद्यमानत्वात् इत्थं संसारस्या नादिकालं प्रवृत्तत्वं मुपपादितुं नाशोपायप्रदर्शनार्थं तन्निदानमाह अज्ञानमेवेति ततः कामो विद्या तद्वच्छे

त्यर्थः इच्छातः क्रियाभवतीत्यर्थः ६ यस्मादज्ञानमेवमूलं तस्मादित्याह एतद्विजन्मेति तथाचश्रुतिः यो ह्यविदित्वात्मानमस्माल्लोकात्प्रैतिसरूपेण इति ७ अज्ञाननाशनसाधनमाह विद्येवेति ८ तज्जन्मज्ञानजं कर्म न पटीयइत्यर्थः तत्रहेतुमाह विरोधाभावइति नह्यधिकारोपाशानाशयति तद्वदज्ञानजन्यकर्मणो हि अज्ञानरूपत्वाच्चतेनाज्ञानेनकर्मणाविरोध इत्यर्थः कर्मणाज्ञाननाशे भाशानैवभाव्यतां नैवकर्तव्येत्यर्थः ९

ततः कामः क्रियास्ततः ६ तस्मादज्ञाननाशाय यतेतनियतंनरः । एतद्विजन्मसाफल्यं यदज्ञानस्यनाशनम् ७ पुरुषार्थसमाप्तिश्च जीवन्मुक्तदशापिच । अज्ञाननाशनेशक्ताविद्यैवतुपटीयसी ८ नकर्मतज्जंनोपास्तिर्विरोधाभावतो गिरे । प्रत्युताशाज्ञाननाशे कर्मणानैवभाव्यताम् ९ अनर्थदानिकर्माणि पुनः पुनरुसंतिह । ततोरागस्तताद्वेषस्ततो नार्थो महान् भवेत् १० तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ज्ञानसम्पादयेन्नरः । कुर्वन्नेवेह कर्माणीत्यतः कर्माप्यवश्यकम् ११ ज्ञानादेवाहिकैवल्यमतः स्यात्तत्समुच्चयः । सहायतां

कर्मणिदोषंवदति अनर्थदानीति १० अत्रसमुच्चयवादिमतमुत्थापयति कुर्वन्नेवेहेति कुर्वन्नेवेहकर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः इति श्रुत्यायावज्जीवं कर्मविहितं ज्ञानादेवाहिकैवल्यमित्यादि श्रुत्याज्ञानमपि संपाद्यत्वेनोक्तं तत्रयावज्जीवश्रुतेः संकोचे प्रमाणाभावाज्ज्ञानं कर्मवसमुच्चयेतयावज्जीवं पुरुषेणाश्रयणीयमित्यर्थः ११ नन्वज्ञाननाशे ज्ञानस्यैवोपयोगात्कर्मिकिरिष्यतीति चेन्नब्राह्म सहायतामिति ज्ञानस्य सहा

यं भविष्यति कर्मैतत्पर्यः १२ तस्माद्यावज्जीविकर्मज्ञानं चाश्रयणीयमिति मतं केचिदाहुरित्याह इतिकेचिदिति तत्त्वं लब्धयतिताद्विरोधादिति यदिज्ञानोत्तरं कर्मसु भवेत्तदा ज्ञानकर्मणोः समुच्चयो वक्तव्यः स तु नैव संभवति तस्माद्यावज्जीवश्रुतेः संकोचो ज्ञानेन सह्यवस्थानविरोधाद्वले पतित इत्यर्थः ननु किमिति कर्मणो ज्ञानेन सहावस्थानं न संभवति तत्राह ज्ञानात्पृथग्यतीति हृदयस्य ग्रंथिरन्तः करणात्मदेहतादात्म्यरूपस्तस्य ज्ञानेनात्मसाक्षात्कारेण भेदो नाशः स्यात् तस्मिंश्च हृद्ग्रंथौ मनुष्यो हं ब्राह्मणो हं परलोकेच्छावानहमित्यादिरूपे त्वेवं कर्मसंभवस्तादृशमधिकारिणमुद्दिश्यैव कर्मविधानात् तस्मात्तयोर्नैकत्रावस्थानं संभवतीत्यर्थः १३

ब्रजेत्कर्म ज्ञानस्य हि तत्कारि च १२ इतिकेचिद्वदंत्यत्र तद्विरोधाद्वन्न संभवेत् । ज्ञानात्पृथुं शिमेदः स्यात्पृथुं ग्रंथौ कर्मसंभवः १३ यौगपद्यं न संभाव्यं विरोधात्तु ततस्तयोः । तमः प्रकाशयोर्यद्वद्यौगपद्यं न संभवेत् १४ तस्मात्सर्वाणिकर्माणि वैदिकानि महामते । चित्तशुद्ध्यंतमेव स्युस्तानि कुर्यात्प्रयत्नतः १५ शमोदमस्ति तत्तिक्षा च वैराग्यं सत्त्वसंभ

तदेव दृष्टान्तपुरःसरं स्पष्टयति यौगपद्यमिति ततस्तस्माद्धेतोस्तयोर्ज्ञानकर्मणोः स्तमः प्रकाशयोरिव विरोधाद्यौगपद्यं न संभवतीति यावज्जीवश्रुतिरज्ञानविषयकैवेति भावः १४ तर्हि कियत्पर्यंतं वैदिककर्ममर्यादेति चेत्तत्राह तस्मात्सर्वाणीति यथा ज्ञानेन सह विरोधाद्यावज्जीवश्रुतेः संकोचस्तथा ज्ञानेन सह यि विरोधात्तस्याः श्रुतेर्यावद्भैरव्यादिप्राप्तिपर्यंतमिति संकोचः कर्त्तव्यस्तथा च चित्तशुद्ध्यंतमेव कर्माणि हेमहमते सिद्धान्तानि प्रयत्नातीतियत्नेन श्रद्धादिपुरःसरं चित्तशुद्धिपर्यंतं कुर्यादित्यर्थः १५ तस्यैव मर्यादा

माह शमद्वितिशमोत्तरिन्द्रियनिग्रहोदमोबाह्योद्विजयनिग्रहस्तितिक्षार्शतोष्णादिसहिष्णुत्वं वैराग्यमिहा
मुत्रफलभोगविरागः सत्त्वसंभवोत्तरः करणगतसत्त्वस्यशुद्धिः एतस्मिद्विपर्येतमेव कर्माणिनततः परमि
त्यर्थः १६ तदन्ते कर्मस्यागस्तु संन्यासेनैव कर्त्तव्यो नान्यथेत्याह तदन्ते वैवेचितिसंन्यस्य संन्यासाश्रमं गृही
त्वेत्यर्थः विधिना संपादित कर्मणो विधिनिवृत्यागस्य युक्तत्वादिति भावः संन्यस्य श्रवणं कुर्यादिति वाक्या
त्संन्यासोत्तरं श्रवणार्थं गुरुमाश्रयेत् आत्मवान् स्वाधीनांतःकरण इत्यर्थः ओत्रियमधीतवेदवेदार्थं ब्रह्म
निष्ठं ब्रह्मानुभविनं निर्व्याज्यानिष्कपटभक्त्या तथा च श्रुतिः ॥ यस्य वेदे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यै

वः । तावत्पर्येतमेव स्युः कर्माणिनततः परम् १६ तदन्ते चैव संन्यस्य संश्रयेद्गुरुमात्मवा
न । ओत्रियं ब्रह्मनिष्ठं च भक्त्या निर्व्याज्यापुनः १७ वेदांतश्रवणं कुर्यान्नित्यमेवमतं
द्वितः । तत्त्वमस्यादिवाक्यस्य नित्यमर्थविचारयेत् १८ तत्त्वमस्यादिवाक्यं तु जीवब्र
ह्मैक्यबोधकम् । एक्ये ज्ञाते निर्भयस्तु मद्गुपोहि प्रजायते १९ पदार्थावगतिः पूर्वं वाक्या

ते कथिताद्वयार्थाः प्रकाशं ते महात्मनः १७ गुरुमाश्रित्य वेदान्तश्रवणं नित्यमतं द्वितो नामालेस्यादि दोष
शून्यः कुर्यादित्याह वेदान्तश्रवणमिति १८ किंतद्वाक्यविचारेण फलं भवति तत्राह तत्त्वमस्यादिति
मद्गुपोहीति ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेरित्यर्थः १९ कथं वाक्यविचारणीयमिति चेत्तत्राह पदार्थावगति
रिति वाक्यार्थज्ञानं प्रातिपदार्थज्ञानस्य कारणत्वात् पूर्वपदार्थं ज्ञात्वा वाक्यार्थं विचारयेदित्यर्थः तर्हि कोसा
वत्रपदार्थः तत्राह तत्पदस्येति हेगिरेर्पर्वततत्त्वमसीति वाक्यस्थयत्तत्पदं तस्यार्थोह सर्वेश्वरीपरिकी

तितः तत्पदं भुवनैश्वर्याः षड्गुणैश्वर्यसंपन्नाया ममवाचकमित्यर्थः २० त्वंपदं तु जिवविवाचकमित्याह त्वंपदस्येति उभयोर्जीवेश्वरयोरैक्यमसिपदेनोच्यत इत्याह उभयोरिति २१ ननु जीवेश्वरयोरत्यंत विरुद्धमवततोः कथं श्रुत्याभेदः प्रतिपाद्यते इति चेद्भागत्यागलक्षणेत्याह वाच्यार्थयोरिति वाच्यार्थयोः जीवेश्वरयोरिविरुद्धमवतत्वादित्यर्थः जीवस्यासर्वज्ञत्वपरिच्छिन्नत्वादयो निकृष्टधर्मा ईश्वरस्य सर्वज्ञत्वव्यापकत्वादय उत्कृष्टधर्मास्तथाचे विरुद्धधर्मविशिष्टयोरैक्यमभेदेनैव घटेतह इदं सत्यमि त्यर्थः तर्हि कथमभेदः प्रतिपाद्यत इति चेत्तत्राह लक्षणातइति यतो विरुद्धयोरैक्यं न घटते तत्तस्मा

थार्थवगतिस्ततः । तत्पदस्य च वाच्यार्थो गिरिहं परिकीर्तितः २० त्वंपदस्य च वाच्यार्थो जीवएव न संशयः । उभयोरैक्यमसिना पदेन प्रोच्यते बुधैः २१ वाच्यार्थयोर्विरुद्धत्वा देक्यं नैव घटेतह । लक्षणातः प्रकर्तव्या तत्त्वमोः श्रुतिसंस्थयोः २२ चिन्मात्रंतयोर्लक्ष्यं तयोरैक्यस्य संभवः । तयोरैक्यं तथा ज्ञात्वा स्वाभेदेनाद्वयोर्भवेत् २३ देवदत्तः स

च्छ्रुतिस्थयोस्तत्त्वमोस्तत्त्वंपदयोर्लक्षणाकर्तव्येत्यर्थः २२ ननु कस्मिन्नर्थे लक्षणार्कतव्यातत्राह चिन्मात्रं त्विति सर्वज्ञत्वादिविशिष्टं ब्रह्मचेतन्यमीश्वरः सर्वज्ञत्वादिविशिष्टं ब्रह्मचेतन्यं जीवस्तत्र धर्मद्वयं विहाय चिन्मात्रमेव भागत्यगलक्षणा ग्राह्यंतस्मिन्नृहीते तयोर्लक्ष्यार्थयोरैक्यस्य संभवोस्तीत्यर्थः ननु नादृशा भेदज्ञानेन किं भविष्यति तत्राह तयोरिति स्वाभेदेन तयोरैक्यं ज्ञात्वाद्वयोर्भवेद्वदं महाफलमस्तीति भावः २३ ननु लोके कस्यागलक्षणा दृष्टेति चेत्तत्राह देवदत्तः स एवेति सोऽर्थं देवदत्तइत्यत्र तत्काल

विशिष्टदेवदत्तस्यैतत्कालविशिष्टदेवदत्तस्यभेदेपि तत्कालवैशिष्ट्यं तत्कालवैशिष्ट्यरूपधर्मद्वय
त्यागेनाविरुद्धां व्यक्तिभागत्यागलक्षणया गृहीत्वाऽभेदप्रत्यभिज्ञाक्रियते इति तत्र लक्षणास्मृतादृष्टे
त्यर्थः अनेनानुभवेनस्थूलादिदेहत्रयरहितोभवति इत्याह स्थूलादीति २४ देहत्रयं स्पष्टयति पंचाक
तेति २५ मिथ्यात्वे हेतुर्मायामयत्वतइति २६ । २७ अंतःकरणे सुखदुःखादेरवबोधक इत्युक्तम् २८

एवायमिति वस्तुक्षणास्मृता । स्थूलादिदेहरहितो ब्रह्मसंपद्यते नरः २४ पञ्चीकृतम
हाभूतसंभूतः स्थूलदेहकः । भोगालयोजराव्याधिसंयुतः सर्वकर्मणाम् २५ मिथ्याभू
तोयमाभाति स्फुटं मायामयत्वतः । सोऽयं स्थूलउपाधिः स्यादात्मनो मे न गेऽश्वर २६
ज्ञानकर्मेन्द्रिययुतं प्राणपञ्चकसंयुतम् । मनोबुद्धियुतं चैतत्सूक्ष्मं तत्कवयोविदुः २७
अपञ्चीकृतभूतोऽथः सूक्ष्मदेहोयमात्मनः । द्वितीयोयमुपाधिः स्यात्सुखादेरवबोध
कः २८ उपाधिविलये जाते केवलात्मावशिष्यते । देहत्रये पञ्चकोशा अन्तःस्थाः स
न्तिसर्वदा २९ पञ्चकोशपरित्यागे ब्रह्मपुच्छं हिलभ्यते । नोतिनेतीत्यादिवाक्यैर्मम
रूपं यदुच्यते ३० न जायतेऽस्मियतेऽयं कदाचिन्नायं भूत्वा न बभूव कश्चित् । अजो नित्यः

देहत्रयेति स्थूलसूक्ष्मकारणदेहत्रयमध्ये एव पंचकोशा अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानन्द
मयारूपा अंतर्भूताः संज्ञीत्यर्थः २६ ततश्च देहत्रयत्यागेन पंचकोशत्यागेऽसति ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति
अस्युक्तं वस्तुलभ्यतइत्यर्थः तदेव ब्रह्मनेति नेतीत्यादिवाक्यैः सर्वनिषेधावधित्वेनोच्यते इत्यर्थः ३० इह

ब्रह्मरूपं तन्न जायते नो रप्यते न वाऽप्ययते तथायमात्मा भूत्वानभववैत्यर्थः अनुत्पन्नो निरंतरं बभूवैत्यर्थः तत्र हेतुरजो नित्य इत्यादि विकारत्रयनिषेधेन षड्भावविकारा अपि नेत्याह तावेदितान्याः ३१ । ३२ अणो रणीति अणोऽप्यणुतरः महतोऽव्योमो देशपिमहत्तरः गुहाय बुद्धौ निहितः स्थापितस्तत्रानुभवात् तस्यास्या त्समो महिमानंतं धातुः प्रसादाच्चित्तप्रसादादकतुः संकल्पविकल्परहितः पश्यति ततो वीतशोको भवतीत्यर्थः ३३ अथ कठवल्ल्युक्तं रथरूपकल्पनामाह आत्मानमिति रथिनं रथस्याभिनमात्मानं विद्धि श

शाश्वतोऽथं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ३१ हन्ता चैनमन्यते हन्तुर्हंतश्चेन्मन्यते हतम् । उभौ तौ न विजानीतो नायं हन्ति न हन्यते ३२ अणोरणीयान्महतो महीयाना त्मास्यजन्तोर्निहितो गुहायाम् । तमक्रतुः पश्यति वीतशोको घ्रातुः प्रसादान्महिमानम् इव ३३ आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथं भवतु । बुद्धितुसारं थि विद्धि मनः प्रग्रहमेव च ३४ इन्द्रियाणि हयानाहुर्विषयांस्तेषु गोचरान् । आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः ३५ यस्त्वं विद्वान् पुमान् भवत्यमनस्कः सदा शुचिः । न तत्पदमवाप्नोति सं

रिमेव रथं विद्धि मनः प्रग्रहमश्वकार्कषणरज्जुभक्तं विद्धि ३४ इन्द्रियाण्येव हयान् तस्मिन् रथे विद्वान् आहुः गोचरान्गन्तव्यमार्गान् विषयानाहुर्विषयेष्वेव निरन्तरमस्य गमनात् रथिनः पूर्वोक्तस्य विशिष्टं रूपमाह आत्मेन्द्रियेति आत्मा विदाभासः इन्द्रियाणि मनश्चेत्येतत्त्रितयविशिष्टं कूटस्थमितिशेषार्थात् तं तादृशं कूटस्थं भोक्तेत्याहुर्भोक्तारं रथिनमाहुरित्यर्थः इति शब्देन कर्मत्वस्याभिधानाद्वितीयाभावः ३५ एवं सति

यस्तु पुरुषो विद्वान् विवेकी ग्रामनस्कोऽस्वाधीनमनाश्च भवति सदाऽङ्गुचिश्च संतर्करहित इत्यर्थः संपुरुषो न तत्पदं परमात्मपदं प्राप्नोति किं तर्हि संसारं चाग्निगच्छति संसारं प्रत्येव गच्छतीत्यर्थः ३६ यस्तु तद्विपरीतो भवति तत्राह यस्त्विति यस्माद्भूयोन जायते तत्पदमित्यर्थः ३७ किं तत्पदमित्याह विज्ञानसारधिरिति मदीयं यत्परमपदं पद्यते ज्ञातिभिः प्राप्यते यन्मदीयं परमरूपं सच्चिदानन्दः बन्धतत्परमं पदमित्यर्थः ३८ उपसंहरति इत्यमिति श्रुत्या वेदान्तश्रवणेन मत्वा श्रुतस्य मननेन निश्चित्य संशयविपर्यया सरहितं परोक्षतो ज्ञात्वा

सारं चाग्निगच्छति ३६ यस्तु तद्विज्ञानवान् भवति समनस्कः सदा शुचिः । स तु तत्पदमाप्नोति यस्माद्भूयोन जायते ३७ विज्ञानसारार्थिस्तु मनः प्रग्रहवाच्चरः । सोऽध्वनः पारमाप्नोति मदीयं यत्परमपदम् ३८ इत्थं श्रुत्या च मत्वा च निश्चित्यात्मानमात्मना । भावयेन्मात्मात्मरूपां निदिध्यासनतोऽपि च ३९ योगवृत्तेः पुरास्वस्मिन् भावयेदक्षरत्रयम् । देवी प्रणवसंज्ञस्य ध्यानार्थं मन्त्रवाच्ययोः ४० हकारः स्थूलदेहः स्याद्द्रकारः सूक्ष्मदेहः

साक्षात्कारार्थमात्मना तः करणेन तत्परूपां निदिध्यासनत एकाग्रचित्तवृत्त्या भावयेदित्यन्वयः ३९ इत्थं निदिध्यासनाभ्यासेन यदा समाधि योग्यता चित्तस्य भवति तदा समारोहे पूर्वमिति ध्यानं कृत्वा समाधिकुर्यादित्याह योगवृत्तेरिति समाधिवृत्तेः पुरा पूर्वस्वस्मिन् स्वशरीरे देवी प्रणवसंज्ञस्य मायाबीजमन्त्रस्याक्षरत्रयं न्यमाणं भावयेत् मन्त्रवाच्ययोः मायाबीजमन्त्रार्थयोः समष्टिव्यष्ट्योर्ध्यानार्थमित्यर्थः ४० तदेवाक्षरत्रयं तदेव ताभावनस्थानानि चाह ईकार इति कारणमात्मकारणदेहरूप ईकार इत्यर्थः ह्रींकारो हंतुरीयकं अहं

तुरीयकं तर्हीकारवाच्यमेवेत्यर्थ इतिदेवीवाक्यमेतत् तुरीयस्यवाचको ह्रींकारइतियावत् ४१ यत्राव्यष्टि
देहेऽक्षरत्रयभावनाकृता तथैवसमष्टिदेहेपिकर्तव्येत्याह एवं समष्टीतिअक्षरत्रयभावनाकृत्वा समष्टि
व्यष्ट्योः पिंडब्रह्मांडयोरेकत्वन्यायेनैकत्वंभावयेदित्याहसमष्टिव्यष्ट्योरिति ४२ इत्यंथमतोभावनाकृत्वा
ततोदेवीध्यायेदित्याहसमाधीति ४३ समाधिसामग्रीमाह प्राणापानाविति समौकत्वाप्राणायामाभ्यासेन

कः । ईकारःकारणात्मासौ ह्रींकारोहंतुरीयक्रम ४१ एवंसमष्टिदेहेपि ज्ञात्वात्रीजंत्रयंक्र
मात् । समष्टिव्यष्ट्योरेकत्वं भावयेन्मतमान्नरः ४२ समाधिकालात्पूर्वतु भावयित्वैव
माहतः । ततोऽध्यायेन्निलीनाक्षो देवमांजगदीश्वरीम् ४३ प्राणापानौसमौकृत्वा नासा
भ्यंतरचारिणौ । निवृत्तिविषयाकांक्षो वीतदोषोविमत्सरः ४४ भक्त्यानिर्व्याजयायु
क्तौ गुहायांनिःस्वनेस्थले । हकारंविश्रमात्मानं रकारंप्रविलापयेत् ४५ रकारंतेज
संदेवमीकारंप्रविलापयेत् । ईकारंप्राज्ञमात्मानं ह्रींकारंप्रविलापयेत् ४६ वाच्यवाच

त्यर्थः ४४ विलापनप्रकारमाह हकारंविश्रमिति विश्रवं वैश्वानरात्मकमित्यर्थः विश्रवशब्दस्य वैशवा
नरोपलक्षणत्वात् ४५ एवमुत्तरत्रापिरकारेइति रकारवाच्येसूक्ष्मदेहे हकारवाच्यं स्थूलदेहं विलापये
दित्यर्थः ईकारेतद्वाच्ये कारणदेहेसूक्ष्मेहंविलापयेदित्यर्थः ह्रींकारेह्रींकारवाच्ये ब्रह्मणिईंकारवाच्यंकार
णदेहं विलापयेदित्यर्थः ४६ तच्छिखांतरे चैतन्याख्यदीपशिखान्तरेइत्यर्थः तथाचभ्रुतिःतस्याःशिखाया

मध्येपरमात्माव्यवस्थितइति ४७ एवं ध्यानेन साक्षात्कारो भवति तेन च मद्रूप एव भवतीत्याह इति ध्यानेनेति ४८ दृष्टवान् शको भवेदित्यन्वयः विस्तरस्तु मत्कृतदेवीगीताबृहतीकायां द्रष्टव्यः ४९ ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलकगौडपाठानुसारिव्याख्याने सप्तमस्कन्धे देवीगीतायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ॥

अद्वीधिकाद्विपञ्चाशत्श्लोकानामत्र सादरमायोगस्य मंत्रसिद्धेश्च साधनसम्पुञ्ज्यते ॥ पूर्वाध्यायाति योग

कताहीनं द्वैतभावविवर्जितम् । अखण्डसच्चिदानन्दं भावयेत्तच्छिखांतरे ४७ इति

ध्यानेन माराजन् साक्षात्कृत्य नरोत्तमः । मद्रूप एव भवति ह्योरप्येकतायतः ४८ यो

गयुक्त्या नयादृष्ट्वामात्मानं परात्परम् । अज्ञानस्य सकार्थस्य तत्क्षणेनाशको भवेत् ४९

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कन्धे देवीगीतायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥

हिमालय उवाच योगंवदमहेशानि सांगं संवि त्रदायकम् । कृतेन येन योग्यो हं भवेयं तत्त्व

दर्शने १ श्रीदेव्युवाच न योगो न भसः पृष्ठे न भूमौ न रसातले । ऐक्यं जीवात्मनो राहु

योगं योगविशारदा २ तत्प्रत्यूहाः समाख्याता योगविघ्नकरानग । कामक्रोधौ लोभमो

युक्त्या नयादृष्ट्वामात्मानं परात्परमिति वाक्येनात्मदर्शने योगस्य साधनत्वमुक्तं तत्र कीदृशो योग इति

पृच्छति योगंवदेति संवि त्रदायकं ब्रह्माकारसंवि त्रसाधनमित्यर्थः १ ऐक्यमिति जीवात्मनोरैक्यमभेदवि

षयकवृत्तिर्यासायोगशब्देनोच्यत इत्यर्थः २ तत्प्रत्यूहाः तस्योद्भूतैः शत्रवः केतेषु तदाह कामक्रोधाविति

एतेपद्वीयाः प्रसिद्धाएव ३ योगंगैरित्योगंगैर्मनियमादिभिर्वक्ष्यमाणैः प्रथमतस्तच्छत्रूनभित्वांश
थित्वानंतरयोगिनोयोगंतां वृत्तिप्राप्त्युरित्यर्थः ४ योगंगान्याहयमंभित्तिअष्टस्वर्गेषु प्रथमांगस्यमस्यस्व
रूपमाह आर्हिसेति आर्हिंसापरपीडनाभावः सत्यं सत्यभाषणमस्तेयं चैर्ग्यमात्रस्याभावः ब्रह्मचर्यदर्शनस्पर्श
नंकेलिः कीर्तनं गृह्यभाषणं संकल्पोध्यवसायश्च क्रियानिर्वृत्तिरेवेत्यष्टाविधमैथुनत्यागः दयाभूतेषुकुरुणा
आर्जवंऋजुतासर्वापेक्षयास्वस्यापत्वज्ञानक्षमापमानादिसहनशीलत्वं पृथ्वीवत्तृतिः सर्वस्वनाशेपि

हौ मद्मात्सर्ग्यसंज्ञकौ ३ योगंगैरेवमित्वातान् योगिनोयोगमाप्नुयुः । यमंनियममा
सनम्राणायामौततःपरम् ४ प्रत्याहारधारणारूढ्यं ध्यानंसार्धसमाधिना । अष्टांगान्या
हुरेतानि योगिनांयोगसाधने ५ आर्हिंसासत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयार्जवम् । क्षमाधृति
भित्ताहारः शौचंचेतियमादश ६ तपःसंतोषआस्तिक्यं दानंदेवस्यपूजनम् । सिद्धांत

धीरतामिताहारो द्वौभागौपूरचेदन्नैस्तोयेनैकंप्रपूरयेत् मारुतस्यप्रचार्यचतुर्थमवशेषयेदितिरित्याल्पाहारः
शौचंवाह्याभ्यंतरशुद्धिः इतिदशसंख्यायमादित्यर्थः ५ । ६ नियमस्वरूपमाह तपइति तपोविध्युक्तानुष्ठानं
कृच्छ्रादितस्य शरीरक्लेशकारित्वेनयोगोपकारित्वाभावात् संतोषोनामप्रारब्धेन यदुपस्थापितंतेनैवचेतस
स्तृप्तिः आस्तिक्यंवेदवेदविजगुरुविश्वासः दानंयथाशक्तिसत्पात्रेद्रव्यत्यागः देवस्यपरमेश्वरस्यपूजनं
सिद्धान्तश्रवणंवेदान्तश्रवणं ह्रूलिज्जामतिः सत्कर्मसंछास्त्रविषयेज्ञानं जपोगायत्रीप्रणवंभुवेनश्वरीमंत्र

प्रभृतिमन्त्राणां हुतं नित्यहोमादि ७ आसनान्याह पद्मासनमिति ते व्युत्क्रमादिति पृष्ठदेशाद्वस्तद्वयं परिचर्यानीयवक्षिणहस्तेन दक्षपादगुण्ठवामहस्तेन वामगुण्ठवध्नीयादित्यर्थः ८ । ९ । १० । ११ सीवन्याः इति

श्रवणं चैव ह्रीर्मन्तिश्च जपो हुतम् ७ दशैते नियमाः प्रोक्ता मया पर्वतनायक । पद्मासनं स्वस्तिकं च भद्रं वज्रासनं तथा ८ वीरासनमिति प्रोक्तं क्रमादासनपञ्चकम् । ऊर्वोरुपरिविन्यस्य सम्यक् पादतले शुभे ९ अंगुष्ठौ च निवध्नीयाद्वस्ताभ्यां व्युत्क्रमात्ततः । पद्मासनमिति प्रोक्तं योगिनां हृदयंगमम् १० जानूर्वरन्तरे सम्यक् कृत्वा पादतले शुभे । ऋजुकायो विशेषयोगी स्वस्तिकं तत्प्रचक्षते ११ सीवन्याः पाद्वर्गयोर्न्यस्य गुल्फयुग्मं सुनिश्चितम् । दृषणाधः पादपाष्णीं पाणिभ्यां परिवन्धयेत् १२ भद्रासनमिति प्रोक्तं योगिभिः परिपूजितम् । ऊर्वोः पादौ क्रमात् न्यस्य जान्वोः प्रत्यङ्मुखं गत्वा १३ कर्षेद्विदध्यादाख्यातं वज्रासनमनुत्तमम् । एकम्पादमधः कृत्वा विन्यस्योरुन्तथोत्तरे १४ ऋजुकायो विशेषयोगी वीरासनमिति रितम् । इदयार्कषये द्वायुं बाह्यं षोडशमात्रया १५ धारयेत्परित्योगी चतुःषष्ट्या तु मात्रया । सुषुम्णा मध्यगं सम्यक् द्वात्रिंशन्मात्रया श

सीवनी अङ्गुष्ठस्याशिरागुल्फौ दृषणाधः स्थितौ यौ पादयोः पार्णिभागे हस्ताभ्यां बन्धयेत् १२ । १३ । १४ । १५ इदयामनासापुटेन षोडशमात्रया षोडशप्रणवोच्चारणेन बाह्यायुमाकर्षयेत् यद्यपि मात्रात्रयोगशास्त्रोक्ता

पारिभाषिकी युक्ता तथा पितस्याश्रयिवायुपरिच्छेदे एव तात्पर्यादिन वायुपरिच्छेदो भवति तदग्राह्यमित्यत्र तात्पर्यात् धारयेत् चतुःषष्टिसंख्यप्रणवोच्चारणपर्यंतं कुम्भकंकुर्यादित्यर्थः पुनः द्वात्रिंशत्प्रणवोच्चारणेन दक्षिणनासापुटेन विरेचयेदित्यर्थः १६ । १७ भूयोभूयः पुनः पुनः तस्याद्वापिंगलादेः पिंगलेडादेः पुन रिडापिंगलादेः पुनः पिंगलेडादेः क्रमात्वाह्यं वायुमेव समाचरेत् गृह्णीयात् त्यजेदित्यर्थः मात्राणां प्रण वसंख्यानां मध्युत्तरवृद्धिः कर्तव्या तथा प्राणायामानामपि प्रथमतो द्वादशतदुत्तरं कतिचित्कालानंतरं षो

नैः १६ नाड्यापिंगलयाचैव रेचयेद्योगवित्तमः । प्राणायाममिमं प्राहुर्योगशास्त्रवि शारदाः १७ भूयोभूयः क्रमात्तस्य बाह्यमेवं समाचरेत् । मात्रावृद्धिक्रमेणैव सम्यक् द्वादशषोडश १८ जपध्यानादिभिः सार्द्धं सगर्भतं विदुर्बुधाः । तदपेतं विगर्भं च प्राणा यामपरे विदुः १९ क्रमादभ्यस्यतः पुंसो देहे स्वेदोद्गमोद्गमः । मध्यमः कम्पसंयुक्तो भू मित्यागः परोमतः २० उत्तमस्य गुणावाप्तिर्यावच्छीलनमिष्यते । इन्द्रियाणां विचर

इत्येवंक्रमेण वृद्धिः कर्तव्येत्यर्थः १८ सगर्भं विगर्भभेदेन प्राणायामस्य द्वैविध्यमाह जपध्यानादिभिरिति स्वेष्टमंत्रजपध्यानसहितः प्राणायामः सगर्भस्तदपेतस्तद्रहितो विगर्भ इत्यर्थः १९ कनिष्ठमध्यमोच्च मभेदेन प्राणायामलक्षणमाह क्रमादभ्यस्यत इति प्राणायामे प्रथमतः स्वेदोद्गमोभवतिसौधमः प्राणायामः कंपसंयुक्तो मध्यमः भूमित्यागो भवति यस्मिन् प्राणायामः स उत्तमः भूमित्यक्तासनमुपैवतिष्ठतिय दातदासभूमित्यागः इतिसंप्रदायः तदुक्तं भूमित्यागंतनोस्तनोति परइति २० उत्तमप्राणायामसिद्धिर्यंतं

प्रणायामे कृते सतिफलमाह उत्तमस्येति गुणावाप्तिः वपुः प्रकाशोऽवलनस्यदीप्तिः रक्षायाताम्रव
तनोत्तिष्ठस्त्वमित्यादि गुणानामवाप्तिर्भवति यावत्पर्यन्तं शीलनमभ्यासइष्यते तावत्पवन्तमुत्तरोत्तरं
गुणवृद्धिरेवभवतीत्यर्थः प्रत्याहारमाह इन्द्रियाणामिति विषयेषुविचरतमिन्द्रियाणांतिभ्यो निरर्गलं
निर्विघ्नं यदाहरणं संप्रत्याहारः २१ धारणामाह अंगुष्ठमिति २२ २३ धारणामिति अंगुष्ठद्वयवेपु
वत्प्राणवायोऽर्थारणंनिरोधः साधारणेत्यर्थः एतादृशोवायुः स्वाधीनोपेक्षितइतिभावः ध्यानमाह स

तां विषयेषुनिरर्गलम् २१ बलादाहरणंतेभ्यः प्रत्याहारोभिधीयते। अंगुष्ठगुलकजानू
रू मलाधारलिंगनाभिषु २२ हृद्भावाकण्ठदेशेषु लविकायांततो नसि । अमध्यमस्त
केमूधनद्वादशतिथ्याविधि २३ धारणंप्राणमरुतो धारणेतिनिगद्यते । समाहितेनम
नसा चैतन्यान्तरवर्तिना २४ आत्मन्यभीष्टदेवानां ध्यानंध्यानमिहोच्यते । समत्व
भावनानित्यं जीवात्मपरमात्मनोः २५ समाधिमाहुर्मुनयः प्रोक्तमष्टांगलक्षणम् । इदा

मार्हातिश्रुतःकरणंचैतन्यांतर्वर्निध्यानेनकृत्वा तस्मिन्नात्मनि अभीष्टदेवानां प्रस्थानंतस्थानशब्देनोच्यत
इत्यर्थः २४ समत्वभावनाद्वयरैक्यभावनासंप्रज्ञातसमाधिर्नैव भवतीति समत्वभावनाशब्देन संप्र
ज्ञातसमाधिरुच्यते अतएवयोगसूत्रे तद्भाष्येच संप्रज्ञातसमाधिरेवाष्टसुयोगेषुग्रहणं निर्विकलरस
माधिस्त्वंगीभवतीत्युक्तं २५ इत्थमष्टांगयोगमभिधायार्थना शरीरेनाडीस्थानानि आधारचक्रस्वरूपा
णितस्थानफलानि चोपदिशति इदानींकथयेतेहमिति मन्त्रयोगसंत्राणां शारदातिलकोक्तछिन्नादिदो

षट्पटानां मंत्राणां सिद्धिप्रदयोगमित्यर्थः २६ विश्वं शरीरमिति पिंडब्रह्मांडयोरेकत्वाच्छरीरमिदं विश्वमेव भवति ब्रह्मांडमेव भवति तदपि पंचभूतात्मकं चन्द्रसूर्याग्निभिर्भूतं जीवब्रह्मैक्यरूपकं यथा भवति तथेदमप्यस्तीत्याह पंचभूतेति २७ तदर्धेन कोट्यर्धेन साधित्रिकोटयइत्यर्थः २८ प्रधानासुषुम्णानाडीर्मेरुदंडे पृष्ठस्थं वशैः स्थितामूलाधारमारभ्य पृष्ठमवंशमार्गेण ब्रह्मरंध्रपर्यंतं गतेत्यर्थः तस्यावाम् इडादक्षिणे

नाकथयेतेहं मन्त्रयोगमनुत्तमम् २६ विश्वं शरीरमित्युक्तं पञ्चभूतात्मकं नग । चन्द्रसूर्याग्निनेत्रोभिर्जीवब्रह्मैक्यरूपकम् २७ तिस्रः कोट्यस्तदर्धेन शरीरेनाड्योमताः । तासु मुख्यं दशप्रोक्तं स्ताभ्यस्ति तस्योऽन्यवस्थिताः २८ प्रधानमैरुदण्डेन चन्द्रसूर्याग्निरूपिणी । इडावामेस्थितानाडी शुभ्रा तु चन्द्ररूपिणी २९ शक्तिरूपा तु सानाडी साक्षादमृतविग्रहा । दक्षिणे वापि गलाख्या पुरुषासूर्यविग्रहा ३० सर्वतैजोमयी सा तु सुषुम्णा ब्रह्मरूपिणी । तस्यामध्ये विचित्राख्ये इच्छाज्ञानं क्रियात्मकम् ३१ मध्ये स्वयं भूलिंगं तु कोटिसूर्यसमप्रभम् । तदूर्ध्वमायाबीजन्तु हरात्मा विन्दुनादकम् ३२ तदूर्ध्वं

पिंगला अस्तीत्याह इडावामेति इडावामेति २६ शक्तिरूपा प्रकृतिरूपा ३० तस्यामध्ये सुषुम्णाया मध्ये विचित्राख्ये चित्राख्येनाड्यमित्यर्थः सुषुम्णा मूलदेशे चित्रानाड्यस्तीति तस्यामध्ये तु चित्राख्या नाडी सूक्ष्मा तुर्वत इति वचनेन तत्रान्तरे उक्तं ३१ मध्ये इति चित्रानाडी मध्ये इत्यर्थः हरात्मा विन्दुनादकं आत्मा मायाहकारेः फईकारविन्दुनादात्मकमित्यर्थः ३२ शिखाकारा दीपशिखाकारा हेमरूपं पीतव

र्णवादिंसांतचतुर्दलं चतुर्दलेषुवशसदति चत्वारोवर्णाभवंतीत्यर्थः ३३ । ३४ वादिसंतेति वकारादिस
कारान्तपङ्चवर्णैर्युक्तमित्यर्थः ३५ स्वशब्देनपरलिंगं स्वस्याधिष्ठानं यतस्तस्मात्स्वाधिष्ठानमित्युच्यतइ

तुशिखाकारा कुण्डलीरक्तविग्रहा । देव्यात्मिकातुसाप्रोक्ता मदभिन्नानगाधिप ३३ त
द्वाह्येहेमरूपाभं वादिसान्तचतुर्दलम् । द्रुतहेमसमप्रख्यं पद्मेतत्रविचिन्तयेत् ३४
तदूर्ध्वैत्वलनप्रख्यं षड्दलंहीरकप्रभम् । वादिसांतषडर्णेन स्वाधिष्ठानमनुत्तमम् ३५
मूलमाधारषड्कोणां मूलाधारंततोविदुः । स्वशब्देनपरलिंगंस्वाधिष्ठानंततोविदुः
३६ तदूर्ध्वानाभिदेशे तु मणिपूरमहाप्रभम् । मेघाभंविद्युदाभंचवहुतेजोमयंततः ३७
मणिवज्रिन्नंतत्पद्ममणिपद्मंतथोच्यते । दशभिश्चतुर्लैर्युक्तं डादिफान्ताक्षरान्वितम् ३८
विष्णुनाधिष्ठितंपद्मंविष्णवालोकिनकारणम् । तदूर्ध्वेनाहतंपद्ममुद्यदादित्यसन्निभ
म् ३९ कादिठान्तदलैरर्कपत्रैश्चसमधिष्ठितम् । तन्मध्येबाणलिंगंतुसूर्यायुतसमप्रभ
म् ४० शब्दब्रह्ममयंशब्दानाहतंतत्रदृश्यते । अनाहताख्यंतत्पद्मं मुनिभिःपरिकी

त्यर्थः ३६ । ३७ डादिफांताक्षरैर्युक्तमित्यर्थः ३८ । ३९ अर्कपत्रेणद्वादशपत्रेणयुक्तं ककारादिठकाराना
निद्वादशाक्षराणिदलेषुज्ञेयानि ४० शब्दानाहतं अनाहतो ताडनंविनापिजायमानः शब्दः सोनाहतः शब्दः

शस्मिन्स्तच्छब्दानाहतं वाहिताग्न्यादित्वात्साधुः ४१ पुरुषाधिष्ठितं ह्यर्थः ४२ स्वैः षोडश
भिरिति षोडशपत्रेषोडशस्वर इत्यर्थः जीवस्य हसस्य परमात्मनो वलोकनाज्जीवं यस्माद्विशुद्धं तनुतततो
विशुद्धमित्यन्वयः तत्रानाहतं चक्रं हृदयो विद्युद्विचक्रं कंठे आज्ञाचक्रं भूमध्ये इति तु ग्रंथांतरादवसंयज्यनाहतः
शब्दास्य मावाणीरूपो ज्ञेयः ४३ तदूर्ध्वं तु भूमध्ये इत्यर्थः ४४ आज्ञासंक्रमणमिति तस्मिंस्थले निहितचित्तस्य

र्तितम् ४१ आनंदसदनं तत्पुरुषाधिष्ठितं परमातदूर्ध्वं तु विशालाख्यं दलषोडशपत्रं
जम् ४२ स्वैः षोडशभिर्युक्तं धूस्रवर्णं महाप्रभम् । विशुद्धं तनुते यस्माज्जीवस्य हसलो
कनात् ४३ विशुद्धं पद्ममाख्यातमाकाशाख्यं महाद्भुतम् । आज्ञाचक्रं तदूर्ध्वं तु आ
त्मनाधिष्ठितं परम् ४४ आज्ञासंक्रमणे तत्र तेनाज्ञाते प्रकीर्तितम् । द्विदलं ह्रक्षसं युक्तं
पद्मतत्सुमनोहरम् ४५ कैलाशाख्यं तदूर्ध्वं तु रोधिनीनुतदूर्ध्वतः । एयं स्वाधारचक्रा
णि प्रोक्तानि तव सुव्रत ४६ सहस्रारयुतं विदुस्थानं तदूर्ध्वमीरितम् । इत्येतरकाथितं सर्वं
योगमार्गमनुत्तमम् ४७ आदौ प्रकयोगेनाप्याध्याग्रे योजयेन्नः । गुदमेवांतरेशक्ति

पुरुषस्य सर्वपदार्थसाक्षात्कारणैर्विभूतमेवं वर्तते एवं विष्यतीति ज्ञानेनाज्ञाया इतः परं च यैव कर्तव्यमिति
परमेष्ठराज्ञायाः संक्रमणं भवति तन हतुना तदाज्ञाचक्रमिति कीर्तितमित्यर्थः ह्रक्षवर्णं ह्रक्षसं युतं यत्र द्रव्ययुक्त
मित्यर्थः ४५ तदूर्ध्वं कैलाशाचक्रं तदूर्ध्वं रोधिनीचक्रमित्यर्थः अनयोः स्वरूपं मरुतदेव गीतां नृहृदीकायां
द्रष्टव्यं ४६ सर्वोपरिविद्यमानं सहस्रारं चक्रमाह सहस्रारं विदुस्थानं परमात्मस्थानं ज्ञात्वा किं कर्तव्यं ४७

तत्राह आदिविति प्रथमतः पूरकयोगेन बाह्याधुमाच्छ्रुत् कुम्भकं कृत्या समनोवायुसहितं मूलाधारयो जयेन्नये
दित्यर्थः अनन्तरं गुदस्य मेढ्रस्य लिंगस्य अन्तरमध्यमूलाधारचक्रे इत्यर्थः विद्यमाना स्थिताया शक्तिः कुण्ड
लिनीतामाकुञ्च्य मूलाधारगतवायुना पीडयित्वा प्रवोधयेत् उत्थापयेदित्यर्थः ४८ लिंगभेदं तामु-
त्थाप्य लिंगभेदक्रमेण पूर्वोक्तचक्रगतचेजोमयस्वयोग्यादि लिंगानां भेदाभेदं नतत्कारणेन नयनं तत्क्रमे
णैव तां कुण्डलिनीं शक्तिं विदुचक्रं सहस्रं तत्तत्प्रापयेत् शंभुनेति सहस्रं पद्मस्थितेन शंभुना तं कुण्डलिनीमे

स्तामाकुञ्च्य प्रवोधयेत् ४८ लिङ्गभेदक्रमेणैव विदुचक्रं चक्रं प्रापयेत् । शंभुना तां । रा
शक्तिमेकीभूतां विचिन्तयत् ४९ तत्रोत्थितामृतं यत्तु द्रुनलाक्षारसोपमम् । प्रायश्चि
त्वात् तां शक्तिं मायाख्यायोगसिद्धये ५० षट्चक्रदेवतास्तत्र संतप्यामृतं चारया ।
आनयेत्तेन मार्गेण मूलाधारं ततः सुधीः ५१ एवमभ्यस्यमानस्याप्यहं गृह्णन्ति निश्चिन्तम् ।
जरा मरणदुःखार्थो मुच्यते भवबन्धनात् ५२ शास्त्रोक्तदूषितामंत्राः सर्वे शुद्ध्यन्ति नान्य

कोभूता संगता विभावयेदित्यर्थः ४९ तत्रोत्थितेति तत्र शिष्यवक्त्योऽसंगमे यदुत्थितममृतं द्रुतलाक्षास
मानवर्णतदमृतं तां कुण्डलिनीं प्रापयित्वा तेनामृतेनानन्दस्वरूपेण तां तृप्तां कुर्यादित्यर्थः ५० षट्चक्रेति पू
र्वोक्तानि यानि षट्चक्राणि तच्चक्रस्थिता देवता लिंगरूपा अमृतधारया शक्तिस्तसमागमास्थानन्दरस
प्राप्तुतवृष्ट्या संताप्य पुनस्तं नैव मार्गेण मस्तकं नीता कुण्डलिनी तेनैव मार्गेण मूलाधारं तां कुण्डलिनीं न
येदित्यर्थः ५१ ५२ शास्त्रोक्तं तिति छिन्नादिदोषदूषितामंत्रा अनेन योगेन सिद्ध्यन्तीत्यर्थः तदुक्तशारदातिलके

इत्यादिदोषदुष्टास्तान्मंत्रानात्मानियोजयेत् शोधयेद्दुष्टपवनोवद्वयायोनिसुदुर्येति ५३ । ५४ प्रसंगेन धारणास्वरूपं पूर्वमुक्तमेव विषयभेदे विशदयति इदानीमिति एवमष्टांगयोगनिरूपणो वायुधारणोक्ता

था । येगुणाःसंतिदेव्यामेजगन्मातुर्यथानथा ५३ तेगुणाःसाधकवरेभवंत्येवचान्यथा । इत्येवंकथितंतातवायुधारणमुत्तमम् ५४ इदानींधारणाख्यांतु शृणुष्ववाहि तोमम । दिकालाद्यनवच्छिन्नदेव्यांचेतोविधाय च ५५ तन्मयोभवतिक्षिप्रजीवब्रह्मे क्ययोजनात् । अथवासमलंचेतोयदिक्षिप्रंनसिध्यति ५६ तदावयवयोगेनयोगीयोगा न्समभ्यसेत् । मदीयहस्तपादादावांगेतुमधुरेनच ५७ चित्तंसंस्थापयेन्मन्त्री स्थाने स्थानेजयात्पुनः । विशुद्धचित्तःसर्वस्मिन् रूपेसंस्थापयेन्मनः ५८ यावन्मनो लयंयाति देव्यांसांविदिपर्वत । तावदिष्टमनुमन्त्री जपहोमैःसमभ्यसेत् ५९ मंत्राभ्यासेनयोगेनज्ञेयज्ञानायकल्पते । नयोगेनविनामन्त्रोनमन्त्रेणविनाहिसः६० द्वयोरभ्यासयोगोहिब्रह्मसंसिद्धिकारणम् । तमःपरिवृतेर्गेहेघटोदीपेनदृश्यते ६१ एवंमायावृतो ह्यात्मा मनुनागोचरीकृतः । इति योगविधिःकृत्स्नः सांगःप्रोक्तोमयाधुना ६२ गुरुपदे शतोज्ञेयोनान्यथाशास्त्रकोटिभिः ॥

नतुचित्तस्यधारणोप्यते इत्यर्थः अर्थःस्पष्टएव ५५ । ५६ इत्यध्वानयोगकरणेयस्ययावद्योग्यतानास्ति

तावत्पर्यंतं तेनपुरुषेणकिंकर्तव्यमितिचेत्तत्राह यावन्मनइति ५७ । ५८ । ६० । ६१ । ६२ विस्त
रस्तुमत्कृतदेवीगीताबृहटीकायांद्रष्टव्यः ॥

इतिश्रीदेवीभागवतेतिलकसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांपंचविंशोऽध्यायः ३५ ॥
त्रिंशच्छूलोकैर्मुख्यतत्त्वं ब्रह्मरूपंतुवर्धते । ब्रह्मविद्यादुर्लभेति यथावदभिधीयते ॥ अत्रअर्थश्लो
कोप्यधिकः एतादृशयोगं साधयित्वायद्वस्तुष्येयं तद्वर्णयति श्रीदेव्युवाचेति १ अत्राविः सन्निहि

इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांपंचविंशोऽध्यायः ३५ ॥

श्रीदेव्युवाच॥इत्यादियागयुक्तात्माध्यायेन्मां ब्रह्मरूपिणीम् । भक्त्यानिर्व्याजयारा
जन्नासेनसमुपस्थितः १ आविः सन्निहितं गुहाचरन्नाममहत्पदम् । अत्रैतत्सर्वमर्पितमे

तमित्यादिब्रह्मैवेदंविश्वं वरिष्ठमित्येताः श्रुतयोऽमुंलकोपनिषदि अन्यूनानतिरिक्ताः संतितादृचश्रुतयो
भगवत्पदैः श्रीमच्छङ्कराचार्यैर्व्याख्याताएवमुल्लकोपनिषद्भाष्येततस्तासांव्याख्यानं संक्षेपेणैव क्रिय
ते आविरिति आविःशब्दोनिपातः प्रकाशवाचीब्रह्मविद्योपलब्ध्यात्मना प्रकाशमानमेव सदेतिभाव
शेदित्यर्थः सन्निहितमतिसमीपवर्तीनगुहायां बुद्धौचरिते तत्रोपलभ्यते सर्वव्यापकमपीति गुहाचरं
नामपद्यते सर्वैर्भुनिभिर्योगादिसाधनैः प्राप्यतेइतिपदं महच्चतत्पदं चेतिमहत्पदं यत्रास्मिन्ब्रह्मणि
सर्वमाकाशादिसमर्पितं स्थापितं कल्पितमित्यर्थः ततस्तस्यभिध्यात्वादिदेवसर्वैः प्राप्यमित्यर्थः कि
मत्रसमर्पितं तदाह एजदिति एजच्चलत्पक्ष्यादिप्राणत् प्राणितीति प्राणनमनुष्यादिनिमिषत् निमेषादि

क्रियावत् यज्जानिमिषंशब्दात् तत्सर्वब्रह्मण्येवसमर्पितमित्यर्थः २ एतज्जानयेति भगवतीवदतिदे-
वाः एतन्महूपं ब्रह्मजानथावगच्छथ सदसद्वरेण्यं सत्कारणं मायासत्कार्यं जगत्तुभयापेक्षयावरेण्यं श्रे-
ष्ठं प्रजानालोकानां विज्ञानात्परं तज्ज्ञानाविषयइत्यर्थः यतोवारिष्ठं श्रेष्ठं ततो न सर्वबुद्धिगम्यमित्यर्थः
यद्वर्चिमत् सूर्य्यदितेजसामपि प्रकाशकं यतस्ततोतिशयदीप्तमित्यर्थः ३ तदेतदिति तदेतत्सर्वोन्न-
यमक्षरं ब्रह्मसंप्राणस्तदुत्तदेवाङ्मनोपितदेवतसत्यमवितथमतोमृतं तद्वेद्व्यं मनसा शरेण ताड-

जत्प्राणान्निमिषञ्चयत् २ एतज्जानयत्सदसद्वरेण्यंपरं विज्ञानाद्यद्वारिष्ठं प्रजानाम् । य-
द्वर्चिमद्यदुभ्योऽणुचयस्मिंस्त्रोक्तानि हितालोकिनश्च ३ तदेतदक्षरं ब्रह्मसंप्राणस्त-
दुत्तदेवाङ्मनः । तदेतत्सत्यममृतं तद्वेद्व्यंसौम्यविद्धि ४ धनुर्गृहीत्वौपनिषदं महाखंश-
रह्युपासानिशितं संधयीत् । आयम्य तद्भावगतेन चेतसा लक्ष्यं तदेवाक्षरं सौम्यवि-
द्धि ५ प्रणवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्मतत्त्वलक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेन वेद्व्यं शरवत्तन्म-

यितव्यं मनः समाधानं कर्तव्यमित्यर्थः ४ कथं वेद्व्यं तदुच्यते धनुरिति औपनिषदमुपनिषद्विबोधि-
महास्त्रं महच्चतदस्त्रं चेति महास्त्रं धनुर्गृहीत्वादाय तयोपासाभिर्निशितं संतताभिध्यानं तत्तदुत्तरं त-
स्मिन् धनुषि संधयति योजयेत् शरं संधाय संस्थाप्यानंतरमायम्यात्कृष्य सोन्द्रियमंतःकरणं स्वविषयादि-
निवर्त्य लक्ष्ये एव स्थापयित्वेत्यर्थः तद्भावगतेन तस्मिन् ब्रह्मण्यक्षरे लक्ष्ये भावनाभावस्तद्गतेन चेतसा ल-
क्ष्यं तदेव यथाक्लृप्तं सौम्य ह्येव तत्राजं विद्धि ताडयेत्यर्थः ५ यदुक्तं धनुरादितदुच्यते प्रणवइति प्रणव-

ओंकारोदेवीप्रणवो वा धनुर्यथेज्वासंलक्ष्ये शरस्यप्रवेशकारणं तथा चित्तशरस्यक्षरेलक्ष्येप्रवेशकारणं प्रणवः प्रणवेन ह्यन्यस्यमानेन संश्रियमाणस्तत्तल्लंबनो प्रतिवंधेनाक्षरेव तिष्ठते यथा धनुषाप्रक्षिप्तइ पुल्लक्ष्ये तैः प्रणवो धनुरिव धनुः शरो ह्य्वात्मा तैः करणं हि शरः शरसदृशलक्ष्यवधेनाच्छरइ वशरः अत्र लक्ष्यं तु त दूष्यैवोच्यत इत्याह ब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यत इति अप्रमत्तेनैकाग्रचित्तेन तल्लक्ष्यं वृक्षवेद्वद्यं यथा शरो लक्ष्यैकात्मतां प्राप्नोति तथा देहाद्यात्मप्रत्यतिस्कारेणाक्षरैकात्म्यं फल मायादयेदित्यर्थः ६ अक्षरस्य दुर्लक्षत्वात् पुनः पुनर्वचनं सुलक्षणार्थं यस्मिन्निति यस्मिन्नक्षरैर्योः पृथिवी चांतरिक्षं च प्राणैः सह मनश्च

यो भवेत् ६ यस्मिन् द्यौश्च पृथिवी चान्तरिक्षमोतं मनः सह प्राणैश्च सर्वैः । तमेवैकं जा नथात्मानमन्यावाचो विमुंचथ अभृतस्यैव सेतुः ७ अराइ वरथनाभौ संहता यत्र ना ह्यः । स एषो तश्चरते बहुधा जायमानः ८ ओमित्येवं ध्यायथात्मानं स्वस्ति वः पाराय

सर्वमर्पितं तमेवैकमात्मानं जानाथ जानीय हे देवाः यज्ज्ञात्वा चान्यवाचैंग परविद्यालूपा विमुंचथ विमुंच तपरित्यजतयतोऽमृतस्य मोक्षस्य प्राप्तयेयं सेतुरिव सेतुः संसारमहोदधेस्तरणहेतुरित्यर्थः तथा च श्रुतिः तमेव विदित्वा तिसृषु भेतिनान्यः पंथाविद्यते यनायेति ७ किंच अराइ वरथनाभौ समर्पिता अराए वंसंहताः संप्रविष्टा एव यत्र यस्मिन् हृदये नाज्यः तस्मिन् हृदये बुद्धि प्रत्ययसाक्षिभूतः स एव प्रकृतः आत्मान्तर्भध्ये चरते चरति वर्तते बुद्ध्यादिप्रत्ययैर्जायमान इव जायमानोन्तः करणोपाध्यनुविधायित्वा ह दंतिलौकिकाः हृष्टो जातः कुड्मो जात इति ८ तमात्मानमोमित्येवोकारालंबनाः संतो यथोक्तकल्पन

याध्यायथचिन्तयतेषां कल्पनार्थमाशीर्वचनभगवती करुणानिर्धिर्वदतिस्वस्तिनिर्विघ्नमस्तुवोयुष्मा
कंपाराषपरकूलप्राप्तये तमसोऽविधातः परस्तादविचार हितब्रह्मात्मस्वरूपग मनयेत्यर्थः सत्रात्माक
वर्ततेतत्राह यः सर्वज्ञोयश्च सर्वविद्यस्यैषमहिमाविभूतिर्जगत्सर्जनादि रूपोभुविप्रसिद्धः सदिव्येद्योत
नवतिब्रह्मपुरेहृदये पुण्डरीकेतत्रतस्यप्रकाशमानत्वात् तस्मिन्हृत्कमले यत्त्व्योमाकाशस्तास्मिन्प्र
तिष्ठितइवोपलभ्यते ६ सद्यात्मात्मनोवृत्तिभिरेव विभाव्यत इतिमनोमयः प्राणश्चशरीरंचतयोरेय

तमसः परस्तात् । दिव्येब्रह्मपुरेव्योन्निआत्मासंप्रतिष्ठितः ६ मनोमयः प्राणशरीरने
ताप्रतिष्ठितोब्रह्मद्वयंसन्निधाय । तद्विज्ञानेनपरिपश्यन्तिधीरा आनन्दरूपममृतंयद्वि
भाति १० भिद्यतेहृदयग्रंथिश्चद्यंतेसर्वसंशयाः । क्षीयन्तेचास्यकर्माणि तस्मिन् हृ
परावरे ११ हिरण्मयेपरेकोशेविरजं ब्रह्मनिष्कलम् । तच्छुभ्रज्याताषांज्योतिस्तद्यदात्म

नेताशरीराच्छरीरांतरं प्रतिप्रतिष्ठितोवस्थितोन्नेपरिणामेपिदेहद्वये बुद्धिसन्निधायसमवस्थायत्यतद्वि
ज्ञानेनतत्साक्षात्कारेण परिपश्यंति सर्वतः पूर्णपश्यंतिधीराविवेकिनः आनंदरूपंदुःखासंस्पष्टममृतं
यद्विभातिसर्वदा १० अस्मात्माज्ञानस्यफलमभिधीयते विद्यतेइतिहृदयग्रंथिः चिदहंकारतादात्म्यरू
पोभिद्यतेनश्यतिच्छिद्यंतेसर्वज्ञेय विषयाः संशयाः सर्वेषांमिथ्यात्वनिश्चयात् क्षयंतेनश्यन्ति चकर्माणि
प्रारब्धानिरिक्तानिसर्वाणि तस्मिन्परमात्मनिदृष्टे साक्षात्कृतेइत्यर्थः ११ उक्तस्यैवार्थस्यसंक्षेपाभि
धायकाउत्तरेत्रयोपिमात्राः हिरण्मयेज्योतिर्मये परेकोशेआनन्दमयेकोशे विरजंउपलक्षणतया गुणत्रपर

हितं ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति श्रुत्युक्तं ब्रह्मनिष्कलं मायारहितमसत्त्वमरजःकमतमस्कममायमिति श्रुत्यंतरा
तत्र तत्र एव शुभ्रं स्वच्छं ज्योतिर्पांसर्वप्रकाशकसूर्यादीनामपि ज्योतिःप्रकाशकमित्यर्थः यदात्मविदो ज्ञानिना
महतायासेन विदुस्तद्विरागमये परे कोशे तिष्ठतीत्यन्वयः १२ कथं ज्योतिर्पांज्योतिस्तदुच्यते न तत्रेति
तत्र तस्मिन् ब्राह्मणनसूर्यो भाति सूर्योऽपि तद्ब्रह्म न प्रकाशयतीत्यर्थः तथा चंद्रतारकंचन्द्रमा विद्युतोऽपि
न भाति न प्रकाशयन्ति कुतोऽयमग्निः पूर्वापेक्षया स्वल्पज्योतिःप्रकाशयति नैव प्रकाशयतीत्यर्थः किंबहुना यदिदं

विदो विदुः १२ न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं न मा विद्युतो भाति कुतोऽयमग्निः । तमेव
भान्तमनु भाति सर्वतस्य भासा सर्वमिदं विभाति १३ ब्रह्मैवेदममृतं पुरस्ताद्ब्रह्म पश्चाद्
दूब्रह्म दक्षिणतश्चोत्तरेण । अथ इदं ब्रह्मैवेदं विश्वं वरिष्ठं १४ एतादृगनु
भावो यस्य सकृत्तार्थो नरोत्तमः । ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मानशो च तिनकाङ्क्षति १५ हि

जगद्भाति तच्च मेवात्मानं स्वप्रकाशत्वाद्भातं प्रकाशितमनुभात्यनु दीप्यते तस्यैव भासा सर्वमिदं सूर्यादिजगद्भि
भातीत्यर्थः १३ यन्मयोक्तं ब्रह्मतदेव सत्यं रज्जुस्थानीयं नान्यज्जगत्सर्वस्थानीयं मृषात्वात् तस्मादिदमे
वाश्रयणीयं इत्यादिप्रायेण निगमनस्थानीयेन मंत्रेणोपसंहरति ब्रह्मैवेदमिति ब्रह्मैवोक्तं लक्षणाभिदं यत्पुर
स्तादेष ब्रह्मैवाविद्यादृष्टीनां प्रत्यवभासमानं तथापश्चाद्ब्रह्मतथादक्षिणतश्च तथोत्तरेण तथैवाधस्तादूर्ध्वं च
किंबहुना ब्रह्मैवेदं विश्वं स मस्तं वरिष्ठमिदं जगत् ब्रह्म प्रत्ययः सर्वोऽविद्याभात्रोरज्जवामिव सर्पप्रत्ययो
ब्रह्मैवेदं पुरमार्यसत्त्वमिति वेदानुशासनमित्यर्थः १४ एतादृगनुभवतः कृतार्थत्वमाह एतादृगिति १५

द्वितीयादितितदभावाद द्वितीयस्यभयकारणस्याभावात् ब्रह्मविद्विभेतीत्यर्थः तेनसमकदापिवि
योगोनास्तीत्याह नतद्वियोगइति १६ अहमेवेति अहंयास्मिंसासज्ञानस्तीत्यर्थः सज्ञानीथोस्तिस्तस्यअहमे
वास्मीत्यर्थः व्यतिहारेणदृढाभेदोदर्शितः १७ अहंज्ञानिहृदयेएवातिष्ठामीत्याहनाहंतीर्थेति १८ कृतक

तीयाद्वैभयराजन्तदभावाद्विभेतिन । नतद्वियोगोभेप्यस्तिमाद्वियोगोपितस्थन १९
अहमेवसोहंवैनिश्चितंविद्विपर्वत । महर्शनन्तुतत्रस्याद्यत्रज्ञानीस्थितोमम १७
नाहंतीर्थेनकैलासेवैकुण्ठेवानकहिंचित् । वसामेकिन्तुमज्ज्ञानीहृदयांभोजमध्यमे
१८ मत्पूजाकोटिफलदंसकृन्मज्ज्ञानिनोच्चनं । कुलंपवित्रंतस्यास्तिजननीकृतकृ
त्यका १९ विद्वंभरापुण्यव्रतीचिह्नयोयस्यचेतसः । ब्रह्मज्ञानंतुयत्पृष्ठत्वयापर्व
तसत्तम २० कथितंतन्मयासर्वनातोवक्तव्यमस्तिहि । इदंज्येष्ठायपुत्रायभक्तियु
क्तायशीलिने २१ शिष्यायचयथोक्तायवक्तव्यनान्यथाक्वचित् । यस्यदेवेपराभ
क्तिर्यथादेवेतथागुरौ २२ तस्यैतेकथिताह्यथाःप्रकाशेतेमहात्मनः । येनोपदिष्टा

त्यकास्वार्थेकन्प्रत्ययः १९ यस्यपुरुषस्यचेतसश्चितिपरमात्मनिलयोजातस्तेनपुरुषेण विद्वंभराष्ट
ध्वीपुण्यवतीत्यर्थः २० नातोवक्तव्यमस्तीति इतःपरमधिको वक्तव्यांशोनास्तीत्यर्थः विद्योपदेशयात्र
मुपदिशतिइदंज्येष्ठायेति २१ यथोक्तायशास्त्रोक्तलक्षणयुक्ताय गुरुप्रसादं विनापरमेश्वरप्रसादं विना

कदापिब्रह्मविद्यानभवतीत्याह यस्यदेवेद्विभ्रुतिरियं २२ विद्येयमितिब्रह्मविद्येत्यर्थः सुकृतमुपकारं
तस्यगुरोः कर्तुमर्थं शिष्येयतोऽसमर्थस्ततोयं शिष्यस्तस्यगुरोर्यावज्जीवपर्यन्तं ऋणीत्यर्थः २३ ब्रह्मज
न्मब्रह्मरूपेणजन्म पितृजातंजन्ममरणेऽसतिनष्टंभवेन्नेत्यं ब्रह्मरूपेणजातंकदाचिदपिनष्टंभवेततइत्यर्थः
२४ अतएवतस्मै नद्रुह्येत्कृतमस्यजानन्निति श्रुतिरपिइममेवार्थं वक्षीत्याहतस्मै नद्रुह्येदिति २५ ।

विद्येयंसएवपरमेश्वरः २३ तस्यायंसुकृतंकर्तुमसमर्थस्ततोऽकणी । पित्रोरप्यधि
कः प्रोक्तोब्रह्मजन्मप्रदायकः २४ पितृतोऽजन्मनष्टस्याब्रह्मेत्यंजातंकदाचन । तस्मै
नद्रुह्येदित्यादिनिगमोप्यवदन्नग २५ तस्माच्छास्त्रस्यासिद्धान्तोब्रह्मदातागुरुः परः ।
शिवरुष्टेगुरुत्वातागुरौरुष्टेनशंकरः २६ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनश्रीगुरुं तोषयेन्नग ।
कायेनमनसावाचासर्वदातरगरोभवेत् २७ अन्यथातुकृतधनः स्यात्कृतधनेनास्तिनि
ष्कृतिः । इन्द्रेणार्थवर्णयोक्ताशिरश्चैवदप्रतिज्ञया २८ अद्विवभ्यांकथनेतस्याशि

२६ कृतधनेनास्तिनिष्कृति रतिकृतध्नेप्रायश्चित्तं नास्तीत्यर्थः २७ इन्द्रेणार्थवर्णयोक्तेति अत्रेदंबोधं
दध्यङ्नासाथवर्णोमुनिः सइन्द्रं प्रतिब्रह्मविद्याप्रार्थितवांस्तस्मादइन्द्रोब्रह्मविद्यां प्रोवाचानंतरमुक्तवानि
न्द्रोयदीयं ब्रह्मविद्यान्यस्मैवदसितदेवते शिरश्चेत्स्थायामीति ततः क्रियताकालेनद्वयं मुनिं प्रत्यागत्या
दिवनीकुमारौ ब्रह्मविद्यां प्रार्थितवन्तौ तान्यां मुनिरुवाच पद्यहं ब्रह्मविद्यां वक्ष्यामि तद्ब्रह्मो मे शिरश्च्छे

तस्यतीति तच्छ्रुत्वातौ वैद्यावृचतुस्तवेदं शिरः छित्त्वास्माभिरन्यत्रस्थाप्यते अश्वीयंमस्तकं तवदेहे संयो
ज्यते तेन ब्रह्मविद्यामस्मभ्यमुपदिश यदा इन्द्र आगत्यतच्छिरश्छेत्स्याति तदा वयं पूर्वं स्थापितं मुख्यं
शिरस्तवदेहे संयोजयावस्तद्वनंतरं मुख्य मुखेनैव मुख्य शिरसा ब्रह्मविद्यां वां वदेति तद्वनंतरं समुनिरपि

रः छिन्नं च वज्रिणा । अश्वीयं तच्छिरो नष्टं दृष्ट्वा वैद्यो मरोत्तमो २६ पुनः संयोजितं
स्वीयं ताभ्यां मुनिशिरस्तदा । इति संकटसंपाद्या ब्रह्मविद्यानगाधिप ३० लब्धायै
नसधन्यः स्यात्कृतकृत्यश्च भूधरः ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कन्धे देवीगीतायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६

हिमालय उवाच ॥ स्वीयां भक्तिं तदस्वां वयेन ज्ञानं सुखं नहि ॥ जायेत मनुजस्यास्य म
ध्यमस्य विरागिणः १ श्रीदेव्युवाच ॥ मार्गस्त्रयो मे विख्याता मोक्षप्राप्तौ नगाधिप ।

तथैव चकारेति कथा सर्ववेदेषु प्रसिद्धा तां कथा ब्रह्मविद्यां स्तोतुं स्मारयति इन्द्रेणाथ वर्णायोकेति २८
२९ इति संकटेति एतादृश्याति दुर्लभा ब्रह्मविद्यायै न लब्ध्वा सधन्य इति अन्वयः ३० ॥

इति श्रीदेवीभागवते तिलके सप्तमस्कन्धे देवीगीतायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ ॥

पंचाधिकैश्च त्वारिंशत्पदैरथ च सादरम् भक्तिस्वरूपमहिमायथावदनुवर्णयते ॥ पूर्ववैयर्थ्यदेव पराभक्तिरि
त्युक्तं तत्र भक्तिस्य रूपं पृच्छति स्वीयां भक्तिमिति मध्यमस्य मध्यमाधिकारिणो भक्तिरहितस्यापि दुर्लभं

ज्ञानं येन भक्तिहेतुना जायेत तां भक्तिं वेदत्यर्थः १ मोक्षप्राप्तौ त्रयोमार्गाः कर्मोपासना ज्ञानभेदेन त्रिविधाः तत्र ज्ञानमार्गः साक्षान्मोक्षसाधनमितरौ चित्तशुद्धिं दूरेति विवेकः तानेव मार्गान् दर्शयति कर्मयोग इति भक्तियोग उपासनायोग इत्यर्थः २ त्रयाणामपि मार्गाणां तन्मार्गगामिनां त्रयाणामपि पुरुषाणामयं भक्तियोगः कर्तुयोगः शक्यश्च भवति कुत इति चेदस्य भक्तियोगस्यान्यापेक्षया सुलभत्वात् तन्मानसत्वा द्रव्यव्यय

कर्मयोगो ज्ञानयोगो भक्तियोगश्च सत्तम २ त्रयाणामप्ययं योग्यः कर्तुं शक्योऽस्ति सर्वथा । सुलभत्वात्मानसत्वात् कायचित्ताद्यपीडनात् ३ गुणभेदान्मनुष्याणां साभक्तिस्त्रिविधामता । परपीडां समुद्दिश्य दंभं कृत्वा पुरःसरं ४ मात्सर्यक्रोधयुक्तो यस्य स तस्य भक्तिस्तुतामसी । परपीडादिरहितः स्वकल्याणार्थमेव च ५ नित्यं सकाममहदश्रयो शोर्थी भोगलोलुपः । तत्तत्फलसमावाप्स्यै मामुपाशतेति भक्तितः ६ भेदबुद्ध्या तु मां स्वस्मादन्यं जानाति पामरः । तस्य भक्तिः समाख्यातानगाधिपतुराजसी ७ परमेशा

शरीरायासमन्तरेण केवलं मनोवृत्त्यै च संपाद्यत्वात् यस्मिन् भक्तियोगे कायचित् द्रव्यव्ययादिपीडनाभावो भवति तस्मादित्यर्थः तस्मात्सर्वैरप्ययं भक्तियोगो नियमेनाश्रयितव्य इत्यर्थः ३ तत्र भक्तेर्बोधिबुध्यमुपदिशति गुणभेदादिति मनुष्याणां मनुष्यसंवाधिनां गुणानां सत्स्वरजस्तमोरूपाणां भेदाद्भक्तिरपि त्रिविधा सात्त्विक राजस तामसभेदेन त्रिविधा भवतीत्यर्थः त्रिविधभक्तिस्वरूपमाह परपीडामिति अन्यनाशार्थं मित्यर्थः ४ । ५ भेदबुद्ध्या जीविदश्रयोर्भेदबुद्ध्या मां सर्वदशीं स्वस्मादन्यां भिन्नां जानाति यतः पामरः ६ । ७

भेदबुद्धिमुपाश्रित इति अयमपि सात्विकः पुरुषोभेद बुद्धिं जीवेदवरयोः पृथक्त बुद्धिमाश्रित्यैव भक्तिं करोत्यर्थः ८। ६ त्रिविधभक्ति स्वरूपमुपदिशेति सिद्ध्यां भक्तीनां मध्ये द्वयोर्ह्येतत्त्वमेकस्याग्राह्यत्वमाह परभक्तेरिति सापरानुरक्तिरदिवर इति लक्षणलक्षितायाः परभक्तेः परंप्रेमरूपाया इयं सात्विकीभक्तिः प्रापिका भवति तत इयमाश्रयणीयेतिभावः नन्विषं परभक्तिः कुतोनेति चेत्तत्राह भेदबुद्ध्यलवंबनदिति

पुण्यकर्मपापसंक्षालनाय च ॥ वेदोक्तत्वादवश्यंततकर्तव्यंतुमपानिशं ८ इति निश्चितबुद्धिस्तुभेदबुद्धिमुपाश्रितः ॥ करोतिप्रीतयेकर्मभक्तिःसानगसात्विकी ९ परभक्तेःप्रापिकेयंभेदबुद्ध्यलंबनात् ॥ पूर्वप्रोक्तेह्यमेभक्तीनपरप्रापिकेमते १० अधुनापरभक्तिंतुप्रोच्यमानानिबोधमे ॥ मद्गुणश्रवणंनित्यंममनामानुकीर्तनं ११ कल्याणगुणरत्नानामाकरायांमयिस्थिरं ॥ चेतसोवर्त्तनंचैवतेलधारासमंसदा १२ हेतुस्तुतत्रकोवापिनकदाचिद्भवेदपि ॥ सामीप्यसार्ष्टिसायुज्यसालोक्यानानंचेषणा १३

अस्यां भेदबुद्धिर्वर्तत इत्यात्मसदृश प्रेम्णोत्रा संभावयेयं परभक्तिरित्यर्थः परंप्रेमत्वात्मन्येव संभवति तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयो विनात्प्रेयः सर्वरमाद्यदंतरमित्यादि श्रुतिभ्यः पूर्वप्रोक्ते इति पूर्वप्रोक्ते द्वेभक्तीतु न परभक्ति प्रापिके ततस्ते उभे अपित्याज्ये इत्यर्थः परभक्तिस्वरूपमाह अधुनेति १०। १ तैलधारा यथा व्युच्छिन्नान भवति तद्वदिदमपि चेतो ध्यानमध्ये विषयेषु नगच्छतीत्यर्थः १२ हेतुरिति एतादृशध्यानहेतुः फलंकोवापि कोपि कदाचिदपिनैव भवेत्किंतु केवलंमत्प्रीत्यर्थं मयि परमानुरागेनैव चेतसोनुवर्त्तनं करो

तीत्यर्थः सामीप्यादि लोकेच्छयापिन मदाराधनं करोति किन्तु प्रेम्णोवेत्याह सामीप्येति १३ सेव्य सेव
कतेति क्यप्लोपे पंचमी सेव्य सेवकभावं विहायेत्यर्थः मदाराधनमेवेच्छति न मोक्षमित्यर्थः १४

मत्सेवातोधिकं किंचिन्नैव जानाति कर्हि चित् । सेव्यसेवकताभावा तत्र मोक्षं न वा
छति १४ परानुरक्त्यामोमेव चित्तयेद्यो ह्यतांद्रितः । स्वाभेदेनैव मां नित्यं जानाति न
विभेदतः १५ मद्रूपत्वेन जीवानां चित्तं न कुरुते तु यः ॥ यथा स्वस्यात्मनि प्रीतिस्तथै
व च परात्मनि १६ चैतन्यस्य समानत्वाच्च भेदं कुरुते तु यः । सर्वत्र वर्तमानां मां सर्व
रूपां च सर्वदा १७ नमते यजते चैवाप्याचार्यां चालां तमीश्वरम् । न कुत्रापि द्रोहबुद्धिं कुरु
ते भेदवर्जनात् १८ मत्स्थानदर्शने श्रद्धामङ्गकदर्शने तथा । मच्छास्त्रश्रवणे श्रद्धा
मंत्रतंत्रादिषु प्रभो १९ मयि प्रेमाकुलमतीरो मां चित्तनुः सदा । प्रेमाश्रुजलपूर्णांशः
कंठगद्गदनिस्वनः २० अनन्यनैव भावेन पूजयेद्योनगाधिप । मामीश्वरीजगद्योनिं
सर्वकारणकारणम् २१ दानानि मम दिव्यानि नित्ये नैमित्तिकान्यपि । नित्यं यः कुरु

स्वाभेदेनैवेति ग्रहमेव सच्चिदानन्दरूपिणी भगवत्यस्मीति भावयेत्यर्थः १५ । १६ । १७ ईश्वरं हे पर्वत
राज भेदवर्जनात् सर्वत्र चैतन्यरूपैक भागमस्ति न द्वितीयेति भेद निराशादित्यर्थः १८ । १९ मत्स्थानेति
तानि च वक्ष्यमाणानि पूर्वोक्तानि च स्थानानि मच्छास्त्रं शक्तिदर्शनं तथा देवीभागवतं वेदांतं च २० । २१

व्रतनीतितानि वक्ष्यमाणानि २३ मदुत्सवेति तेचोत्सवावक्ष्यमाणाः अन्यकृतोत्सवदर्शनेच्छाचेत्यर्थः स्व
तोषि मदुत्सवकृतिर्मदुत्सव करणमित्यर्थः २३ । २४ प्रारब्धेनेति प्रारब्धाधीनं सर्वज्ञात्वा कामेपि भूत्स्व
रूपचित्तातिरिक्तां चिंतां न करोतीत्यर्थः २५ । २६ इत्थं परमभक्त्या स्वस्वरूपे चित्तलपयोग्यता भवती

तेभक्त्याचित्तशाढ्यविवर्जितः २२ मदुत्सवदिदक्षाचमदुत्सवकृतिस्तथा । जायते
यस्यनियतंस्वभावादिवभूधर २३ उच्चैर्गायंश्चनामानि ममैवखलुनृत्यति । अ
हंकरादिरहितोदेहतादात्म्यवर्जितः २४ प्रारब्धेनयथायचक्रियेततत्तथाभवेत् ।
नभेचित्तास्ति तत्रापिदेहसंरक्षणादिषु २५ इतिभक्तिस्तुयाप्रोक्ता परभक्तिस्तुसास्मृ
ता । यस्यादेव्यतिरिक्तं न किंचिदपिभाव्यते २६ इत्थंजातापराभक्तिर्यस्यभूधर
तत्त्वतः । तदैवतस्यचिन्मात्रेमद्भूदेविलयोभवेत् २७ इत्थंजातापराभक्तिर्यस्यभूधर
रतत्त्वतः । तदैवतस्यचिन्मात्रेज्ञानैतदुभयंयतः २८ भक्तौकृतायांयस्यापिप्रारब्ध
वशतो नग । नजायतेममज्ञानंमणिद्वापंसगच्छति २९ तत्रगत्वाखिबान्भोगान्
निच्छन्नपिचच्छति । तदंतेममचिद्रूपज्ञानंसम्यग्भवेन्नग ३० तेनमुक्तःसदैवस्या

त्याह तदैवेति २७ भक्तविति यतो ज्ञानेसति भक्तिवैराग्ये सांगे संपूर्णे सिध्यतस्तस्माद्भक्तेवैराग्यस्यच
पापराष्टाज्ञानमित्यर्थः तदुक्तं विष्णुभागवते भक्तिः परेशानुभवो विरक्तिरन्यत्रचैव त्रिक एककाल इति २८

वतीत्यर्थः ३४ ममलोके मणिर्दीपेच्छाया तपयोरिवात्यंत विविक्तानुभव इत्यर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

अनेकजन्मभोगान् ज्ञानंस्यान्नैकजन्मना । ततःसर्वप्रयत्नेनज्ञानार्थयत्नमाश्रयेत् ३८
नोचेन्महान्विनाशःस्याज्जन्मैतद्गुल्लंभपुनः । तत्रापिप्रथमेवैवेदप्राप्तिश्चदुर्लभा ३९
शमादिषट्कसंपत्तिर्योगसिद्धिस्तथैवच । तथोत्तमगुरुप्राप्तिःसर्वमेवात्रदुर्लभम् ४०
तथेन्द्रियाणांपटुतासंस्कृतत्वंतनोस्तथा । अनेकजन्मपुर्यैस्तुमोक्षेच्छाजायतेततः
४१ साधनेसकलैष्येवंजायमानेपियोनरः । ज्ञानार्थनैवयततेतस्यजन्मनिरर्थकम् ४२
तस्माद्राजनयथाशक्त्याज्ञानार्थयत्नमाश्रयेत् । पदेपदेश्वमेधस्यफलमाप्नोतिनिश्चि
तम् ४३ घृतमिवपयसिनिगूढंभूतेभूतेचवसतिविज्ञानं । सततंमथयितव्यमनसा
मंथानभूतेन ४४ ज्ञानंलब्ध्वाकृतार्थस्यादितिचेदान्तर्दिष्टमः । सर्वमुक्तंसमासेन
किंभूयःश्रोतुमिच्छसि ४५ ॥

इतिश्रीदेवीगीतायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥

मेवर्णे ज्ञात्वाणवर्णे तत्रापि जन्मदुर्लभं तत्रापि वेदप्राप्तिर्दुर्लभा ३६ । ४० संस्कृतत्वं वेदोक्त संस्कार स
स्कृतत्वं ४१ । ४२ श्रवणादिषु प्रवृत्तस्य क्षणेद्वमेधफलं भवतीत्याह पदे पदे इति क्षणे इत्यर्थः ४३

उपदेशसारं भागवतीवदति घृतमित्रेति प्रयसिदुग्धे घृतमिवभूते भूतेसर्वदेहेष्वित्यर्थः विज्ञानं ब्रह्मवसति तिरोहितं तन्मनसा मंधन भूतेन मंधयितव्यं मंधनेन पयः सकाशात् घृतमिव पृथङ्गुर्यादित्यर्थः इयमपि श्रुतिरेव कंठरवेणोयान्ता ४४ उपसंहरति सर्वमुक्तमिति ४५ ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलकसप्तमस्कन्धे देवगितायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥

हिमालयउवाच ॥ कतिस्थानानिदेशिशिद्रष्टव्यानिमहीतले । मुख्यानिचपवित्राणिदेवीप्रियतमानिच १ व्रतान्यपितथाग्र्यानिनुष्टिद्रान्युत्सवाऽपि । तत्सर्ववदमेमातः कृनकृत्योयतो नरः २ श्रीदेव्युवाच ॥ सर्वदृश्यंममस्थानं सर्वकालाव्रतात्मकाः । उरसवाः सर्वकालेषु यतोहं सर्वरूपिणी ३ तथापि भक्तवात्सल्यात्किंचिदकिंचिदथोच्यते । शृणुष्ववावाहितो भूत्वानगराजवचोमम ४ कोलापुंरं महास्थानं यत्र लक्ष्मीः स

पंचाशद्विरथार्थनैः पदैरत्रमहोत्सवाः । व्रतानि देव्याः स्थानानि कीर्त्यन्ते संग्रहेण तु ॥ पूर्वमस्त्यानदर्शने श्रद्धेत्युक्तं तथा व्रतानिमम दिव्यानीत्युक्तं तथा मधुत्सव दिदृक्षाव मधुत्सव कतिस्तथेत्युक्तं तत्रतानि कानिस्थानानि व्रतानिच कानि केते उत्सवा इत्येतत्सर्वं पृच्छति कतिस्थानानीति १ । २ यस्मादहं सर्वरूपिणी तस्मात्सर्वं दृश्यमात्रं मम सर्वविद्रूपिण्याः सर्वाधिष्ठानभूतायाः स्थानं सर्वस्यमपि कल्पितत्वात् तथापि सर्वेपि कालाव्रतात्मकाः यस्मिन्काले यत्क्रियते मत्प्रीत्यर्थं तत्सर्वं मम व्रतमेव मम सर्वकाला

स्मकत्वात् तथा उत्सवाच्चापीत्यर्थः ३ । ४ कोलापुरं दक्षिणदेशे मातापुरं सद्याद्रि पर्वते ५ । ६ । ७ । ८ चन्द्रलानामर्देवी कर्णाटदेशे वर्तते ९ । १० चिदंबरहालस्य स्थाने ११ एकाम्बरंस्थानं भुवनेश्वर इति

दास्थिता । मातापुरं द्वितीयचरेणुकाधिष्ठितं परम् ५ तुलजापुरं तृतीयस्यात्सप्तशृंगंतथैवच । हिंगुलायामहास्थानं ज्वालामुख्यास्तथैवच ६ शाकंभर्याः परंस्थानं अमर्याः स्थानममुत्तम् । श्रीरक्तदन्तिकास्थानं दुर्गास्थानं तथैवच ७ विंध्याचलनिवासिन्याः स्थानं सर्वोत्तमोत्तम् । अन्नपूर्णा महास्थानं काञ्चीपुरमनुत्तमम् ८ भीमादेव्याः परंस्थानं नीलपर्वतमस्तके । जाम्बूनदेश्वरीस्थानं कौशिकीस्थानमेवच ९ नीलांबायाः परंस्थानं नीलपर्वतमस्तके । जाम्बूनदेश्वरीस्थानं तथा श्रीनगरंशुभम् १० गुह्यकाल्या महास्थानं नीलपर्वतमस्तके । जाम्बूनदेश्वरीस्थानं यच्च त्रिकोच्चिदंबरं ११ वेदारण्यं महास्थानं नीलपर्वतमस्तके । मीनाक्ष्याः परमंस्थानं यच्च त्रिकोच्चिदंबरं १२ महास्थानं सुन्दर्याः समधिष्ठितम् । एकांबरमहास्थानं परशक्त्याः प्रतिष्ठितम् १३ महालसापरंस्थानं योगेश्वर्यास्तथैवचा तथा नीलसरस्वत्याः स्थानं चीनेषु विश्रुतम् १४ वैद्यनाथेतुवगलास्थानं सर्वोत्तमोत्तमम् । श्रीमच्छ्रीभुवनेश्वर्यामणिद्वीपंममस्मृतम् १५ नाम्नापुरुषोत्तम क्षेत्रसन्निधौ वर्तते परशक्त्याभुवनेश्वर्या प्रतिष्ठितं तत्स्थानं तस्मिन्स्थानेपि भुवनेश्वर्यै हनिष्ठामित्यर्थः १२ महालसास्थानं दक्षिणदेशे मल्लारि स्थानमिति । प्रसिद्धं तदस्ति योगेश्वरी

वराट्देशेऽस्ति चीनेषु चीनदेशेषु १३ मणिद्वीपं तृतीयस्कन्धे वर्णितं भुवनेश्वर्या स्मृतमित्यर्थः १४ कामा
 ख्यायाः महादेव्याः सतीदेहेनावतीर्णायायोनिमण्डलं यत्रपतितं कामरुदेशे कालिकापुराणस्यमहत् वर्ण
 नंतत्कामाख्यायोनिमण्डलांत्रपुरभैरव्याः स्थानमित्यर्थः तस्यमहिमानं वर्णयति भूमण्डलइति १५ रजस्व
 श्रीमत्त्रिपुरभैरव्याः कामाख्यायां निमण्डलम् भूमण्डले क्षेत्ररत्नं महाभायाधियासितम्
 १५ नातः परतरं स्थानं क्वचिदस्ति धरातले । प्रतिमासं भवेद्देवी यत्र साक्षाद्रजस्वला
 १६ तत्रत्यदेवताः सर्वाः पर्वतात्मकतांगताः । पर्वतेषु त्रसत्येवमहत्थो देवता अपि १७
 तत्रत्याष्टाधिवीसर्वा देवीरूपास्मृतावुधैः । नातः परतरं स्थानं कामाख्यायां निमण्डला
 त् १८ गायत्र्याश्चापरं स्थानं श्रीमत्पुष्करमीरितम् । अमरं शेषचण्डिकास्यात् प्रभासेपु
 ष्करेक्षिणा १९ नैमिषेतुमहास्थाने देवीसालिङ्गधारिणी । पुरहूतापुष्करक्षेत्रे आषाढा
 चरतिस्तथा २० चण्डिकातुहरिश्चन्द्रे श्रीगुरौ शांकरिस्मृता । जप्येऽश्वरे त्रिशूला
 कुलेन कुलेऽश्वरी २१ चन्द्रिकातुहरिश्चन्द्रे श्रीगुरौ शांकरिस्मृता । जप्येऽश्वरे त्रिशूला
 स्यात् सक्षमाचा मातकेऽश्वरे २२ शांकरि तुमहाकाले सर्वाणामध्यमाभिधे । केदारा
 स्येमहाक्षेत्रे देवीसामार्गदायिनी २३ भैरवाख्यभैरवी सागयायां मंगलास्मृता । स्था
 लारजोवती एतादृशं तज्जागरितं स्थानमित्यर्थः १६ पर्वतात्मकतांगता इति कालिकापुराणे सर्वमेतत्स्प
 ष्टं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ महाकालेऽज्जयिन्यामध्यमाभिधे मध्यमेऽश्वरस्थान इत्यर्थः २३ ।

दे० गी० नाकुलेस्थाने स्वायंभुवीदेवीवर्तत इत्यर्थः २४ । २५ । २६ । २७ छगलंडके इदं स्थानं दक्षिणदेशे समुद्र

७२

पुप्रियाकुरुक्षेत्रे स्वायंभव्यापिनाकुले २४ कनखले भवेदुग्रा विश्वेशाविमलेश्वरे ।
अदृहासे महानन्दा महेन्द्रे तु महान्तका २५ भीमे भीमेश्वरी प्रोक्ता स्थाने वस्त्रापथे पुनः ।
भवानीशं करी प्रोक्ता रुद्राणीत्वर्धे कोटिके २६ अविमुक्ते विशालाक्षी महाभाग महाल
ये । गोकर्णे भद्रकर्णी स्यात् भद्रास्याद्भद्रकर्णिके २७ उत्पलाक्षी सुवर्णाक्षे स्था एवशा
स्थाणुसंज्ञिके । कमलालये तु कमलाप्रचण्डाग्रगलंडके २८ कुरण्डके त्रिसन्ध्यास्यान्मा
कोटमुकुटेश्वरी । मण्डलेशो शांडकी स्यात्कालीकालं जरे पुनः २९ शंकुकर्णैर्ध्वनिः
प्रोक्ता स्थूला स्यात्स्थूलकेश्वरे । ज्ञानिनां हृदयां भोजे हस्ते खापरमे श्वरी ३० प्रोक्ता
नीमानि स्थानानि देव्याः प्रियतमानि च । तत्तत्क्षेत्रस्य माहात्म्यं श्रुत्वा पूर्व न गतोत्तम ३१
तदुक्तेन विधानेन पश्चाद्देवीं प्रपूजयेत् । अथ वा सर्वक्षेत्राणिकाश्यां संतिन गतोत्तम ३२
तत्र नित्यं वसोन्नित्यं देवीं भक्तिपरायणः । तानि स्थानानि संपश्यन् जपन् देवीं निरंतरम्
३३ ध्यायंस्तच्चरणं भांजं मुक्तो भवति बंधनात् । इमानि देवीनामानि प्रातरुत्थाय यः

सन्निधौ तिष्ठति २८ । २९ दृष्टे खापदव्युत्पत्तिर्यो मले भुवने श्वरी रहस्यं हृदिलेखे वजागति प्राणशक्तिरियं

७२

पराहृष्टेवाक्यते तस्मादिति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ व्रतमनंततीयाख्यमिति इयानितृ
तीयाव्रतानिमस्यपुराणे प्रसिद्धानितदिधिवचनत्रैवोक्तः ३७ । ३८ यत्रप्रदोपकाले ३९ निशामुखेरजनी

पठेत् ३४ भस्मीभवन्तिपापानितक्षणाग्नसत्वरम् । आद्धकालेपठेदेतान्यमलानि
द्विजाग्रतः ३५ मुक्तास्तत्पितरः सर्वे प्रयान्ति पशमांगतिम् । अथुनाकथयिष्यामिन्न
तानितवसुव्रत ३६ नारीभिश्चनरैश्चैव कर्तव्यानिप्रयत्नतः । व्रतमनंततृतीया
ख्यंसकल्याणिनीव्रतम् ३७ आर्द्रानन्दकरीनाभ्यां तृतीयायां व्रतं चयत् । शुक्रवा
रघृतं चैव तथा कृष्णचतुर्दशी ३८ भौमवारव्रतं चैव प्रदोषव्रतमेव च । यत्र देवो मह्य
देवो देवी संस्थाप्य विष्टरे ३९ नृयंकरोति पुरतः सा द्वैदेवैर्निशामुखे । तत्रोपोष्यर
जन्यादौ प्रदोषेषूजयेच्छिवाम् ४० प्रतिपक्षं विशेषेण ते द्वे वीप्रीतिकारकम् । सोमवारव्र
तं चैव मनातिप्रियकृद्भग ४१ तत्रापि देवांसं पूज्य रात्रौ भोजनमाचरेत् । नवरात्रद्व
ये चैव व्रतं प्रीतिकरं मम ४२ एवमन्यान्थपि विभो नित्येनैमित्तिकानि च । व्रतानि कुरु
ते यो वै मत्प्रीत्यर्थं विमत्सरः ४३ प्राप्नोति मम सायुज्यं समभक्तः समे प्रियः । उत्सवान

मुखे तस्मात्प्रदोष व्रतं देव्याः शिवस्य च सिद्धं ४० नवरात्रद्वये चैवेति तच्च शारदं वासंतिकं च ४१ च का
रेण पूर्वोक्तमपि माघश्राद्धस्य नवरात्रद्वयं ग्राह्यं ४२ एवमन्यान्थपि तिस्रन्यान्थपि श्रांगल्ललिताव्रतादीनि च

तानिपुराणान्तरेष्वप्युक्तानित्यर्थः ४३ दोलोत्सवमुखानिति तद्विधिवचनत्रैवोक्तः देवीपुराणेचैत्रशुक्लतृतीयायाकुयाद्दोलोत्सवंबुधः तृतीयायाजपेदेवीं शंकरेणसमान्विताम् कुंकुमागरुकपूरमणिवस्त्रसुगंधकैः स्वर्गंधधूपदीपैश्चदमनेनविशेषतः आदोलयेत्ततोवत्सशिबोमातुष्टयेसदिति ४४ शयनोत्सवमिति तत्कालश्चवामनपुराणेउक्तः आषाढपौर्णमासीतउत्तरायातृतीयातद्दूपः तथाजागरणोत्सवकालश्चकार्तिकपौर्णमासीतमुत्तरायातृतीयातद्दूपः शयनोत्सवविधिजागरणोत्सवविधश्चसर्वदेवतासुसमानोदेवता भेदेनैव कालभेदे एवकेवलभिन्नः सर्वदेववामनपुराणे स्पष्टरथोत्सवमितितद्विधचोमांसंहितायां शिवपुरा

पिकुर्वीतदोलोत्सवमुखान्विभो ४४ शयनोत्सवंतथाकुर्यात्तथाजागरणोत्सवम् । रथोत्सवंचमेकुर्यादमनोत्सवमेवच ४५ पवित्रोत्सवमेवापिश्रावणेप्रीतिकारकम् । ममभक्तःसदाकुर्यादेवमन्यान्महोत्सवान् ४६ मद्भक्तान्भोजयेत्प्रीत्यातथाचैवसुवासि

णेआषाढशुक्लपक्षीयतृतीयायां रथोत्सवदेव्याः प्रियतमंकुर्याद्यथाचित्तानुसारतः रथंष्टवींविजानीयात् रथाङ्गेचन्द्रभास्करौ वेदान्दवान्विजानीयात्सारथिपद्मसंभवं नानामणिगणाकीर्णपुष्पमालाविराजितं एवंगंधकल्पयित्वातस्मिन्संस्थापयच्छिवां लोकसंरक्षणार्थयलोकस्वर्गपराविका रथमध्येसंस्थितेति भावयेन्मतिमान्नरः रथप्रचलितेमदंजयशब्दमुदीरयेत् पाहिदेविजनानस्मान्प्रपन्नान्दीनवत्सलेइतिवाक्यैःस्तोषयेच्चनानावादित्रनिस्वनैः सीमातिरथनीत्वातत्रसंपूजयेद्रथे नानास्तोत्रैस्ततः स्तुत्याप्यानयेत्तांस्ववेदमनीतिदमनोत्सवदेवैत्रपौर्णिमास्यातद्विधिवचमंशास्त्रेतत्रेवप्रसिद्ध एव ४५ पवित्रोत्सवेति सचश्रावण

पौर्णमास्यान्तद्विधिश्चधर्मशास्त्रे तत्रैव प्रसिद्ध एव ४६ । ४७ कुसुमादिभिः कुसुमादिभिरेतान् कुमारिवटुक
ब्राह्मणान् पूजयेदित्यर्थः ४८ । ४९ । ५० ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलके सप्तमस्कन्धे देवीगीतायामष्टात्रिंशोऽध्यायः ३८ ॥

नीः । कुमारीर्वटुकांश्चैव मधुध्यामदृगतांतरः ४७ वित्तशाठ्ये न रहितो यजेतान् क्रमु
मादिभिः । य एवं कुरुते भक्त्या प्रतिवर्षमंताद्रितः ४८ सधन्यः कृतकृत्यो सौमत्प्रीतिः पा
त्रमंजसा । सर्वमुक्तं समासेन मम प्रीतिप्रदायकम् ४९ नाशिष्याय प्रदातव्यं नाभक्ता
यकदाचन ५० ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कन्धे देवीगीतायामष्टात्रिंशोऽध्यायः ३८ ॥

श्रीहिमालय उवाच ॥ देवदेवि महेशानिकरुणासागरे विको ब्रूहि पूजाविधिसम्यक्
थावदधुनानिजम् १ श्रीदेव्युवाच ॥ वक्ष्ये पूजाविधिं राजन् नम्रिक्वायायथाप्रियम् । अत्यं

सप्ताधिकैश्च चत्वारिंशत्पथैरथ पूजनं भगवत्याकथ्येते त्रये न देवी प्रसीदति १ पूर्वबहुषु स्थानेषु पूजामहिमानंश्च
त्वापूजाविधिं पृच्छसि देवदेवीति १ मूर्तिभेदेन वक्ष्यमाणेन वेदोक्तदीक्षसमन्विते वैदिकवेदकीवेदोक्तप्रकारपूज्य
कर्त्तव्येत्यर्थः सा च विराट्स्वरूपस्य पूर्वदेव्या दर्शितस्य ध्यानरूपा प्रथमा हितीयानुकरचरणादि विशिष्टांस्तु कु

माराभगवतीं स्मृतं ध्यात्वा वेदोक्तमंत्रैरावाहनादि विसर्जनान्तं कुर्यादिति । द्वितीयापूजात्यये वसूतिभेदेन वैदिकी पूजाद्विविधेत्यर्थः २।३। ४ तांत्रिक्याश्चिकारिणामाह तन्त्रोक्तैतिकुण्डमण्डपादिपुरःसरतांत्रिकमन्त्रदीक्षां कुर्वन्नि स्तांत्रिकी तन्त्रोक्तविधिपूजाकर्तव्येत्यर्थः न ज्ञात्वोक्तियस्य यस्य पूजायामधिकारस्तन्न ज्ञात्वेत्यर्थः विपरीत कं वैदिकस्तांत्रिकं करोति तांत्रिको वैदिकं करोतीत्येवं रूपं यः करोति भूढः स पतत्येव नरकादिष्विति शेषः तथा

तश्च द्वयासाद्धं शृणु पर्वतपंगव २ द्विविधाममपूजास्याह्याचाभ्यंतरापिच । बाह्यापि द्विविधा प्रोक्ता वैदिकी तांत्रिकी तथा ३ वैदिकी चापि द्विविधामर्तिभेदेन मधुर । वैदिकी वैदिकैः कार्यैर्वेददीक्षासमन्वितैः ४ तन्त्रोक्तदीक्षावाङ्मस्तु तांत्रिकी संश्रिता भवेत् । इत्थं पूजारहस्यं च न ज्ञात्वा विपरीतकम् ५ करोति यो नरो मूढः स पतत्येव सर्वथा । तत्र यावै दिक्की प्रोक्ता प्रथमा तां वदाम्यहम् ६ यन्मे साक्षात् परं पण्डितवानसि मधुर । अन्नन्तर्शाधि नयनमनंतं चरणमहत् ७ सर्वशक्तिसमायुक्तं प्रेरकं परात्परम् । तदेव पूजयेन्नित्यं न मे क्षययेत्स्मरेदपि ८ इत्येतत्प्रथमाचाधैः स्वरूपं कथितं नग । शान्ताः समाहितमना द

च श्रुतिः यो वै स्वादेवतामतिजयते तस्य चायै देवतायै जयते न परां प्राप्नोति पापीयान्भवतीति अतिजयतेत्य ज्ञाति जयते गृह्णाति स्वादेवतामिति स्वीचि तमार्गोपलक्षणं ५ तत्र वैदिक्यच्चीया एव स्वरूपं प्राशस्य च वदं ति तत्र या वैदिकीति ग्रथमेति वैदिकी तांत्रिकी तयेति वाक्योक्ता प्रथमा वैदिकीत्यर्थः ६ । ७ । ८ शांत्यादि

युक्तो वैदिकीं पूजां कुर्यादित्याह शान्तः समाहित इति ६ तत्परस्तन्मम विराट्स्वरूपमेव परमुल्लङ्घ्यस्य स
तत्परः १० ममैव विराट्स्वरूपां ११ । १२ । १३ ननु तद्विकल्पं कर्म निरर्थकं सिति चेत्तथाह धर्मात्संजाय
ते भक्तिरिति यदिकर्मना चरितं तदा पापक्षयाभावात् भक्तिरेव दुर्लभा स्याद्व्यक्तेरभावाच्च परब्रह्म परत्वं दुर्लभं
स्यादिति कर्माचरणं सार्थकमेवेति भावः परमिति ज्ञानमित्यर्थः १४ तच्च कर्म नान्यथा स्त्रोदितं किन्तु वेदोदत्तमे

स्मार्हं कारवर्जितः ६ तत्परो भवतत्याजीत देवशरणं व्रज । तदेव चेत्तसा पश्यं जपध्याय
स्वसर्वदा १० अनन्यथा प्रेमयुक्तो भक्त्या मद्भावमाश्रितः । यज्ञार्थं जतपोदानैर्मभिव्यप
रितोष्य ११ इत्थं ममानुग्रहतो मोक्षयसे भवबंधनात् । मत्पराये मदासक्तचित्ता भक्ताव
रामताः १२ प्रतिजाने भवादस्मादुद्धरा न्यचिरेण तु । ध्यानेन कर्मयुक्तेन भक्तिज्ञानेन
वापुनः १३ प्राप्याहं सर्वथा राजन्न तु केवलकर्मभिः । धर्मात्संजायते भक्तिर्भक्त्या संजा
यते परम् १४ श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितं यत्सधर्मः प्रकीर्तितः । अन्यशास्त्रेषु यः प्रोक्तो धर्मो
भासः स उच्यते १५ सर्वज्ञात्सर्वशक्तेश्च मत्तो वेदः समुत्थितः । अज्ञानस्य ममाभा
वाद् प्रमाणानच श्रुतिः १६ स्मृतयश्च श्रुतेरर्थगृहीत्वैव च निर्गताः । मन्वादीनां स्मृती

वेत्याह श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितमिति यदुदितं कर्म सधर्म इत्यर्थः १५ किमिति वेदोक्त एव धर्मो नान्यथा स्त्रो
दित इति चेन्न त्राह सर्वज्ञादिति सर्वज्ञात्सर्व शब्देन मनोमत्स्वरूपोद्देशः समुत्थितस्तदामज्ञानाभावाद्यन्म
योक्तं तत्सत्यमेवेति श्रुतिर्ना प्रमणा वेदातिरिक्ता शास्त्राणि त्वसर्वज्ञपुरुषबुद्धिकल्पितानि तत्तदवचाज्ञाप्रणी

तत्त्वादप्रमाणादेवेति तदुक्तो धर्मो धर्माभासो वेदोक्त एव तु धर्म इत्यर्थः १६ ननु मन्वादि स्मृतीनामप्येवं शी
त्या प्रामाण्याभावश्चागच्छेत् चेत्तत्राह स्मृतयश्चेति श्रुत्यर्थः एव तु स्मृतिभिरुच्यते ततो मूलभूतश्रुतेः प्रामा
ण्यात् तन्मूलकस्मृतीनामपि प्रामाण्यमव्याहतमेवेत्यर्थः १७ ननु मन्वादि स्मृतीनां पुराणानां च प्रामाण
त्वे तत्समुद्राभिधानस्य यामाचारदि वेदविरुद्धाचारस्य च पुराणस्मृतिपुस्तकान् ग्राह्यात्वं स्यादिति चेत्तत्रा
ह क्वचित्कदाचिदिति तंत्रार्थकटाक्षेण तंत्रार्थबलोकनेन परोदितं वेदतिरिक्तशास्त्रोदितमपि धर्मं वदन्ति

नाञ्च ततः प्रामाण्यमिष्यते १७ क्वचित्कदाचित्तंत्रार्थकटाक्षेण परोदितम् । धर्मं वदन्ति
सौशस्तेनैव ग्राह्योस्ति वैदिकैः १८ अन्येषां शास्त्रकर्तृणामज्ञानप्रभवत्वनतः । अज्ञान
दोषदुष्टत्वात्तदुक्तेर्न प्रमाणात् १९ तस्मान्मुमुक्षुर्धर्मार्थं सर्वथा वेदमाश्रयेत् । राजा
ज्ञाचयथा लोके हन्यते न कदाचन २० सर्वेशान्याममाज्ञासाश्रुतिस्त्याज्याकथं नृभिः । य
मदाज्ञारक्षणार्थं तु ब्रह्म अत्रियजातयः २१ माया सुष्टास्ततो ज्ञेयं रहस्यं मे श्रुतेर्वचः । य

सधर्मः प्रत्यक्षः श्रुतिविरोधात्तैरुक्ततोपि न वैदिकैर्ग्राह्य इत्यर्थः १८ तत्र हेतुमाह अन्येषां शास्त्रकर्तृणामिति
१९ । २० सर्वेशान्याः सर्वे देवय्याममसाश्रुती राजा ज्ञास्ति सानृभिः कथं त्याज्येत्यर्थः तथा च कूर्मपुराणे देवीवा
क्यं द्वादशाध्याये ममैवाज्ञा पराशक्तिः वेदशक्तिः पुरातनी अग्न्यजुः सामरूपेण सर्गादौ संप्रवर्तते इति म
माज्ञाभूत वेदरक्षणार्थं मयामहान् यतः कृतोस्तीत्याह मदाज्ञेति २१ ततस्तस्मादेतोर्ज्ञेयं श्रुतेर्वचो मे मम रह

स्यमस्तीति २१ वेषान् शकंभर्यादि रामकृष्णाद्यवतारान् अतएवेतिवेदमंत्ररक्षकादेवाः तन्नाशकादेत्या इति विभागोवेदसद्भावेदेवजातइत्यर्थः २३ । २४ । २५ ननुतर्हि किमर्थं तंत्राणि शिवेन प्रणीतानीति चेन्न तत्राह अन्यानि यानीति २६ तेषां नामान्याह वामं कपालिकमिति २७ पापि न वेदधर्मचरणेन सद्गतिः स्या

दायदाहिधर्मस्य ग्लानिर्भवति भूधर २२ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदावेषान् विभर्म्यहम् । देवदैत्यविभागश्चाप्यतएवाभवन्नृप २३ येन कुर्वन्ति तद्धर्मं तच्छिद्मार्थमया सदा । सम्पादितस्तु नरकास्त्रासोऽयच्छ्रवणाद्भवेत् २४ यो वेदधर्ममुज्जिभ्यधर्ममन्यं समाश्रयेत् । राजा प्रवासयेद्देशां द्विजादेतान धर्मिणः २५ ब्राह्मणैर्न च संभाष्याः पंक्तिग्राह्या न च द्विजैः । अन्यानि यानि शास्त्राणि लोकोक्तिस्मिन् विधानि च २६ श्रुतिस्मृतिविरुद्धानि तामसान्येव सर्वशः । वामं कपालिकं चैव कोलिकं भैरवागमः २७ शिवेन मोहनार्थाय प्रणीतो नान्यहेतुकः । दक्षशापाङ्गुः शापादधीचस्य च शापतः २८ दग्धाये ब्राह्मणव रावेदमार्गं बहिष्कृताः । तेषामुद्धरणार्थाय सोपानक्रमतः सदा २९ शैवाश्चैवैषणवा

द्वितिकमैव चित्र्या भावात्प्रपञ्चवैचित्र्यं न स्याद्वितितेषां नानाफलप्रदर्शनेन तत्र प्रवृत्तये मोहार्थमेव वेदश्च द्वाप्रच्युत्यर्थं तंत्राणि प्रणीतानीत्यर्थः किंच शापदग्धानां वेदबहिष्कृतानां ब्राह्मणानां सोपानक्रमेण जन्मतिरेवे दाधिकारप्राप्त्यर्थं किंचित्परमेष्ठवरोपासनं वक्तव्यमिति तदनुग्रहार्थं च तंत्राणि प्रणीतानीत्याह दक्षशापा

द्वितीयापकथाचकूर्मपुराणे सूतसंहितायामस्मिन्द्वादशस्कंधेच त्रिंशद्वासुराणांतरेषुच २८ । २९ । ३० न
नुतर्हितंत्राणिसर्वथात्याज्यानीतिपर्यवसान्निमित्तिचेन्नेत्याह तत्रवेदाविरुद्धांशइति तंत्रेषुद्विविधोऽशौस्ति
एकोवेदविरुद्धोद्वितीयोवेदाविरुद्धस्तत्रवैदिकैर्वेदविरुद्धांशस्त्याज्यो वेदाविरुद्धांशस्तु ग्राह्यइत्यर्थः तदु
क्तंवायुसंहितायां शैवागमोपिद्विविधः श्रौताश्रौतइत्यतन्मयः श्रुतिसारगमश्रौतः स्वतंत्रइत्येतरोमताइत्या

इच्चैवसौराःशाकतास्तथैवच । गाणपत्याआगमाश्चप्रणीताःशंकरेणतु ३० तत्रवेद
विरुद्धोऽशौष्यवृत्तएवक्वाचित्क्वाचित् । वैदिकैस्सद्धृहेदोषोनभवत्येवकर्हिचित् ३१ सर्व
थावेदभिन्नार्थैनाधिकारीद्विजोभवेत् । वेदाधिकारहीनस्तुभवेत्तत्राधिकारवान् ३२ त
स्मात्सर्वप्रयत्नेनवैदिकीवेदमाश्रयेत् । धर्मैणसंहितंज्ञानंपरंब्रह्मप्रकाशयेत् ३३ स
र्वेषणाःपरित्यज मामेवशरणंताः । संन्यासिनोवनस्थाश्चगृहस्थाब्रह्मचारिणः
३४ सर्वभूतदयाव्रन्तोमानाहंकारवर्जिताःमच्चित्तमद्भूताणामस्थानकथनेरताः ३५
उपासन्तेसदाभक्त्यायोगमेश्वरसंज्ञितम् । तेषांनित्याभियुक्तानामहमज्ञानंजंतमः ३६

दि श्रौतोग्राह्यस्तुवैदिकैरिति सूतसंहितायामपि तथापियेशोमार्गणां वेदेननविरुद्ध्यतेसौशः प्रमाण
मित्युक्तमिति ३१ । ३२ यस्मादेदोक्तएवधर्मस्तस्मादेदमेवाश्रयेदित्याह तस्मादितिधर्मेणवेदोक्तेन ३३
पुनर्विराट्स्वरूपोपासकनिष्ठायाह सर्वेषणाइति ३४ । ३५ ऐश्वर्यसंज्ञितंविराट्स्वरूपोपासनाभिधं ३६

प्रथमवैदिकपूजास्वरूपकथनमुपसंहरति इत्यमिति ३७ वेदमार्गेणकरचरणादिविशिष्टकुमार मूर्तिपू
जारूपाया द्वितीयवैदिकपूजायाः स्वरूपमाहद्वितीयायाइति ३८ महापटेपट्टवस्त्रे ३९ सुकुमारासूतिमाह
सगुणामिति ४० । ४१ । ४२ इत्थंवाह्यपूजाकियत्कालपर्यन्तं कर्तव्येति चेत्तत्राह यावदात्तरिति आन्तरपू

ज्ञानसूर्यप्रकाशेननाशयामितसंशयः । इत्थं वैदिकपूजायाः प्रथमायानगाधिप ३७
स्वरूपमुक्तं संक्षेपाद् द्वितीयाया अथोद्भवे । मूर्तेर्वास्थंडिलेवापितथासूर्येदुमंडले ३८
जलेथवाबाणलिंगेयत्रेवापिमहापटे । तथा श्रीहृदयं भोजेध्यात्वा देवीं परात्पराम् ३९
सगुणां करुणापूर्णतरुणीमरुणारुणाम् । सौंदर्यसारसीमांतां सर्वावयवसुंदराम् ४०
शृंगाररसस्पृणां सदाभक्तार्त्तिकतराम् । प्रसादसुमुखीमंवाचंद्रखंडशिखंडिनीम् ४१
पाशकुशवराभीतिधरामानंदरूपिणीम् । पूजयेदुपचारैस्तु यथावित्तानुसारतः ४२
यावदात्तरपूजायामधिकारो भवेन्नाहि । तावद्वाह्यामिमां पूजां श्रयेज्जाते तु तां त्यजेत् ४३
अभ्यंतुरातुरपूजासातु सांविस्त्रयः स्मृतः । संविदेव परं रूपमुपाधिरहितं मम ४४ अ
तः संविदिमदूषे च तः स्थाप्य निराश्रयम् । संविद्वृपातिरिक्तं तु मिथ्यामायामयं जगत् ४५

ज्ञायामधिकारे जाते इत्यर्थः तदुक्तं सूतसंहितायां पंचमाध्याये शक्तिपूजाप्रकरणे । अथाभ्यंतरपूजायामधिका
रो भवेद्यदि त्यक्त्वा वाह्यामिमां पूजामाश्रयेदपरं बुध इति ४३ आन्तरपूजा स्वरूपमाह अभ्यंतरे तिसंविदि

ज्ञानरूपब्रह्मणि मयि यश्चेतसो लयस्तद्दूषेत्यर्थः ४४ । ४५ निर्मनस्केन निर्विकल्पेन योगयुक्तेन भक्तियोगयुक्तेन ४६ इयं यस्मै तौ पूजासंक्षेपेणोक्ता तां विस्तरणवक्तुं प्रतिजानीते अतः परमिति ४७ ॥

इति श्रीदेवीगीतायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३६ ॥

अतः संसारनाशाय साक्षिणीमात्मरूपिणीम् । भावयेन्निर्मनस्केन योगयुक्तेन चेतसा ४६

अतः परं बाह्यपूजाविस्तरः कथ्यते मया । सावधानेन मनसा शृणु पर्वतसत्तम ४७

इति श्रीदेवीगीतायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३६ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ प्रातरुत्थाय शिरसि संस्मरेत्पद्ममुज्ज्वलम् । कर्पूराभं स्मरेत्तत्र श्रीगुरुं निजरूपिणम् १ सुप्रसन्नं लसद्भूषाभूषितं शक्तिसंयुतम् । नमस्कृत्य ततो देवीकुण्डलीं संस्मरेद्बुधः २ प्रकाशमानां प्रथमे प्रयाणे प्रतिप्रयाणेऽप्यमृतायमानाम् । अन्तःपदव्यामनसं चरंतीमानन्दरूपामबलां प्रपद्ये ३ ध्यात्वैवं तच्छिखामध्ये सच्चिदानन्दरूपिपञ्चाधिकैश्च चत्वारिंशद्भिः पदैरतः परं बाह्यपूजाविधानञ्च यथावदभिधीयते बाह्यपूजावक्तुमुपक्रमते प्रातर्हृत्पञ्चमेवेत्प्रातरिति धर्मशास्त्रोक्तेः प्रातःकाले इत्यर्थः शिरसि स्वमस्तके ब्रह्मरूपं प्रातर्हृत्पञ्चमं हृत्पञ्चमं तत्र तस्मिन्पद्मे निजरूपिणं निजगुरुसमानाकारमित्यर्थः १ शक्तिसंयुतं स्वपत्नीसंयुतं प्रातरेव गुरुन्तं पत्नीसंयुतं ध्यायेत् २ प्रकाशमाना मिति प्रथमे प्रयाणे ब्रह्मरूपं गगनरूपे प्रकाशमानां चिद्रूपेण भासमानां प्रतिप्रयाणे ब्रह्मरूपान्मूलधारं पुनरागमने अमृतायमानां आनन्दामृतरसं पूरितोऽन्तःपदव्यांसुषुम्ना

यामनुसंचरन्तीं गमनागमने कुर्वतीमत्रलापराशक्तिं प्रयेशरणं तोस्मि इत्यर्थः नावेद्यतवलयस्याः सकाशादन्यत्रेत्यबलादित्ययोगिभिः कुंडलिनीसाक्षात्कर्तव्यायोगाभावेभावना कर्तव्या ३ तच्छिखामध्ये सायाशिखामूलधारास्थचिदग्रेः शिखाकुंडलिनीतस्याः शिखायामध्ये परमात्माव्यवस्थित इति तैजसी यश्चतुष्कृतं तन्मध्ये मांसं चिदानन्दरूपिणीं ध्यायेदित्यर्थः सर्वाः क्रियाः सन्ध्यावन्दनान्ताः ४ होमान्ते मत्प्रीत्यर्थं मग्निहोत्रहोमान्ते इत्यर्थः ५ भूतशुद्धिमातृकान्यासौ प्रसिद्धौ गौरवान्नलित्यर्थे तद्दृष्टे हृष्टे स्वामा

णीम् । संध्यायेदथशौचादि क्रियासर्वाः समापयेत् ४ अग्निहोत्रंततो हुत्वा मत्प्रीत्यर्थं द्विजोत्तमः । होमांते स्वासनोस्थित्वा पूजासंकल्पमाचरेत् ५ भूतशुद्धिपुराकृतवामातृकान्यासमेव च । हृष्टे स्वामातृकान्यासं नित्यमेव समाचरेत् ६ मूलाधारे हकारं च हृदये च रकारकम् । भ्रूमध्ये तद्वद्वकारं ह्रौंकारं मस्तके न्यसेत् ७ तत्तन्मंत्रोदितानन्या न्यासान् सर्वान् समाचरेत् । कल्पयेत्स्वात्मनो देहपीठधर्मादिभिः पुनः ८ ततो ध्यायेन्म

तुकेति हृष्टे स्वामाया बीजं प्रत्यक्षरं माया बीजं पूर्वदत्त्वामातृकान्यासोयः कर्तव्यः सहस्रे स्वामातृकान्यासः शारदायादशविधमातृकान्यासेषु प्रसिद्धः ६ । ७ धर्मादिभिरिति धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्योदिविद्विषुपीठगात्रत्वे नभावायेत् अर्धमोज्ञाना वैराग्यानेश्वर्यानि पूर्वोदि चतुर्दशुपीठगात्रत्वेन भावयेत् तत्पीठोपरि मध्यं नंता यनमः पद्मायनमः अंसूर्यमंडलायनमः ओसोममंडलायनमः वंद्विमंडलायनमः संसत्वायनमः रंर ज्ञेसेनमः तंतमसेनमः पूर्वोदिद्विषु आं आत्मेनेनमः अं अन्तरात्मेनेनमः पं परमात्मेनेनमः ह्रीं ज्ञानात्मेने

नमः ततःपद्मस्यपूर्वादिदले जयार्थेनमः विजयार्थेनमः अजितार्थेनमः अपराजितार्थेनमः नित्यार्थेनमः
 विलासिन्येनमः दोग्ध्येनमः अघोरार्थेनमः मध्येमंगलार्थेनमः इतिपीठशक्तिपूजयेत् इदंशारदा तिलके
 स्पष्टं ८ ततःप्राणायामैर्विकसितेदृत्पद्मे पंचप्रेतासनेदेवीध्यायेदित्याह ततोध्यायेदिति ६ पंचप्रेता
 नाहब्रह्माविष्णुश्चेति १० किमर्थमेतत्त्वदासनतांगता इतितत्राह पंचभूतात्मकाहोतेइति भूम्यादिपंच
 भूतानामेतेधिपतयोहंतु देवीतेषामुत्पादकं यदव्यक्तमायाविशिष्टं ब्रह्मतद्रूपिणीतेभ्योधिकतथाते ब्र

हादेवंप्राणायामैर्विजृम्भते । हृदंभोजेममस्थाने पंचप्रेतासनेबुधः ६ ब्रह्माविष्णुश्च
 रुद्रश्चईश्वरश्चसदाशिवः । एतेपंचमहोप्रेताःपादमूलेममस्थिताः १० पञ्चभूता
 त्मकाहयेतेपञ्चावस्थात्मका अपि । अहंत्वव्यक्ताचिद्रूपातदतीतास्मिसर्वथा ११ त
 तोविष्टरतांयाताःशक्तितंत्रेषुसर्वदा । ध्यात्वेवंमानसैर्भोगैःपूजयेन्मांजपेदपि १२ ज
 पंसमर्प्यश्रीदेव्यै ततोर्ध्वस्थापनंचरेत् । पात्रासादनकंकृत्वापूजाद्रव्याणिशोधये
 त् १३ जलेनतेनमनुना चास्त्रमंत्रेणेशिकः । दिग्बन्धनंपुराकृत्वागुरुब्रत्वाततःप

द्मादयोजाग्रस्वप्नुषुतितुर्थातीतरूपंपंचावस्थाधिपतयोहंतुदेवीतुर्थातीता वस्त्यातोष्यधिकेयद्ब्रह्मतद्रूपि
 णीतस्मानेमस्मासनगताइत्यर्थः ११ तत्रब्रह्मादयद्वचनारोमंचकधुराः सदाशिवस्तुफलकस्थानीयः क
 त्पनीयइतिबोधयेत्तद्वचनप्रथमतोध्यात्वात्मानसोपचारैः पूजयित्वायथाशक्तिमूलमंत्रं जपित्वाजपदे
 व्यैसमर्प्यवाह्यपूजामर्ध्यस्थापनं चरेदित्याहध्यात्वैवमिति १२ अर्घ्यस्थापनप्रकारः शारदायांद्रष्टव्योगौ

रवाग्नेहोच्यते १३ अस्त्रमंत्रेण फलमंत्राभ्युक्षितजलेन पूजाद्रव्याणि शोधयेदित्यर्थः त्रिगन्धनमिति फट्मंत्रेण स्व
परितो ग्निकारं भावयेदित्यर्थः १४ बाह्यपीठे पूर्वोक्ते यत्रादौ १५ प्राणस्यापनविद्यया प्राणप्रतिष्ठान्तमंत्रेण १६ १७
पुष्पान्तपूजां कृत्वा यंत्रस्थानामावृत्तीनामावरणदेवतानां पूजनं कुर्यादित्याह यन्त्रस्थानमिति ताश्च देव
तास्तत्तन्मन्त्रकल्पोक्ता ग्राह्याः प्रतिवारमिति प्रतिदिनमावरणदेवतापूजनं कर्तुमशक्यं चेत् शुक्रवारे वश्यं कु
रम् १४ तदनुज्ञां समादाय बाह्यपीठे ततः परम् । हृदिस्थां भावितां सूक्ष्ममादिव्यामनो

हराम् १५ आवाहयेत्ततः पीठे प्राणस्थापनविद्यया । आसनावाहने चाध्वं पाद्यार्घ्याचम
नंतथा १६ स्नानं वा सोढ्वयंचैव भूषणानि च सर्वशः । गंधं पुष्पं यथायोग्यं दत्त्वा देव्यै स्व
भक्तिः १७ यन्त्रस्थानामावृत्तीनां पूजनं सम्यगाचरेत् । प्रतिवारमशक्तानां शुक्रवारो
नियम्यते १८ मूलदेवी प्रभारूपाः स्मर्त्तव्या अंगदेवताः । तत्प्रभापटलाव्या तत्रैलो
क्यंचाविवर्चितयेत् १९ पुनरावृत्तिमहितां मूलदेवीं च पूजयेत् । गंधादिभिः सुगन्धैस्तुत
था पुष्पैः सुवासितैः २० नैवेद्यैस्तर्पणैश्चैव तां ब्रूतेर्दक्षिणादिभिः । तोषयेन्मां त्वत्कृतेन
नान्नां साहस्रैरेण च २१ कवचं न च सूकेनां हं रुद्रे भिरिति प्रभो । देव्यथर्वशिरोमंत्रेह

र्थादित्यर्थः १८ आवरणदेवतासु भावनामाह मूलदेवीति १९ पुनरावृत्तीति इत्यभावरणदेवतायास्थाने
बुस्थिता ध्यात्वा संपूज्य पुनः सावरणां साधुधा संशुक्रिणां श्रीभुवनेश्वरी गन्धादिदक्षिणां तैरुपचारैः पूजयेदि
त्यर्थः २० त्वत्कृतेनेति त्वया हि मालयेन कृतं यत्सहस्रनामस्तोत्रममतेन मां तोषयेदित्यर्थः अनेनैव ज्ञापकेन

हिमालयेन देवीदशनेजाते सहस्रनामस्तोत्रेण देवीस्तुतेतिबोधितं तच्चसहस्रनामस्तोत्रं यद्यप्यस्मिन्पुराणेनास्ति तथापि कूर्मपुराणेपि द्वादशाध्यायेवर्त्तते तदग्राह्यं तत्राप्येतत्प्रसंगेनैव सहस्रनामकथनात् चकारेणमूलमंत्रजपं कृत्वा पश्चात्सहस्रनामस्तोत्रं पठेदित्यर्थः २१ कवचेन तंत्रादिसूक्तेन अहं रुद्रेभिरिति देवीसूक्तेनेत्यन्वयः देव्यर्थवशिरोवामसर्वे वेदेवादेवीमुच्यतस्त्युरित्यादिके हृल्लेखोपनिषत्सु वनेन वज्र्युपनिषत् २२ ।

ह्रल्लेखोपनिषद्भवैः २२ नानाविधैर्महामंत्रैस्तोषयेन्माम्सुहुर्मुहुः । क्षमापयेज्जगद्धात्रीं प्रमार्द्रहृदयो नरः २३ पुलकांकितसर्वांगो वाष्परोद्धाक्षिनिस्वनः । नृत्यगीतादिशोषेण तोषयेन्माम्सुहुर्मुहुः २४ वेदपारायणैश्चैव पुराणैः सकलैरपि । प्रतिपाद्याय तोहवैतस्मात्तैस्तोषयेत्तु माम् २५ निजं सर्वस्वमपि मे स देहं नित्यशोषयेत् । नित्यहोमं ततः कुर्यात्तत्राह्मणांश्च सुवासिनीः २६ वटुकान्यामरानन्यान्देवीं ब्रुह्मयातु भोजयेत् । नत्वा पुनः स्वहृदये व्युक्तमेणविसर्जयेत् २७ सर्वह्रल्लेखया कुर्यात् पूजनं मम सुव्रत । ह्रल्लेखा सर्वमंत्राणां नायिका परमास्मृता २८ ह्रल्लेखादर्पणे नित्यमहंतु प्रतिविंबिका । तस्माद्बल्लेखया दत्तं सर्वमंत्रैः समर्पितम् २९ गुरुं संपूज्य भूषार्घ्यैः कृतकृत्यत्वमावहेत् । य एवं

२३ । २४ । २५ सर्वस्वमपीति स्वदेहसहितं सर्वस्वं देव्यै समर्पयेदित्यर्थः २६ व्युक्तमेणं संहारमुद्रया २७ पूज्यं पूजायै उपचारादेयास्ते चासनेमाया बीजमंत्रमुच्चार्य देया इत्याह सर्वह्रल्लेखयेति २८ कुतः सर्वमंत्राणां नायिकेति चेन्मम प्रत्यासत्यतिशयादित्याह ह्रल्लेखादर्पणे इति तथा च ब्रह्माण्डपुराणे त्रींकारादंशप्रतिविंबि

तेति २६ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ उरोजयोः स्तनयोः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ततोदेवीविरप्रदानान्त
 रं ३९ इयंचगौर्युत्पत्तिज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यातदुक्तं कृत्यरत्नावल्ल्याज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यातुजातापूर्वमुमासतीतस्मा
 पूजयेद्देवीश्रीमद्भुवनसुंदरीम् ३० नतस्यदुस्त्रं भंकिंचित्कदाचिक्किचिदस्तिहि । दे
 हान्तेतुमणिद्वीपममयात्येवसर्वथा ३१ ज्ञेयोदेवीस्वरूपोसौदेवानित्यननन्तितम् ।
 इतितेकाथितं राजनमहादेव्याः प्रपूजनम् ३२ विमृश्यैतदेशेषेणाप्यधिकारानुरूप
 तः । कुरुमेपूजनयेनकृतार्थस्त्वंभविष्यसि ३३ इदन्तुगीताशास्त्रंमेनाशिष्यायव
 देत्कंचित् । नाभक्तायप्रदातव्यंनचधूर्त्तायदुर्हदे ३४ एतत्प्रकाशनंमातुरुद्घा
 टनमुरोजयोः । तस्मादवश्यंयत्नेनगोपनीयमिदंसदा ३५ देयंभक्तायशिष्याय
 ज्येष्ठपुत्रायचैवहि । सुशीलायसुवेषायदेवीभक्तियुतायच ३६ श्राद्धकालेपठेदे
 तद्ब्राह्मणानांसमीपतः । तृप्तास्तापितरःसर्वेप्रयान्तिपरमंपदम् ३७ व्यासउवाच
 इत्युक्त्वासाभगवतीतत्रैवान्तरधीयत । देवाश्चमुदिताःसर्वेदेवीदर्शनतोभवन् ३८
 ततोहिमालयेजज्ञेदेवीहमवतीतुसा । यागौरीतिप्रसिद्धासीदत्तासाशंकरायच ३९
 ततःस्कंदःसमूहृतस्तारकस्तेनपातितः । समुद्रमथनेपूर्वरत्नान्यासुर्नराधिप ४०
 त्स्मातत्रसंपूज्या सर्वैःसौभाग्यहेतवो।उपहारैश्चविधैर्गीतनृत्योत्सवादिभिः । होमैःपयोभिर्वह्निश्चपत्र
 पुष्पैःसुगन्धिभिरिति साचोत्पचिरुणोदयवेलायांतदुक्तंमात्स्येतारकासुरयुद्धप्रस्तावे ॥ ततो जगत्परित्राणहे

तुहिमगिरेः प्रियाब्राह्मे मुहूर्ते तु भगे प्रास्यत गुहारणिमिति द्वांगैर्ध्या उपचित्तस्याः शिवस्य प्राप्तिं च स विस्तरा
मुपवर्णय लक्ष्म्युत्पत्तिस्तस्या विष्णुप्राप्तिं च रक्षणेण वदति समुद्रमथने इति रत्नान्यासूरत्नान्युत्पन्नानित्यर्थः ४०
तत्र त्रितस्मिन्नपि समये देवदेवी पराशक्तिः स्तुता किमर्थं लक्ष्मीप्राप्त्यर्थमित्यर्थः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ विस्त
रस्तु मक्तदेवी गीताबृहद्विक्रियां द्रष्टव्यः ॥ श्रीमच्छैवकुलोत्पन्नो रंगनाथात्मजः सुधीः । श्रीलक्ष्मीगर्भसंभूतो

तत्र देवैः स्तुता देवी लक्ष्मीप्राप्त्यर्थमादरात् । तेषामनुग्रहार्थं यनिर्गतां तुरमाततः
४१ वैकुण्ठाय सुरैर्दत्ता तेन तस्य समो भवेत् । इति ते कथितं राजने देवीमाहात्म्यमुत्त
त्तमम् ४२ गौरी लक्ष्म्योः समुद्भूतिविषयं सर्वकामदम् । नवाच्यं ते तदन्यस्मै भरहस्यकं
थितं यतः ४३ गीतारहस्यभूतं योगोपनीया प्रयत्नतः । सर्वमुक्तं समासेन यत्पठन्त
त्त्वयानघ ४४ पवित्रं पावनं दिव्यं किम्भूयः श्रातुमिच्छसि ४५ ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे ष्टादशसाहस्र्यां संहितायां सप्तमस्कंधे देवीगी
तायां चत्वारिंशोऽध्यायः ४० ॥

नीलकण्ठोभियानतः ॥ देवीभागवतस्यास्य व्याख्यानराहितस्य च । व्याख्यायः कृतवान्सम्यक् तिलका
ख्यां महत्तराम् सप्तमस्कंध एतस्याः समाप्तो भूच्छुभार्थः । प्रीयतां तेन मेनन्त कोटिब्रह्माण्डनायिका ॥ ४५ ॥
इति श्रीशैवकुलोत्पन्नरंगनाथात्मजलक्ष्मीगर्भसंभूतनीलकण्ठते श्रीदेवीभागवततिलकं
सप्तमस्कंधे देवीगीतायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥

विष्णुपुराणभाषा वार्त्तिक ॥

इसका पंडित महेशदत्त सुकुलने भाषान्तर किया है जिसमें जगद्धरपत्ति, स्थिति, पालन, ध्रुव, पृथु आदि राजाओं की कथा, भूगोल, खगोल वर्णन धर्मशास्त्र, मन्यन्तर कथा, सूर्य और सोमवंशी राजाओं का कथन इत्यादि बहुतसी कथायें संयुक्त हैं ॥

विष्णुपुराण भाषा श्रीराजा अजीतसिंह वैकुण्ठवासीकृत ॥

जिसको श्रीराजा प्रतापवहादुरसिंह ताल्लुकदार व आनंदरी मजिस्ट्रेट प्रेसीडेंसीतत्वागढ़ने छपवाया है इसमें सम्पूर्ण विष्णुपुराण दोहा चौपाई इत्यादि अनेक प्रकारके ललित छन्दों में वर्णित है कागज सफेद है ॥

भविष्यपुराण ॥

श्रीपंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासीकृत भाषा है—इसमें पौराणिक इतिहास, चारोंवर्णों के धर्म, स्त्री-शिक्षा व परीक्षा, व्रतोंके उच्चापन, शाकद्वीपीय ब्राह्मणोंकी उत्पत्ति, होनेवाले राजाओंका राज्य समय, गर्भिणी के धर्म, धेनुदान विधान, जलाशय, देवालय बनाने और ब्रह्मलगाने का फल और सब प्रकार के दानोंका माहात्म्य आदि वर्णन किये गये हैं ॥

शिवपुराण भाषा ॥

इसका पंडित प्यारेलालजी ने उर्दू से हिन्दी भाषा में भाषानुवाद किया है इसमें शिवजी के निर्गुण सगुण स्वरूप का वर्णन, सतीचरित्र, गिरिजा चरित्र, स्कन्दकथा, युद्धखण्ड, काश्युपाख्यान, शतकदि

खण्ड, लिंगखण्ड, रुद्राक्ष व भस्ममाहात्म्य, व्रत विधि, भूगोल खगोल व आदिमें छवों शास्त्रों के मतकी भूमिका भी संयुक्त की गई है ॥

स्कन्दपुराणका सेतुमाहात्म्यखण्ड ॥

पंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासी का भाषा है इसमें सेतुबन्धका माहात्म्य वहाँके सब तीर्थों का वैभव, महालयश्राद्ध का माहात्म्य, नरकों व रागेश्वर महादेव का वर्णन इत्यादि बहुतसी कथाएँ हैं ॥ ब्रह्मोत्तरखण्ड भाषा ॥

जिसको पंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासी ने स्कन्दपुराणान्तर्गत संस्कृत ब्रह्मोत्तरखण्ड से देश भाषा में रचा जिसमें अनेक प्रकार के इतिहास और सम्पूर्ण व्रतों के माहात्म्य आदि वर्णित हैं ॥

बारहोस्कन्ध श्रीमद्भागवत ॥

इसके भाषा टीकाको श्रीअंगदशास्त्रीजी ने अक्षर अक्षरके अर्थको ललित ब्रजबोलीमें रचना किया है यह टीका ऐसा मनोहसुखाहू कि जिसकी सहायतासे थोड़ा भी जाननेवाला भागवतको अच्छी तरह समझ सकता है यह पुस्तक प्रत्येक विद्वान् के पास रहनी चाहिये क्योंकि भागवत बड़ी कठिन पुष्पा धिना ऐसे सहज भाषा टीकाके सबको एलोकार्थ नहीं समझ पड़ता है इसका भूल बीचमें और भाषा टीका नीचे ऊपर रखकर अत्यन्त शुद्धतासे पत्रेनुमा छपा है कारणज हिनाई है और छपा पत्थर है ॥

